MIHAI PREPELIȚĂ,

candidat la Premiul Nobel în domeniul literaturii

- O VIAȚĂ JERTFITĂ PE ALTARUL NEAMULUI
- ŞI AL CREAȚIEI

În timp ce mulți români şi-au părăsit Neamul şi Țara, până la 1989, şi mai mulți au dat bir cu fugiții după evenimentele sângeroase din Decembrie 1989, scriitorul român Mihai Prepeliță, imediat după căderea regimului dictatorial din Patria sa Istorică, se desprinde de imperiul sovietic, abandonează marele centru de cultură Moscova şi se stabileşte în România, declarând sus şi tare, că A VENIT SĂ OFERE, NU SĂ CEARĂ... Să lucreze PENTRU România şi nu ÎMPOTRIVA României...

Născut la 19 (18) octombrie 1947, în satul Bahrineşti *(sat de pe graniță, tăiat în jumătate de frontiera nedreaptă dintre români şi români),* fostul județ Rădăuți, România (în prezent satul Bagrinivka, raionul Hliboca, regiunea Cernăuți, Ucraina), într-o familie de țărani români, persecutați de regimul sovietic de ocupație, foşti deportați în Kazahstan, Siberia, Onega, Donbass; supuşi la foamete organizată, colectivizați cu forța, rusificați şi ucrainizați, din fragedă copilărie a cunoscut toate umilințele, la care au fost osândiți românii din teritoriile ocupate...

„SUNT ROMÂN ŞI M-AM NĂSCUT CA SĂ LUPT CONTRA HOARDEI BOLŞEVICE, CARE MI-A INVADAT ȚARA ŞI O JUMĂTATE DIN EUROPA!" – şi-a declarat mai întâi în gând, apoi în fața autorităților sovietice. Avea să fie internat, de trei ori, într-un spital-închisoare psihiatrică şi supus procedurii de SPĂLARE A CREIERILOR, de unde s-a salvat (caz rar!), mai matur, mai puternic, înarmat cu un stoicism ieşit din comun, alegând PANA şi PENELUL întru realizarea idealului său de libertate...

A trecut prin toate instituțiile sovietice de învățământ (avea să le numească „şcolile mankurtismului"!), dar a studiat, mai ales, singur, cu „osârdie prusacă"...

Debutează simultan în domeniul literaturii, picturii, teatrului şi cinematografiei; a fost expulzat din Basarabia rusificată (R.S.S. Moldovenească) „pentru naționalism şi unionism", după care pe parcursul a 9 ani s-a ascuns prin pădurile din jurul Moscovei...

S-a căsătorit-recăsătorit şi a făcut 3 copii (de la trei soții diferite, când a înțeles, că o singură mamă nu era în stare să-i nască mai mulți prunci, din frica de a fi sortiți să moară de foame...); s-a trezit expulzat şi din Moscova, „pentru încălcare gravă a regimului de paşapoarte", pe Volga, în regiunea Iaroslavl...

A devenit scriitor bilingv: a publicat 55 de cărți originale, în limbile română şi rusă, la editurile din Moscova, Chişinău, Bucureşti, Timişoara etc., 13 traduceri (din limba rusă în română şi din română în rusă), i s-au montat 7 spectacole de teatru etc.

A organizat expoziții personale de artă plastică, a fondat „Grupul 17+1" (Maeştri şi ucenici), a inițiat „Mişcarea Conceptualistă", s-a produs, ca actor, în câteva filme...

S-a încadrat în MIŞCAREA PENTRU DREPTURILE OMULUI din fosta Uniune Sovietică; i-a contactat pe Andrei Saharov şi pe Aleksandr Soljenițîn...

În România a aderat la MIŞCAREA EUROPEANĂ...

Pentru activitatea sa multilaterală, dar, mai întâi, pentru rezultatele excepționale ÎN DOMENIUL LITERATURII, Senatul Academiei Dacoromâne l-a propus pentru PREMIUL NOBEL, acum, în ajunul celor 200 de ani de la răpirea Basarabiei (a. 1812).

Preşedintele Academiei Dacoromâne Dr. Geo Stroe (Bucureşti, România).

Scurt istoric al familiei şi CV al autorului:

1885: S-a născut Gavril Patraş (satul Bahrineşti, Bucovina, Austro-Ungaria), bunicul scriitorului, după mamă.

1893: S-a născut Lucheria (Glicheria) Patraş (satul Bahrineşti, Bucovina, Austro-Ungaria), bunica scriitorului, după mamă.

1897: S-a născut Veronica Prepeliță (Broască) (satul Bahrineşti, Bucovina, Austro-Ungaria), bunica scriitorului, după tată.

1898: S-a născut Ştefan Prepeliță (satul Bahrineşti, Bucovina, Austro-Ungaria), bunicul scriitorului, după tată.

1918: REUNIREA BUCOVINEI CU PATRIA-MAMĂ – ROMÂNIA.

1922: S-a născut Saveta (Elizaveta) Patraş (satul Bahrineşti, județul Rădăuți, România Mare), mama scriitorului.

1927 (1929): S-a născut Vasile Prepeliță (satul Bahrineşti, județul Rădăuți, România Mare), tatăl scriitorului.

1940, ***26-28 iunie:*** **Teritoriile istorice româneşti Nordul Bucovinei, Ținutul Herța şi Basarabia sunt ocupate de trupele sovietice (Pactul criminal Ribbentrop-Molotov).**

1941, ***1 aprilie:*** **MASACRUL ROMÂNILOR DE LA VARNIȚA (Fântâna Albă), în timpul căruia şi-au pierdut viața câteva mii de bărbați, femei şi copii (locul de masacru se află la 3 km. de satul Bahrineşti).**
12-13 iunie: **Deportarea familiei Patraş şi a altor zeci de familii din satul Bahrineşti (într-o singură noapte au fost ridicați de pe vetrele strămoşeşti 12.000 de români şi expediați sub escortă, în vagoane pentru vite, spre pustiurile din Kazahstan şi taigaua din Siberia).**
Familia Patraş este „repartizată" în aulul (satul) Troițkoe, regiunea Aktiubinsk, Kazahstan.

1942, ***1 aprilie:*** **Un sobor de preoți oficiază un Parastas la locul de masacru al românilor de la Varnița (Fântâna Albă). Gropile comune sunt deshumate. Morții sunt numărați. Numărul celor împuşcați, ucişi cu săbiile sau îngropați de vii este de 3.001. Ultimul – un prunc în faşă, împuşcat cu pistolul în ceafă...**
Saveta Patraş este înstrăinată de familie şi deportată (din aulul Troițkoe) în oraşul Prokopievsk, regiunea Kemerov din Siberia.

1943: Gavril Patraş se stinge din viață în mod tragic (moare de frig şi de foame). Este înmormântat, fără de sicriu şi fără de Cruce, în aulul Troițkoe (*nu este reabilitat nici în prezent).*

1944: Ştefan Prepeliță, tată a 8 copii, este arestat de autoritățile sovietice şi expediat în lagărul de exterminare din Karelia (de pe malul Lacului Onega), unde în februarie 1945 din 4.500 de bărbați români, originari din Nordul Bucovinei, mai erau în viață doar 2.000. Ceilalți au murit de foame şi frig.

1946, *octombrie:* Saveta Patraş evadează din Siberia, fără de acte, revine, pe căi ocolite, în satul natal.
***Noiembrie:* Lucheria Patraş revine din Kazahstan în satul natal (într-un grup de 9 persoane, în frunte cu Nicolae Tofan, cantor bisericesc).**
***14 noiembrie:* Vasile Prepeliță şi Saveta Patraş (îşi va schimba numele şi pronumele cu ajutorul unui avocat evreu din Cernăuți, pentru a i se pierde urma...) se căsătoresc şi se cunună în mare taină.**
Noiembrie:* Ştefan Prepeliță se stinge din viață la vârsta de 48 de ani: nu şi-a revenit după întoarcerea acasă din lagăr, în Bucovina şi Basarabia bântuind o foamete cumplită, organizată de către regimul sovietic de ocupație *(nu este reabilitat nici în prezent).

1947, *19 (18) octombrie:* Se naşte primul fiu, *M i h a i*, viitorul scriitor.

Noiembrie:* După botezul pruncului în Biserica „Sfânta Treime" din satul Bahrineşti, Vasile Prepeliță este arestat de organele N. K. V. D. şi expediat spre minele de cărbuni din Donbass. Evadează de sub escortă. Un timp se ascunde prin cimitire şi păduri *(nu este reabilitat nici în prezent).

1949: Se naşte al doilea copil, Oltea (Oltița).

1953, *5 martie:* Moartea lui Stalin. Prima speranță de libertate a românilor din teritoriile ocupate şi de Reîntregire a Neamului.
Mihai învață de la mama Saveta să scrie şi să citească în limba română, cu litere latine.

1954, 1 septembrie: Mihai este înscris în clasa I a Şcolii de 7 ani din satul Bahrineşti (Bagrinovka), raionul Adâncata (Glîbokaia), regiunea Cernăuți, R. S. S. Ucraineană. Descoperă, cu lacrimi în ochi, că nu ştie nici să citească, nici să scrie... În şcoala sovietică predarea tuturor obiectelor se face în limba „moldovenească" – limbă inventată de satrapii stalinişti... Printre primii profesori îl îndrăgeşte pe Nicolae Topală (învățător de clasele primare, prototipul lui Anton Profirovici din viitorul roman „Îmblânzirea Curcubeului"). Dintre colegii de clasă se împrieteneşte cu Petrică Țvetkov (tatăl lui era rus, şi-a părăsit familia imediat după naşterea primului copil...) şi cu Larisa Lati (născută în oraşul Aktiubinsk din Kazahstan, mama ei, Domnica Tofan, fiind deasemenea deportată în noaptea de 12-13 iunie 1941. Tatăl ei, Alexandru Lati, făcea parte şi el dintr-o familie de deportați, de la gurile Dunării, muncea în calitate de artist de circ la Filarmonica din Aktiubinsk. Mai era şi un talentat pictor autodidact, precum şi muzicant). Toți se vor reîntâlni pe paginile romanului „Îmblânzirea Curcubeului".

1955: Se naşte al treilea copil, Gheorghe, viitorul ziarist.

1962: Mihai absolveşte Şcoala de 8 ani din satul Bahrineşti (între timp şcoala de 7 ani s-a transformat în şcoală de 8 ani...).
Se naşte al patrulea copil, Gavril, viitorul arhitect.
***1 septembrie:* Mihai este primit în clasa a IX-a a Şcolii Medii Politehnice nr.10 din oraşul Cernăuți (cu limba „moldovenească" de predare, unica şcoală românească, de tip liceu, din centrul regional, celelalte, peste 50 la număr, erau „de limba rusă", câteva „de limbă ucraineană"...), împreună cu Larisa Lati, fratele ei – Eugen Lati (în clasa a VIII-a), viitorul cineast ş.a. Locuieşte la internatul şcolii (cu doar 30-40 de locuri pentru elevii**

români din satele din jurul Cernăuților...), se împrieteneşte cu Vasile Tărâțeanu, mai în vârstă cu doi ani, tânăr poet, originar din satul Sinăuții de Jos, de pe graniță...

Primele manifestări „naționaliste" şi politice:

1962, *octombrie*: Evadează de la şcoală, împreună cu Eugen Lati (conform regulamentului Şcolii nr. 10 din Cernăuți, situată în suburbia Roşa, la poalele ruinelor cetății dacice Țețina (Caecina), cu populație majoritară românească, elevii de la internat nu aveau dreptul să plece în oraş fără educator...), încearcă să descopere urmele poetului Mihai Eminescu, dar este reținut de miliția sovietică, la nici o sută de metri de la gimnaziul, în care studiaseră, cu o sută de ani în urmă, Luceafărul poeziei româneşti. Împreună cu Eugen Lati este declarat „sub arest", escortat la secția orăşenească de miliție, interogat, amenințat cu exmatricularea din şcoală. Ambii vor fi eliberați prin intervenția unchiului Gheorghe Prepeliță, care locuia într-un subsol din Cernăuți, cu familia şi doi copii, şi prin concursul unui avocat evreu, apărător al cauzei românilor din teritoriile ocupate).
Mihai „se mândreşte" cu „primul arest" şi declară public, că va scrie o carte despre Eminescu şi Bucovina (viitoarea evocare documentară „*Tânguiosul glas de clopot...*", Eminescu-Bucovina, a.1858-1869, va vedea lumina tiparului abia în a.1989, la Chişinău...).
După Criza din Caraibe (Cuba), în toiul nopții, distruge portretul lui Lenin şi îl aruncă în flăcările din sobă (atârna mereu deasupra tablei din clasă şi nu i-a mai suportat privirile ochilor satanici...).

1963: Şcoala nr. 10 din Cernăuți este vizitată de poetul român din Basarabia (R. S. S. Moldovenească) Liviu Deleanu (născut la Iaşi, România). Este PRIMUL POET ADEVĂRAT din viața viitorului scriitor. Primele discuții particulare despre necesitatea declanşării luptei pentru eliberarea românilor din teritoriile ocupate de sub jugul sovietic...

1964: Internatului şcolii i s-a sistat aprovizionarea cu produse alimentare. A apărut pericolul desființării internatului, exmatriculării tuturor elevilor români şi expedierea lor în satele de baştină din regiunea Cernăuți. Împreună cu Eugen Lati, Vasile Tărâțeanu şi alți colegi, suferind de foame, în toiul nopții, sparge uşa de la cantină, devastează bufetul şcolii, sunt învinuiți de furt (toți recunosc, că au greşit, dar din cauza înfometării...). Toți sunt amenințați cu exmatricularea... Susține gestul disperat al colegului de clasă Constantin Gociu („starostele clasei", lider comsomolist...), care a compus şi expediat spre Moscova, în mare taină, o telegramă, tovarăşului Leonid Brejnev, prim-secretar al C. C. al P. C. U. S.; după acest „caz extraordinar" situația s-a ameliorat (directorul şcolii, Victor Covalciuc, de origine ucrainean, dar născut în Basarabia, veteran de război – un mare apărător al cauzei românilor din Nordul Bucovinei, a suportat cu stoicism toate consecințele...).
Asistă la PRIMELE SPECTACOLE DE TEATRU ÎN LIMBA ROMÂNĂ (microturneul Teatrului „LUCEAFĂRUL" din Chişinău; „Nota zero la purtare" de V. Stoenescu şi O. Sava (autori români) şi „Copiii şi merele" de Constantin Condrea (autor din Chişinău); îndrăgeşte pentru totdeauna lumea teatrului...

1964-1965: Este menționat de profesoara de limbă şi literatură română („moldovenească") Raisa Faimboim pentru compunerile literare, pe care este invitat, de fiecare dată, să le citească în fața clasei. Deasemenea este menționat pentru desenele şi

compozițiile, realizate la orele de desen, dar, mai ales, în timpul liber, fiind declarat „pictorul şcolii". Se adresează prin câteva scrisori redacţiei ziarului regional „Bucovina Sovietică", pentru a fi îndrumat, referitor la primele încercări literare şi artistice, dar nu este înțeles şi nici susținut de către conducerea redacției. Primele decepții. Le înfruntă în singurătate...

1965, *iunie:* Absolveşte Şcoala Medie Politehnică nr.10 din Cernăuți (11 clase). Expediază actele, desenele, portretele şi compozițiile în ulei la Academia de Arte Plastice din Leningrad (Institutul „I. Repin", facultatea de pictură).
Se pregăteşte să se angajeze la Fabrica de Mobilă Artistică din Cernăuți (la orele de muncă – o zi pe săptămână, conform programului aprofundat de desen, proiectare şi executare a mobilei artistice, în cadrul atelierului şcolii şi la cursurile practice de la Combinatul de Mobilă din Cernăuți este evidențiat, obținând, la absolvire şi profesia de „meşter de mobilă artistică", gradul III de calificare (cel mai înalt grad de şcoală).
***Iulie:* Pleacă spre Leningrad (Sankt-Petersburg). Vizitează, pentru prima oară, oraşul Lvov (Lemberg). Încearcă să susțină examenele de admitere şi să treacă marele concurs la facultatea de pictură a Academiei de Arte Plastice. Nu reuşeşte să devină student. Un profesor bătrân, care îl examinează şi analizează lucrările prezentate, îl sfătuie să învețe pictura „singur", de la natură, să deprindă meseria în atelierele pictorilor preferați, pentru a nu deveni un profesionist al „realismului socialist" – unica metodă şi singurul stil acceptat în toate şcolile de atră (de toate nivelurile) din U. R. S. S. Va ține cont de acest sfat înțelept pe parcursul întregii vieți. Vizitează, pentru prima oară, muzeele de artă din Leningrad.**
***August:* Pleacă, pentru prima oară, spre Basarabia (R. S. S. Moldovenească), la Chişinău şi depune actele la facultatea de litere (limba şi literatura „moldovenească", a doua secție era de limba şi literatura rusă...) a Universității de Stat a R. S. S. M. Susține cu succes examenele de admitere (va încheia compunerea pe o temă liberă cu declarația fermă: „VREAU SĂ DEVIN SCRIITOR!") şi după câştigarea concursului devine student. Redescoperă Teatrul „LUCEAFĂRUL" din Chişinău, unica „insuliță românească" din Basarabia rusificată şi îngenuncheată...**
***Octombrie:* Participă (în calitate de invitat, din partea facultății de litere) la Congresul Uniunii Scriitorilor din R. S. S. Moldovenească. Prozatorul şi dramaturgul Ion Druță vorbeşte, de la tribuna Congresului, PENTRU PRIMA OARĂ ÎN PERIOADA DE OCUPAȚIE SOVIETICĂ, despre necesitatea revenirii la grafia latină.**

1967, *mai, 12:* Se stinge din viață, prematur, poetul Liviu Deleanu. Participă la funeralii. Îşi pune în gând să scrie un studiu despre viața şi activitatea regretatului scriitor, mai ales, despre perioada „românească", de până la 1940...
Este impresionat şi revoltat de procesul, în care a fost condamnat (la 3 ani de lagăr) studentul Institutului Politehnic din Chişinău, MIHAI MOROŞANU, care a încercat să-i organizeze pe studenți la un şir de acțiuni de protest împotriva preconizatei mutări a statuii lui Ştefan cel Mare, din centrul Chişinăului, la periferia oraşului. Este primul val de mişcări ale tineretului din R. S. S. Moldovenească pentru reunirea Basarabiei cu Patria-Mamă – România.
***Mai-august:* La Bahrineşti, se stinge prematur din viață fostul deportat Alexandru Lati. Pleacă la „pământurile de țelină" din R. S. S. Kazahă (în cadrul unui detaşament studențesc de construcție al Universității), vizitează, pentru prima oară, oraşul şi regiunea Aktiubinsk, încearcă să descopere urmele bunicului Gavril, cimitirul, mormântul... Zadarnic! Este depistat, bătut, chiar de k. g. b.-istul-coleg de facultate, membru al detaşamentului şi pedepsit disciplinar... Munceşte la construcția unei şcoli**

din aulul (satul) Amangheldî, regiunea Kzîl-Orda. Deşi este menționat cu o „Diplomă de Onoare" a R. S. S. Kazahe, pentru succesele obținute pe şantier, la Chişinău va fi „invitat" la Secția nr. 1 a Universității (K. G. B.), interogat şi i se îngroşează dosarul de „fiu al duşmanilor poporului", dosar deschis la prima apariție pe teritoriul R. S. S. Moldoveneşti (august 1965: în buletinul de identitate, „paşaportul de gulag", la paragraful „naționalitate" a fost întotdeauna înregistrat ca ROMÂN...), completat şi cu „dosarul de urmărire" de la Cernăuți, al K. G. B.-ului din R. S. S. Ucraineană...
Se interesează de „cazul" studenților Conservatorului din Chişinău, condamnați la lagăr cu regim sever: Postolache (7 ani), Cemârtan (4 ani) şi Cuciureanu (4 ani), învinuiți de propagandă antisovietică, în rândul studenților şi intelectualilor din R. S. S. M., pentru reunirea Basarabiei, a Nordului Bucovinei şi Ținutului Herței cu România.

1968: Rosteşte, PENTRU PRIMA OARĂ, câteva din versurile sale, pe postul de radio al tineretului „LUCEAFĂRUL" (fondator Nicolae Lupan, redactor Mihai Morăraş).
Îşi adună cele mai reuşite poezii (100 pagini) şi le depune, cu titlul *„Omul fără dragoste",* la redacția ziarului universitar „KIŞINIOVSKI UNIVERSITET" („Universitatea din Chişinău"), redactorului-şef, criticului literar, profesorului de estetică Ion Ciocanu.
Susține concursul Şcolii de actorie şi regie (fondator poetul şi regizorul Emil Loteanu) al Studioului „MOLDOVA-FILM", unde va studia împreună cu regretatul scriitor Leonard Tuchilatu (1951-1975) ş.a. Îi îndrăgeşte pe profesorii Veniamin Apostol, actor şi regizor la Teatrul muzical-dramatic „A. S. PUŞKIN" (în prezent Teatrul Național „MIHAI EMINESCU"), pe regizorul Iuri Şagoian şi actrița Larisa Hromova de la Teatrul de limbă rusă „A. P. CEHOV" din Chişinău.
Debutează ca actor într-un rol episodic din filmul artistic „Această clipă!" (regizor Emil Loteanu).

1969: Se produce ca actor în filmul artistic „Nuntă la palat" (regizor Vlad Ioviță).
Debutează ca actor în spectacolul „Insula" de Mihail Sebastian (Teatrul „FLACĂRA", Universitatea de Stat din Chişinău) în unul din rolurile centrale.

DEBUTEAZĂ CA POET ÎN CENACLUL „MIHAI EMINESCU" (Preşedinte de onoare Mihai Cimpoi, preşedinte Mihai Morăraş, originar din Cernăuți, născut în a.1942, coleg de facultate, student la secția ziaristică), în aceeaşi şedință cu Leonida Lari (Liubov Tuchilatu).

Părăseşte R. S. S. Moldovenească, ajunge la Moscova şi pe parcursul mai multor luni participă la cursurile de poezie şi critică literară de la Institutul de Literatură „Maxim Gorki" (unica „fabrică de scriitori" din U. R. S. S.), locuieşte în mod clandestin la căminul Institutului, face cunoştință cu mai mulți tineri scriitori din Rusia şi republicile unionale, inclusiv cu studenți din străinătate. Revine la Chişinău cu hotărârea fermă de a se transfera de la Universitatea de Stat „V. I. Lenin" la Institutul de Literatură „M. Gorki". Transferul i se refuză categoric, motivându-i-se, că „este unul dintre studenții eminenți" şi „pictorul Universității"... Cere să i se acorde „frecvență liberă". Este refuzat. Va frecventa cursurile rar de tot. Se angajează ca pictor-secund la Stadionul Republican din Chişinău, unde va munci, în mod clandestin (fără permisiunea conducerii Universității), până la finalizarea studiilor, sub îndrumarea plasticianului rus Boris Konstantinovici Surianinov).
Cotidianul regional „ZORILE BUCOVINEI" (or.Cernăuți, R. S. S. Ucraineană), îi publică, pentru prima oară, două poezii în „Pagina Literară", alături de poetul Andrei Lupan ş.a.

Ziarul „KIŞINIOVSKI UNIVERSITET" („Universitatea din Chişinău") publică o relatare de la Cenaclul „Mihai Eminescu", o prezentare semnată de Ion Ciocanu, prima fotografie a tânărului poet (cu barbă...) şi un ciclu de versuri din manuscrisul „Omul fără dragoste".
Invită grupul tinerilor actori (absolvenții Studioului moldovenesc al Institutului de Artă Teatrală „Gh. I. T. I. S." din Moscova) la o întâlnire cu studenții facultății de litere. Participă Mihai Iorga, Ion Puiu, Anatol Răzmeriță, Diana Barcaru, Ninela Caranfil ş.a. Serata se transformă într-o PRIMĂ MANIFESTARE NAȚIONALĂ A TINERETULUI DE CREAȚIE DIN BASARABIA OCUPATĂ. Urmează investigații ale K. G. B.-ului din Chişinău... Este amenințat, din nou, cu exmatricularea...
Debutează ca pictor cu portretele „Mihai Eminescu" şi „Veronica Micle", prezentate expoziției-concurs republicane „Luceafărul poeziei noastre"(Chişinău), consacrată aniversării a 120 de ani de la naşterea clasicului român Mihai Eminescu.
***Debutează ca publicist şi critic de artă* în revista „Cultura" (în prezent „Literatura şi Arta") cu articole despre problemele culturii naționale şi arta plastică.**
Depune manuscrisul de poezie „Omul fără dragoste" (completat cu versuri noi) la Uniunea Scriitorilor din R. S. S. Moldovenească. Este apreciat şi susținut de poetul Ion Vatamanu, criticul literar Mihai Cimpoi ş.a.
Face cunoştință cu pictorul Mihail Bețianu, care a revenit în Basarabia natală, după zeci de ani petrecuți în GULAG, Siberia, Kazahstan...

1969-1971: Student (extern) al facultății de arte plastice, Universitatea de Cultură „N. KRUPSKAIA" din Moscova (profesor Andrei Borisovici Grosițki).

1970, *15 ianuarie:* La serata jubiliară „Mihai Eminescu – 120 ani de la naştere" i se acordă PREMIUL I pentru portretele „Mihai Eminescu" şi „Veronica Micle" (printre semnatarii Diplomei de gradul I este Mihai Cimpoi, Grigore Vieru, pictorii Glebus Sainciuc, Aurelui David ş.a.).
***Iunie:* Absolveşte Universitatea de Stat din Chişinău cu teza: „Liviu Deleanu. Viața şi activitatea literară de până la 1940. Monografie". Este invitat să-şi continuie studiile (doctorantură) la Academia de Ştiințe din R. S. S. Moldovenească, dar nu este acceptat de conducerea Universității.**
Este invitat să se angajeze, în calitate de redactor şi scenarist, la Studioul „MOLDOVA-FILM", dar nu acceptă condițiile pe care i le pune directorul Studioului.
Este forțat de conducerea Universității să accepte postul de profesor de limbă şi literatură „moldovenească" în satul Prioziornoie (satul natal al poetului Pavel Boțu, pe atunci preşedinte al Uniunii Scriitorilor din R. S. S. M.) din regiunea Odessa, R. S. S. Ucraineană (unde nu va profesa nici o zi din cauza carantinei de holeră, care bântuia în regiunea Odessa şi Basarabia).
Este numit pictor-prim la Stadionul Republican din Chişinău (după pensionarea lui B. K. Surianinov).
Finisează primele pânze din ciclul „TEZAURUL FOLCLORULUI ROMÂNESC". Încearcă, pentru prima oară, să viziteze România. Nu i se eliberează paşaport.
***Iulie-august-septembrie:* Organizează PRIMA EXPOZIȚIE PERSONALĂ în atelierul de creație de la Stadionul Republican (fără acordul Uniunii Artiştilor Plastici din R. S. S. M. şi fără acordul conducerii Stadionului...). Expoziția este vizitată de zeci şi sute de intelectuali, studenți, muncitori, țărani etc. Intervin organele K. G. B. După aproape trei luni, expoziția este interzisă. Atelierul pictorului este vizitat de conducerea Uniunii Artiştilor Plastici (preşedinte V. Obuh şi secretarul comitetului de partid E. Merega, ambii alogeni...), care acceptă un şir de lucrări, dar susțin părerea „oficială" (adică, a K.**

G. B.-ului!), că expoziția trebuie interzisă... Este învinuit de nonconformism, avangardism, abstracționism... În schimb, maieştrii români din Basarabia ocupată, Mihai Grecu, Glebus Sainciuc, Valentina Rusu-Ciobanu, Igor Vieru, Eleonora Romanescu, Aurelui David ş.a. îi apreciază mult picturile (mai ales, compozițiile folclorice) şi îl încurajează să nu cedeze, să lupte mai departe pe făgaşul creației atistice.
***Septembrie-octombrie-noiembrie:* La Chişinău poposeşte Expoziția ambulantă a Muzeului de Stat „LEV TOLSTOI" din Moscova. Se împrieteneşte pentru totdeauna cu Berta Şumova şi Svetlana Strijniova de la acest Muzeu.**
Se deplasează la Odessa, apoi în satul Prioziornoie, după care în satul Tocila (raionul Ananiev), dar nu reuşeşte să se angajeze ca profesor la şcolile din aceste localități.
Vizitează orăşelul Balta, prima capitală a R. A. S. S. Moldoveneşti (în cadrul Ucrainei), formațiune statală (1924-1940), gândită şi realizată de către Stalin, pentru a se extinde, în iunie 1940 (Pactul Ribbentrop-Molotov), cu ajutorul armatei roşii până la râul Prut...
Este eliberat, în mod brutal, din postul de pictor-prim al Stadionului Republican. În toiul nopții îşi mută pânzele şi manuscrisele într-un subsol din Chişinău...
Depune al doilea manuscris de versuri la Uniunea Scriitorilor – „*Ziua la miezul nopții*".
***Decembrie:* Efectuează o călătorie la Leningrad (Sankt-Petersburg), ca delegat al Muzeului Republican de Literatură (director Gheorghe Cincilei), la întoarcere vizitează, pentru prima oară, oraşul Moscova. Primele contacte cu disidenții din capitala U. R. S. S. Vizitează atelierul de creație (închis!) al regretatului artist plastic Pavel Korin (este profund impresionat de istoria elaborării compoziției gigantice „Rusi uhodeaşciaia" – „Rusia, care pleacă..." şi de bogata colecție de icoane vechi ruseşti, pe care le-a adunat Maestrul din întreaga țară...).**

1971, *februarie:* Se angajează, în calitate de inspector-critic de artă, la Fondul Plastic din Chişinău. Colindă satele şi oraşele Basarabiei ocupate, publică în presa republicană articole de pe teren despre situația deplorabilă a culturii, mai ales, este întristat şi revoltat de transformarea Bisericilor în depozite de îngrăşăminte minerale, grajduri, sanatorii, case de nebuni, sau, în cel mai bun caz, în „muzee etnografice" ori „de studiere a ținutului"... Intră în conflict cu mai mulți preşedinți de kolhoz şi cu activiştii culturali („kulturnicii"!) din centrele raionale...
La o serată a tineretului de creație (Cenaclul „MIHAI EMINESCU", în ospeție la studenții Institutului de Arte „Gavriil Musicescu" din Chişinău face cunoştință cu tânărul compozitor Ion Macovei şi cu muzicologul Tatiana Lupan...
Participă la câteva expoziții orăşeneşti de artă plastică ale tineretului de creație.
Este căutat de Comisariatul Militar din Chişinău pentru a fi expediat în Siberia, într-o unitate militară, în calitate de ofițer (pentru 2 ani). În timpul studiilor la Univrsitate a fost muştruluit 3 ani la rând la Catedra militară, după care şi-a exercitat stagiul militar, de 3 luni, într-o unitate militară din Districtul Militar Odessa, după care i s-a acordat gradul de locotenent (în rezervă). Declară în fața conducerii Comisariatului, că este român şi nu-şi poate asuma răspunderea pentru a educa tinerii ostaşi în spiritul ideologiei sovietice...
Va fi internat, pentru 6 săptămâni, la Spitalul Psihiatric din Costiujeni (de lângă Chişinău), unde este supus la un „stagiu de spălare a creierilor", supravegheat în permanență de către un ofițer K. G. B., pe care îl va convinge să-l elibereze din această închisoare, cu promisiunea că se va cuminți...
Este eliberat din postul de inspector-critic de artă. Munceşte, până la finele anului, în calitate de pictor, tot în cadrul Fondului Plastic, sub îndrumarea plasticianului Aureliu David (un artist nonconformist, în coflict permanent cu autoritățile sovietice; peste câțiva ani va fi descoperit mort în cada din baie, la domiciliul său...) la mozaicul de

proporții de la Centrul Unional al Tineretului „IURI GAGARIN" din Chişinău şi la alte lucrări de artă monumentală din oraşele Turaspol, Ungheni etc.
Depune al treilea manuscris de versuri la Uniunea Scriitorilor „Nuntă după moarte"...

***Decembrie 1971 - ianuarie 1972:* Călătoreşte în R. S. S. Lituaniană. Vizitează oraşele Vilnius, Caunas (timp de o săptămână studiază pictura lui C. Ciurlionis), Panevejis (celebrul Teatru Dramatic, unde face cunoştinţă cu regizorul I. Miltinis, actorul de teatru şi cinema D. Banionis ş.a.), Trakai şi ascultă primele concerte de muzică de orgă în catedralele catolice. La Vilnius îl contactează pe disidentul Tomas Venclova, cu care întreține un lung dialog despre soarta dramatică a oamenilor de cultură din republicile unionale, dar află şi despre existența unor grupuri de rezistență, de luptă contra regimului sovietic de ocupație din cele 3 republici baltice. Din lipsă de mijloace băneşti, nu reuşeşte să viziteze şi celelalte capitale – Riga şi Tallinn...**
Este selecționat de către pictorița Eleonora Romanescu şi participă la expoziția unională „SLAVĂ MUNCII" (Moscova) cu un ciclu de lucrări („Miorița", din seria „Tezaurul folclorului românesc" şi alte 9 tablouri).

1972, *aprilie:* regizorul de teatru Veniamin Apostol îl recomandă ca secretar literar la Teatrul muzical-dramatic „A. S. PUŞKIN" din Chişinău. Întâlnirea (de taină!) cu prim-regizorul Teatrului Valeriu Cupcea s-a încheiat cu asumarea misiunii „de a îmbunătăți radical limba română şi dicția actorilor (chiar şi în timpul repetițiilor se vorbea mai mult în limba rusă!) şi de a forma un repertoriu românesc". Se eliberează de la Fondul Plastic (îşi mută pânzele şi manuscrisele dintr-un atelier semiruinat al Fondului Plastic, unde a locuit şi a muncit alături de sculptorul evreu Lev Averbuh, într-un subsol al Teatrului, unde ascunde, „de ochii lumii" portretul „Satan al veacului XX" (Lenin) din ciclul de compoziții politice „Revoluția sau Moartea" şi alte tablouri „subversive"...
Finalizează munca la primul roman „Îmblânzirea Curcubeului" (în 12 zodii).
Compune prima lucrare dramatică de proporții „Îndurarea Norocului" (dramă alegorică, va fi citită în fața membrilor consiliului artistic al Teatrului „A. S. PUŞKIN" în vara anului 1974, prezentată sub pseudonimul M. Patraş, dar a fost respinsă...).
Realizează primele traduceri din limba rusă în limba română (proză, dramaturgie, poezie).
La solicitarea regizorului Veniamin Apostol elaborează prima schiță de decor („O tragedie italiană", după romanul „Tăunul", de E. L. Voynich; susține, cu îndârjire, atât la Ministerul Culturii al R. S. S. M., cât şi la şedința consiliului artistic al Teatrului, a cărui secretar este, traducerea piesei, din limba rusă în română, realizată de Nicolae Lupan, şomer, cel mai cunoscut disident al Basarabiei, care peste 2 ani va fi expulzat, cu soția şi trei copii, din R. S. S. Moldovenească, „pentru românism şi propagarea culturii occidentale la radio şi televiziune", fondatorul şi animatorul Asociației Mondiale „Pro Basarabia şi Bucovina", în Belgia; în prezent, cu sediul la Paris, cu peste 100.000 de membri, în 25 de țări). Deşi schița de decor este acceptată, spectacolul va fi montat de către V. Apostol, iar scenografia semnată de... Lazăr Kauşanski, scenograful secund al Teatrului... Prima mare decepție în lumea teatrului...
Pe parcursul verii, în mod clandestin, în subsolul teatrului, repetă, sub bagheta prim-regizorului Valeriu Cupcea, împreună cu artiştii poporului Domnica Darienco, Petre Baracci ş.a. drama lui Ion Druță (stabilit cu traiul la Moscova, din 1969) „Păsările tinereții noastre". Spectacolul este interzis de C. C. al P. C. al Moldovei. Valeriu Cupcea montează, între timp, piesa „Păsările tinereții noastre" la Teatrul „F. Volkov" din Iaroslavl (Federația Rusă). Pentru definitivarea variantei în limba rusă a teatrului, în calitate de secretar literar şi consilier al prim-regizorului, este invitat la ultimele repetiții

la Iaroslavl. În scurtele popasuri la Moscova se interesează de „cazul" scriitorului Alexandr Soljenițîn, de „cazul" poetului Iosif Brodski (din Leningrad).
Încearcă să se documenteze în privința procesului politic al patrioților basarabeni ALEXANDRU USATIUC (n. 1915), GHEORGHE GHIMPU (n. 1937), VALERIU GRAUR (n. 1940) şi al diplomatului ALEXANDRU ŞOLTOIANU (n. 1933), proces închis, supravegheat de K. G. B., după care toți au fost condamnați la ani grei de lagăr şi muncă silnică (între 16 şi 4 ani...). Se confruntă cu secretarul comitetului de partid al Teatrului, Chiril Ştirbu, artist al poporului din U. R. S. S. şi cu direcția Teatrului pentru salvarea destinului actriței Teatrului „A. S. PUŞKIN" Victoria Ghimpu (Pană), fiica lui Alexandru Usatiuc, amenințată şi ea cu darea afară din serviciu şi cu închisoarea... „Cazul" tinerei şi talentatei actrițe se ameliorează prin depunerea de cerere „po sobstvennomu jelaniiu", adică, de eliberare „din proprie dorință" şi părăsirea colectivului teatral, fără alte consecințe mai grave... Este interogat, în stil k. g. b.-ist, la comitetul de partid (deşi nu este membru al P. C. U. S.) şi la direcția Teatrului, la Ministerul Culturii al R. S. S. M., la biroul comitetului comsomolului din raionul „Lenin" din Chişinău, amenințat cu darea afară de la lucru, cu neacordarea de spațiu locativ etc.
Scrie, pentru celebrul Teatru de la Tahanka din Moscova (la solicitarea conducerii teatrului moscovit), piesa „Celovek s țvetkom" („Nebunul şi floarea"), dramatizare după romanul cu acelaşi titlu al scriitorului român Romulus Guga. Spectacol nerealizat...
ESTE PRIMIT ÎN RÂNDURILE MEMBRILOR SOCIETĂȚII TEATRALE DIN MOLDOVA (ca excepție, fără vechimea de 1 an de candidat şi de 5 ani de activitate profesională într-un colectiv teatral). S. T. M. se va transforma mai târziu în UNIUNEA OAMENILOR DE TEATRU.
***Decembrie:* Spectacolul „Dincolo de uşa verde", după piesa în 3 acte a dramaturgului azer R. Ibrahimbekov (traducere din limba rusă de Mihai Prepeliță) participă la Festivalul unional „Dramaturgia popoarelor U. R. S. S.).**

1972-1974: Două stagii de perfecționare, în cadrul Laboratorului de secretariat literar, critică teatrală şi scenografie, de pe lângă Ministerul Culturii al U. R. S. S. (Moscova).

1973: Prezintă manuscrisul romanului „Îmblânzirea Curcubeului" (900 pag.) conducerii Uniunii Scriitorilor din R. S. S. Moldovenească şi o cerere de primire în rândurile acestei uniuni... Romanul este citit de către scriitorii Lev Barschi (şeful secției proză a U. S.), Alexandru Cosmescu (consultant al U. S., secția proză), Aureliu Busuioc ş.a. Va produce un adevărat şoc printre oamenii de litere, pentru curajul autorului de a oglindi destinele unor familii de țărani români din Nordul Bucovinei, supuşi la toate încercările tragice (masacrul de la Fântâna Albă, din 1 aprilie 1941; deportările în Siberia şi Kazahstan; internarea bărbaților, în 1944, în lagărul de exterminare de pe malul lacului Onega; foametea din 1946-1947, organizată de autoritățile sovietice, colectivizarea forțată etc.). Lupta autorului pentru publicarea primului său roman va dura 9 ani... Susține, în mod perseverent, poemul dramatic „Zodia Inorogului" („Dimitrie Cantemir") al tânărului dramaturg Ion Gheorghiță şi nu se astâmpără, până când spectacolul va vedea lumina rampei (300 de ani de la naşterea lui Dimitrie Cantemir). Debutul poetului Ion Gheorghiță în teatru este şi DEBUTUL adevărat al secretarului literar, care se avântă în lupta pentru formarea unui repertoriu național al teatrului de frunte al Basarabiei. Pentru prima oară se naşte gândul schimbării denumirii teatrului (din „moldovenesc muzical-dramatic „A. S. PUŞKIN" – în „Național „MIHAI EMINESCU")...

DEBUTEAZĂ EDITORIAL (într-o culegere colectivă), cu un ciclu de versuri, prima notiță biografică şi o fotografie (fără barbă...) în PRIMUL VOLUM AL GENERAȚIEI ŞAPTEZECI „Dintre sute de catarge", Editura „Cartea Moldovenească", alături de tinerii condeieri Nicolae Dabija, Leonida Lari, Vasile Romanciuc, regretatul poet bucovinean Ilie Motrescu (ucis de K. G. B. la Cernăuți) ş.a.
Vede lumina tiparului şi traducerea piesei „Dincolo de uşa verde" de R. Ibrahimbekov, într-un volum colectiv, alcătuit din cele mai reuşite traduceri, în limba română, din dramaturgia popoarelor U. R. S. S. (Editura „Cartea Moldovenească").
***August:* Turneul teatrului „A. S. PUŞKIN" la Moscova (printre cele 5 titluri din afiş se află: „Păsările tinereții noastre" de I. Druță şi „Dincolo de uşa verde" de R. Ibrahimbekov, aplaudate şi înalt apreciate de critica unională).**
Teatrului „A. S. PUŞKIN" i se acordă titlul „ACADEMIC". Primele conflicte ale secretarului literar cu direcția Teatrului şi cu Ministerul Culturii din R. S. S. M., din cauza repertoriului național, strâmtorat tot mai mult, piesele naționale şi ale clasicilor români fiind înlocuite treptat, dictatorial, cu autori ruşi şi sovietici, cu tematică revoluționară şi „de producție"...
Participă la PRIMUL SEMINAR REPUBLICAN AL TINERETULUI DE CREAȚIE. Va face cunoştință cu frații Petre şi Ion Aldea-Teodorovici, cu talentata cântăreață Maria Drăgan ş.a. Expune câteva lucrări de artă plastică.
Participă la PRIMUL SPECTACOL-MITING AL TINERETULUI DE CREAȚIE DIN BASARABIA „PABLO-CHILE-NERUDA" („Vânătoarea de oameni") cu tripticul politic „REVOLUȚIA SAU MOARTEA" (portretele „Pablo Neruda. Recviem", „Ernesto Che Guevara" şi „Angela Davis") la Casa Actorului din Chişinău. Alte reprezentații au loc la TV din Chişinău, la Centrul Unional al Tineretului „Iuri Gagarin" etc. Toate manifestările culturale şi politice se desfăşoară în grup, împreună cu Ion Puiu, Mihai Iorga, Anatol Răzmeriță, Andrei Vartic, Vlad Zadnipru ş.a.
***Decembrie:* DEBUTEAZĂ ÎN CALITATE DE PICTOR-SCENOGRAF (decorul, costumele, lumina artistică) pe scena Teatrului de limba rusă din Tiraspol (spectacolul „Sânziana şi Pepelea" de Vasile Alecsandri, direcția de scenă Nadejda Aronețkaia, regizor-debutant actorul Dumitru Fusu, compozitor Ion Macovei). ESTE PRIMA PIESĂ DE TEATRU A UNUI SCRIITOR ROMÂN CLASIC, MONTATĂ PE SCENA TEATRULUI DIN TRANSNISTRIA...**
Este „invitat" la Ministerul Culturii al R. S. S. M., unde i se propune să părăsească teatrul şi munca de creație, în schimb pe un post de inspector al aceluiaşi Minister, la sectorul teatru, cu perspectiva de a primi, în scurt timp, un apartament, din fondul de stat. Nu acceptă să devină „cinovnic sovietic" (adică: funcționar, conțopist, birocrat, „kulturnik"...).
Oferă camera sa din căminul Teatrului „A. S. PUŞKIN" familiei lui Mircea Druc (cu doi copii mici, alungat în stradă, în toiul iernii, de la căminul Institutului Politehnic din Chişinău; Mariana Druc, soția viitorului om politic, a viitorului prim-ministru al R. S. S. Moldoveneşti era angajată ca actriță a Teatrului...).

1974: La şedința extraordinară a secției proză a Uniunii Scriitorilor are loc discuția manuscrisului romanului „Îmblânzirea Curcubeului", cu participarea autorului şi a unui grup de prozatori, poeți şi critici literari. Romanul este recomandat pentru editare. Nu mai poate suporta condițiile de trai de la căminul teatrului. Închiriază o garsonieră, la periferia oraşului. În prima noapte este otrăvit de către proprietari, i se fură toate lucrurile de preț, unele manuscrise, tablouri, imprimări pe bandă magnetică, unicate (mai ales, mărturiile bunicii după mamă Lucheria, despre masacrul românilor de la

Fântâna Albă şi deportările în Kazahstan...) – toate vor dispare pentru totdeauna... Presupune că a fost o „operaţiune" a K. G. B.-ului...
Realizează scenografia spectacolului „Ori-ori..." (după piesa dramaturgului moscovit V. Azernikov), cu regizorul Andrei Băleanu, pe scena Teatrului „A. S. PUŞKIN". După doar 5 reprezentaţii piesa („cu tematică de producţie"...) şi decorul (în stil avangardist!) sunt interzise... Motivul: „tratarea greşită a chipului secretarului de partid"...
DEBUTEAZĂ LA TV cu emisiunea, care va deveni lunară, „ÎN LUMEA ARTELOR" (autor de scenarii şi prezentator-moderator). Invită pe micul ecran şi pe unii artişti plastici, scriitori, actori, compozitori persecutaţi de regimul sovietic, ducând o luptă permanentă cu conducerea comunistă a televiziunii „naţionale" (în cele din urmă emisiunea va fi suspendată, din pricina „dicţiunii româneşti a prezentatorului"...).
Finisează lucrul la poemul dramatic „Aci, cu lira nordică..." (Puşkin în Basarabia). Piesa este citită în faţa colectivului de creaţie a teatrului de regizorul Veniamin Apostol. Se va monta, însă, o piesă a dramaturgului moscovit V. Korostîliov (regizor Veniamin Apostol)...
Finalizează munca la poemul dramatic „Întoarcerea lui Călin", după basmul „Călin, file din poveste" de Mihai Eminescu. Textul nu este acceptat de nici un teatru din Basarabia...
După „îmbunătăţire" (cu foarfecele!), manuscrisul romanului „Îmblânzirea Curcubeului" (doar 360 de pagini – din 900!) va fi depus la Editura „Cartea Moldovenească" (unica editură din Chişinău, care edita literatură artistică pentru adulţi...).
Primele tratative cu compozitorul Ion Macovei pentru un spectacol de balet „Meşterul Manole" (libretul de Mihai Prepeliţă).
***Octombrie, 18:* Se căsătoreşte cu Tatiana Lupan, fiica scriitorului Andrei Lupan (1912-1992).**
Realizează piesa de teatru „Zvonniţa" (Clopotniţa lui Ştefan cel Mare), în limba rusă, după nuvela lui Ion Druţă „Zapah speloi aivî" („Aromă de gutui", publicată în revista unională „Iunosti"). Pleacă spre Moscova, cu textul dramatizării, se întâlneşte cu Ion Druţă, care acceptă textul, pe care îl va depune la Ministerul Culturii al U. R. S. S., sectorul teatru. Nu va vedea lumina rampei niciodată...
Finisează munca la prima culegere de proză scurtă pentru copii „Mama noastră – Pasăre Albastră". Este discutată şi acceptată pentru publicare la secţia literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor (şef de secţie Spiridon Vangheli), recomandată pentru publicare la Editura „Lumina" din Chişinău. Criticil literar Nicolae Bileţchi (originar din Bucovina...) compune (la indicaţia K. G. B.-lui) un referat distrugător. Cartea va vedea lumina tiparului abia peste 7 ani, la Editura „Literatura Artistică"...
Este bătut în public, la Casa Actorului din Chişinău (la serata-jubileul de 50 de ani de la naşterea scriitorului-disident, fost deţinut politic, Alexei Marinat), de către agenţii K. G. B., pentru portretul „Satan al veacului XX" (Lenin). Regizorul de cinema Vasile Pascaru (originar din Transnistria...) îi ia apărarea...

1975, *iunie 22:* se naşte primul copil, Călin.
Portretul „Pablo Neruda. Recviem" este selecţionat pentru Expoziţia Internaţională „Satira în lupta pentru Pace". Expediază lucrarea spre Moscova.
Continuă munca de cercetare pentru viitoarea piesă de teatru şi evocarea documentară „Tânguiosul glas de clopot..." (Eminescu şi Bucovina, a. 1858-1869).
Începe „PROCESUL REPERTORIILOR TEATRELOR MOLDOVENEŞTI" din R. S. S. Moldovenească. Este „invitat" la C. C. al P. C. M. (la şeful secţiei cultură, deşi nu este membru al P. C. U. S.). Interogatoriile au loc uneori şi în toiul nopţii (este „invitat" de la

apartamentul poetului-academician Andrei Lupan, unde locuia temporar cu familia sa...). „Crima" oamenilor de cultură era una singură: ORIENTAREA PRO-ROMÂNEASCĂ, PRO-EUROPEANĂ... „Motivul" – statul vecin, prieten şi socialist, România, s-a adresat oficial conducerii R. S. S. Moldoveneşti cu ameninţarea de a achita o sumă fabuloasă (în valută!) – drepturile de autor pentru textele interpretate pe scenele teatrelor, inclusiv, traducerile semnate de autori români; la TV, Filarmonica Moldovenească, Radioul Moldovenesc etc. („Cazul" a fost fabricat în birourile C. C., deoarece n-a existat nici un document oficial, depus din partea României, pe căile diplomatice...). Astfel prim-regizorii, directorii artistici, dar, mai ales, secretarii literari (responsabili de repertoriu, deşi nici un titlu de piesă, traducere, cântec nu era permis să ajungă pe scenă, fără aprobarea Ministerului...) au fost aspru pedepsiţi, pe cale administrativă, iar din repertoriile teatrelor, filarmonicii, radioului şi din emisiunile TV au fost interzise circa trei sferturi din titlurile curente. După această „operaţiune ideologică reuşită" a început degradarea totală a Teatrului „A. S. PUŞKIN", a Teatrului pentru tineret „LUCEAFĂRUL", a unicului colectiv artistic din Nordul Basarabiei, Teatrul „VASILE ALECSANDRI" din oraşul Bălţi. Din afişul Teatrului „A. S. PUŞKIN" au fost excluse spectacolele de succes „Eminescu" (de autorul român Mircea Ştefănescu), „Revizorul" de N. Gogol (din cauza traducerii semnată de cunoscutul regizor român Sică Alexandrescu), „Romeo şi Julieta" de W. Shakespeare (din cauza traducerii româneşti), comediile lui Ion Luca Caragiale ş.a.

1976: Se produce ca actor în filmul artistic „Să nu dai crezare ţipătului păsării de noapte", Studioul „MOLDOVA-FILM", regizor Iacob Burghiu, în unul din rolurile centrale. O temă „de producţie" (clasa muncitoare din R. S. S. Moldovenească...). După o luptă crâncenă de idei, epuizat moral şi fizic, secretarul literar al Teatrului „A. S. PUŞKIN" este eliberat din funcţie („po sobstvennomu jelaniiu", adică, „din proprie dorinţă"...). Tablourile şi manuscrisele tăinuite la sediul teatrului sunt mutate, în toiul nopţii, la apartamentul lui Andrei Lupan. Scriitorul din Moscova Ion Druţă, prozatoarea Ana Lupan, poetul Nikolai Savostin (originar din Siberia), actorul şi regizorul Dumitru Fusu, plasticianul Glebus Sainciuc, compozitorul Ion Macovei, unii „experţi" din Moscova şi mulţi alţii vizitează „expoziţia de familie"...

1977, *februarie:* Familia Prepeliţă primeşte un apartament cu trei camere decomandate (cooperativ), unde se va muta cu copilul, biblioteca şi arhiva personală şi lucrările de artă plastică. În prima noapte locuinţa tinerei familii este „vizitată" de către un maior rus de la miliţia judiciară (K. G. B.), cu alţi colaboratori K. G. B. Proprietarul apartamentului este bătut, în faţa soţiei şi a copilului (în toiul nopţii va încerca să se arunce prin geam, de la etajul şase...), apoi internat, cu comoţii cerebrale, la Spitalul psihiatric din Costiujeni (de lângă Chişinău), unde va fi ţinut închis timp de 5 săptămâni. Soţia Tatiana Lupan va depune în acest timp cerere de divorţ la „judecătoria norodului" a raionului „Lenin" din Chişinău...
***Martie, 4:* În timpul cutremurului se află închis la Spitalul psihiatric. Deşi a existat pericolul prăbuşirii clădirii acestei „închisori psihiatrice", toţi cei internaţi au rămas zăvorâţi în saloanele lor...**
O parte din arhiva personală, care se mai afla la atelierul de la Fondul Plastic (scrisori, jurnale, manuscrise, conspecte, schiţe, desene etc.), în timpul cutremurului au nimerit sub dărâmături. Sunt distruse aproape complet (fratele Gheorghe Prepeliţă, student, recuperează doar câteva documente, din 2 lăzi a câte 50 kg. fiecare...).
***Martie:* Este eliberat din spitalul psihiatric (cu însoţitor, un prieten apropiat – scriitorul şi cineastul Iacob Burghiu), pentru a se prezenta la „judecătoria norodului"... Este şocat**

de învinuirile şi condițiile, care i se pun, pentru a accepta divorțul... Nu i se permite să-şi vadă copilul... Inconştient (încă sub efectul tratamentului medicamentos barbar de la spital, poate, dirijat de la distanță, cu ajutorul hipnozei sau al unor aparate-dispozitive speciale ale K. G. B.-ului: a îndrăznit, în scurtul răstimp, să se desprindă de supraveghetor şi l-a căutat pe maiorul rus, care l-a batjocorit în propria locuință, ca să-l scuipe în ochi, dar nu l-a găsit la biroul său de la subsolul miliției judiciare a raionului „Octombrie" din Chişinău...) sau împins din spate, încearcă, la colțul blocului unde locuia prietenul său, compozitorul Ion Macovei, să se arunce sub o maşină în plină viteză... Este internat din nou la acelaşi spital, ras în cap, închis în salonul pentru bolnavii furioşi, supus tratamentului numit „terapia de şoc" (injectarea unor doze mari de ulei de camfor, în urma cărei „proceduri" pacientul se prăbuşeşte într-o stare de delir total, asemănător unui atac de apoplexie, îşi pierde cunoştința, în timp ce brațele, picioarele, întregul corp devin de o violență înfiorătoare, aidoma demonilor descrişi în Sfânta Biblie...). Pe parcursul a 4 săptămâni, în rarele clipe de răgaz (mai mult cu capul sub pătură, în semiîntuneric, cu un capăt de creion, pe bucăți mici de hârtie...) scrie piesa de teatru (tragedia!) „Krik bez prava na eho" (Țipăt fără drept de apel), direct în limba rusă („ca să nu se mai chinuie k. g. b.-iştii s-o traducă din limba română"...) şi reuşeşte, în mare taină, s-o strecoare, în mici fascicole, dincolo de zidurile ospiciului. Toate personagiile piesei sunt reale, doar cu numele schimbate... Fiind amenințat, de către medicii-k. g. b.-işti, că va fi transformat într-o legumă şi va rămâne internat la casa de nebuni pe viață, printr-o persoană de încredere îşi dă acordul, ca textul piesei să fie dactilografiat şi răspândit în „SAMIZDAT"... Exact cum s-a şi întâmplat...
Aprilie: **Sub presiunea permanentă din partea mai multor persoane suspecte şi misterioase, semnează o declarație, adresată „judecătoriei norodului", prin care promite (în cazul eliberării din spital), că va fi de acord cu divorțul, să-şi părăsească soția şi copilul, să nu aibă nici o pretenție la apartamentul compus din trei camere, să achite în mod regulat pensia alimentară pentru fiul său până la majorat şi SĂ PĂRĂSEASCĂ, ÎN TERMEN DE 30 DE ZILE, ORAŞUL CHIŞINĂU ŞI R. S. S. MOLDOVENEASCĂ PENTRU TOTDEAUNA...**
În urma intervențiilor unor medici evrei din cadrul Spitalului Psihiatric din Costiujeni şi a unor persoane responsabile din Ministerul Ocrotirii Sănătății al R. S. S. Moldoveneşti va fi eliberat (culmea birocrației sovietice: pe parcursul ultimei internări va fi căutat „la domiciliu", pentru a fi înrolat în armata sovietică, în calitate de ofițer, tot într-o unitate din Siberia, unde, în ultimii ani, şi-au găsit moartea colegii de facultate şi de catedră militară – românul Toader Chilat şi evreul Mihail Şmulevici, de la secția rusă...).
Mai: **Depune la Uniunea Scriitorilor manuscrisul de „versuri lirice, versuri dramatice" cu titlul *„Peste Carpați, peste cutremure..."* (unele compuse chiar în spital...), după care îşi încarcă agoniseala de pe parcursul celor 12 ani petrecuți în Basarabia, într-un container de 5 tone, îl pune la tren şi cu „certificatul de divorț" în buzunar porneşte „în lume"...**
Prietenii săi, talentatul compozitor Ion Macovei şi arhitectul Ion Mihali (român din Maramureşul Istoric, adică, din regiunea Transcarpatică a R. S. S. Ucrainene) sunt internați la Spitalul Psihiatric din Costiujeni (de lângă Chişinău), pentru primul „stagiu" de „spălare a creierilor" (vor fi transformați în bolnavi mintali pentru întreaga viață de mai apoi...).
Noiembrie: **Participă (fără invitație oficială din partea Ministerului Culturii al R. S. S. Moldoveneşti) la al II-lea seminar de dramaturgie din oraşul Tiraspol, cu piesa „Krik bez prava na eho". Este înalt apreciată de dramaturgul din Moscova Mihail Roşcin, unul dintre conducătorii Seminarului, de către Leonid Zorin, dar nu şi de Ion Druță...**

Pe căi ocolite, va ajunge la Moscova, unde va locui, FĂRĂ VIZĂ DE REŞEDINŢĂ, PE PARCURSUL A 9 ANI... Urmărit mereu de miliția sovietică, se va muta „cu dormitul”din gară în gară, apoi se va ascunde prin casele părăsite sau în ruină din regiunea Moscova... Va deveni astfel un „SCRIITOR LA POST RESTANT”...
Îi „descoperă” în capitala „liberală” a U. R. S. S. pe poetul şi regizorul Emil Loteanu, pe cineastul-consătean Eugen Lati, pe matematicianul-poet basarabean Eugen Cioclea, pe actorul şi regizorul Ion Ungureanu (alungat şi el din Basarabia), pe cineastul Nicanor Vasilişin (originar din Nordul Basarabiei), pe scriitorul Mihail Fridman (doctor în filologie, profesor, interpretul şi traducătorul scriitorului clasic român Mihail Sadoveanu...), pe folcloristul Victor Gaţac (originar din Lipcani, România), pe poetul şi traducătorul Chirilă Covalgi (născut în Sudul Basarabiei), pe dramaturgul Iuliu Edlis, pe artiştii plastici Mihail Beţianu (de două ori deportat în Siberia), Nicolae Guţu (născut în Siberia, unde erau deportaţi părinţii săi), Ion Coman, actriţa Lilia Amarfi etc.

1978, *februarie, 12:* În Bucovina, la Bahrineşti, se stinge din viaţă bunica Lucheria. Reuşeşte să ajungă la părinţi în ajunul înmormântării... Bunica după mamă a fost înzestrată de la Natură cu darul şi harul povestirii şi al imaginaţiei artistice. De la ea a învăţat să devină scriitor şi pictor, să descifreze perlele folclorului românesc (peste mulţi ani, în 2009, va alcătui şi edita la Bucureşti, în capitala României, volumul „Folclor din Bahrineşti”, semnat de Lucheria Patraş...).
Revine la Moscova. Pleacă la Tula. Vizitează, PENTRU PRIMA OARĂ, IASNAIA POLIANA. Se închină în faţa mormântului (fără de Sfânta Cruce...) lui Lev Tolstoi, vizitează Biserica şi cimitirul din satul vecin, unde se închină în faţa mormântului Sofiei Andreievna (cu Cruce...), soţia celebrului scriitor, descoperă un şirag întreg de alte morminte cu numele Tolstoi... Va scrie un eseu, de proporţii, bine documentat, în limba rusă, „V poiskah zelionoi palociki...” (În căutarea „beţişorului verde”...), care va vedea lumina tiparului la Chişinău, în volumul colectiv „Ştrihi k portretu” (Crochiuri pentru un portret), Editura „Cartea Moldovenească”.
La Moscova face cunoştinţă cu Anna Liubimova, studentă la facultatea de filologie clasică a Universităţii de Stat „M. V. LOMONOSOV”, fiica directoarei Muzeului de Stat „Lev Tolstoi”, Lidia Liubimova şi al căpitanului de rangul II Vladimir Liubimov.
În timpul verii revine în Bucovina, se angajează (temporar), în calitate de pictor de vitrine, la magazinul universal din centrul raional Hliboca, regiunea Cernăuţi, Ucraina.
Îl vizitează fostul coleg de Universitate, Pavel Pelin, inspector la Ministerul Culturii al R. S. S. Moldoveneşti, sectorul teatru, care îl convinge să se angajeze (locuind şi mai departe la părinţi şi făcând naveta de 250 km.) pictor-scenograf la Teatrul „VASILE ALECSANDRI” din oraşul Bălţi. Va accepta şi mai bine de un an de zile va bate drumurile Bahrineşti-Cernăuţi-Bălţi-Moscova... şi înapoi! Cu „dormitul” la hotel, prin gări, cu pictarea schiţelor de decor şi costume mai mult pe genunchi etc.
Expediază (prin poştă) la adresa Editurii „Cartea Moldovenească” din Chişinău manuscrisul volumului „Constelaţia tinerelor talente” (PRIMUL DICŢIONAR AL TINERETULUI DE CREAŢIE DIN BASARABIA...).
Realizează la Teatrul „Vasile Alecsandri” din Bălţi scenografia spectacolului „Micul flaşnetar”, de L. Ustinov, autor din Moscova (regizor Valeriu Drumi).
Cu prilejul manifestărilor legate de împlinirea a 150 de ani de la naşterea lui Lev Tolstoi, publică (în serial), la Cernăuţi şi la Chişinău, eseul „În căutarea „beţişorului verde”..., în limba română. Este invitat, PENTRU PRIMA OARĂ, la Televiziunea din Cernăuţi şi realizează o emisiune de o oră despre titanul de la Iasnaia Poliana, în cadrul redacţiei programului în limba română...

1979: Realizează la Teatrul „VASILE ALECSANDRI” din Bălți scenografia la spectacolul de comedie al poetului satiric şi dramaturgului Petru Cărare „Străinul” (un autor persecutat, mereu interzis de către regimul sovietic din Basarabia...).
***August:* Pleacă din nou spre Moscova, la doctorantură (recomandat de Ministerul Culturii şi Academia de Ştiințe a R. S. S. M. ... fără asigurarea unui loc la cămin şi fără de bursă), la Catedra istoria teatrului popoarelor din U. R. S. S. de pe lângă Institutul de Artă Teatrală (Gh. I. T. I. S.) „A. V. LUNACEARSKI” (în prezent Academia de Teatru din Moscova). După susținerea examenelor, şeful de catedră, Gheorg Goian (Ter-Nikogosian), doctor în studiul artelor, profesor, autorul celebrului studiu „Dve tîseaci let armeanskogo teatra” (Două mii de ani ai teatrului armenesc), în două volume, îl convinge să se înscrie la doctorat (prin corespondență), cu teza „Vzaimodeistvie rejissurî i sțenografii. Iz opîta rumînskih dramaticeskih teatrov Moldavii” (adică, „Interacțiunea regiei şi a scenografiei. Din experiența teatrelor româneşti din Moldova”). Se instalează cu traiul la casa de vacanță a prof. Gh. Goian din regiunea Moscova, în orăşelul de vile al artiştilor (Kooperativ V. T. O.), unde face cunoştință cu legendara actriță de teatru şi cinema Maria Babanova (se va stinge din viață în a.1983), cu alți actori, regizori, oameni de teatru. Devine asistentul profesorului, asistă la toate cursurile lui, susținute la facultatea de critică de teatru a Institutului „Gh. I. T. I. S.”, i se încredințează să citească un curs de istorie a teatrului românesc, pentru studenții de la secția fără frecvență. Este propus pentru postul de lector al Catedrei istoria teatrului popoarelor din U. R. S. S., prof. Gh. Goian face demersurile necesare pentru a-l lua în spațiul locativ şi obținerea vizei de reşedință, cu perspectiva de a-l lăsa moştenitor (nu a avut copii...). Miliția din Moscova îl refuză categoric...**

1980: DEBUTEAZĂ EDITORIAL CU CARTEA DE PROZĂ SCURTĂ PENTRU COPII „MAMA NOASTRĂ – PASĂRE ALBASTRĂ” (coperta şi ilustrațiile de Emil Childescu), Editura „Literatura Artistică” din Chişinău, grație intervenției poetului şi redactorului Ion Hadârcă (viitorul om politic).
Depune la Chişinău textul evocării dramatice „Tânguiosul glas de clopot...” (Eminescu şi Bucovina, a.1865-1869).

1981: Vede lumina tiparului (deşi era anunțat în planul de editare pe anul 1980...) romanul „ÎMBLÂNZIREA CURCUBEULUI” (variantă cenzurată: doar 360 de pagini din 900!), Editura „Literatura Artistică” din Chişinău.
Apare de sub tipar traducerea cărții lui I. Rannap „Vulturul cel de pe urmă”, Editura „Literatura Artistică” din Chişinău.
Se stinge din viață Gheorg Goian. Casa de vacanță a profesorului va fi incendiată şi mistuită de flăcări până la temelie. Va rămâne din nou pe drumuri...
În casa regizorului de film Boris Galanter din Moscova face cunoştință cu compozitorul şi cineastul Şandor Kalloş (născut la Cernăuți, România, în a.1935). Se va împrieteni cu acest artist polivalent, cunoscător a 8 limbi (din care româna –cea maternă...) şi va colabora cu el pe parcursul întregii vieți...

1982: După moartea profesorului Gheorg Goian, Catedra istoria teatrului popoarelor din U. R. S. S., a cărui fondator a fost şi apărător vehement al cercetătorilor originari din republicile unionale, este sortită dispariției, încât noua conducere reuşeşte să suspendeze toate tezele de doctorat, pregătite pentru susținere... Este „sfătuit” să se dezică de teza, cu care era primul pe listă, înaintată consiliului ştiințific pentru susținere, să „şteargă” numele conducătorului ştiințific Gheorg Goian (inclusiv, pentru faptul că a fost un „naționalist” armean...), să „aleagă” o nouă temă de disertație (din istoria

teatrului rus...), să-l accepte în calitate de conducător ştiinţific pe noul şef de catedră (un rus...) etc. Va protesta la toate nivelurile: de la rectoratul Institutului şi până la C. C. al P. C. U. S. Va rămâne pentru toată viaţa de mai apoi un susţinător, apărător şi ucenic fidel al profesorului său Gheorg Goian, cu titulatura de „soiskateli" (adică, de „aspirant"...), dar cu dreptul de a susţine oricând teza de doctorat, de care nu s-a dezis...
Regizorul Veniamin Apostol citeşte piesa „Tânguiosul glas de clopot..." în faţa colectivului Teatrului Academic „A. S. PUŞKIN" din Chişinău. Textul este acceptat.
Apare de sub tipar volumul „CONSTELAŢIA TINERELOR TALENTE" (redus cu o treime, după a doua corectură...), Editura „Cartea Moldovenească".
Prezintă Editurii „Literatura Artistică" manuscrisul „Tânguiosul glas de clopot..." (Eminescu şi Bucovina, evocare documentară, a.1858-1869).
Se împrieteneşte cu poetul rus Nikolai Şumakov din Moscova, cu care îl vizitează, la domiciliu, pe scriitorul Ilya Şkapa (Grinevski), de peste 90 de ani, fost deţinut politic, fostul secretar personal al lui Maxim Gorki...

1983: Premiera spectacolului „CĂLIN-ZBURĂTORUL" (Întoarcerea lui Călin), poem dramatic, după motivele basmului „Călin, file din poveste", de Mihai Eminescu, pe scena Teatrului muzical-dramatic „VASILE ALECSANDRI" din Bălţi.
Este PRIMUL SPECTACOL, REALIZAT PE O SCENĂ TEATRALĂ PROFESIONISTĂ DIN R. S. S. MOLDOVENEASCĂ, DUPĂ MOTIVELE UNUI TEXT AL CLASICULUI ROMÂN MIHAI EMINESCU.
Spectacolul „Călin-Zburătorul" este invitat la Cernăuţi (Ucraina), înregistrat, cumpărat şi prezentat de către TV regională (recepţionat şi de către telespectatorii din judeţele Botoşani şi Suceava din România, care expediază sute de scrisori la adresa televiziunii, felicitând-o pentru actul de curaj, dar şi cu rugămintea de a repeta emisiunea...), inclus în „Fondul de Aur" al TV. Un „diriguitor cultural" de la TV, român de origine, speriat şi înfuriat de ecourile largi ale acestui spectacol, ordonează ştergerea spectacolului de pe bandă, încât poeţii Grigore Vieru şi Ion Vatamanu, când au sosit la Cernăuţi, peste un timp şi s-au adresat conducerii televiziunii cu rugămintea să li se ofere posibilitatea să vizioneze acest spectacol pe un monitor din studiou, au fost refuzaţi, pe motiv că spectacolul nu mai există în fonduri...
***Mai, 23:* La Cernăuţi se naşte fiica Doruţa.**
La Chişinău apare în librării monografia „ARTISTUL POPORULUI DIN REPUBLICA MOLDOVA CONSTANTIN CONSTANTINOV", Editura „Literatura Artistică".
La Moscova face cunoştinţă cu tânărul poet Anatoli Verşinski, originar din Siberia.

1984 : Apare în librării traducerea romanului scriitoarei letone Reghina Ezera „Merişoare de dragoste", Editura „Literatura Artistică" din Chişinău.
Depune dosarul la filiala Uniunii Scriitorilor din Cernăuţi a Uniunii Scriitorilor din R. S. S. Ucraineană, recomandat de scriitorii bucovineni de limbă română Vasile Leviţchi şi Ion Chilaru. Secretarul responsabil al Filialei, ucraineanul (originar din Galiţia...) Vasili Folvarocinîi, un antiromân ranchiunos, conjuncturist, implicat direct în procesul de ucrainizare forţată şi rapidă a românilor din Nordul Bucovinei, va distruge actele din dosar, refuzând categoric să-l propună pentru a deveni membru al Uniunii Scriitorilor...
Disperat, se va adresa la Moscova Preşedintelui Uniunii Scriitorilor din U. R. S. S. Gheorghi Markov, care va interveni fulgerător şi dosarul „va trece", fără mari dificultăţi, la Uniunea Scriitorilor din R. S. S. Moldovenească (Prim-secretar al Comitetului de conducere al U. S. Pavel Boţu, se va sinucide la 14 februarie 1987, după ultima sa vizită la Moscova...).

DEVINE MEMBRU TITULAR AL UNIUNII SCRIITORILOR DIN U. R. S. S.
DEVINE MEMBRU AL FONDULUI LITERAR DIN U. R. S. S.
(Ambele legitimații i se înmânează la Moscova, la secția de cadre a Uniunii Scriitorilor din U. R. S. S.).

Aprilie: **Se întâlneşte, la Moscova, PENTRU PRIMA OARĂ ÎN VIAȚĂ, cu consăteanul său, scriitorul român Vasile Andru (născut în a. 1942 la Bahrineşti, refugiat, în 1944, cu părinții săi, în România...). Îl însoțeşte la Noul Ierusalim din oraşul Istra (regiunea Moscova), unde îi face cunoştință cu tânărul scriitor (viitorul om politic) Valeriu Matei, „exilat” acolo în calitate de cercetător ştiințific al Muzeului Etnografic „Noul Ierusalim”(fosta Mânăstire...), iar la Moscova îi organizează o vizită la plasticianul basarabean Mihail Bețianu. Schimb de cărți, cu şi fără autografe. La plecare, îi va înmâna câteva manuscrise pentru publicare în România (poemul „Codrii Cosminului” va vedea lumina tiparului în „Antologia Pădurii”).**

1984-1986: În calitate de membru al U. S. se va afla la evidență (unde va achita şi cotizațiile...) la filiala din Cernăuți a U. S. din R. S. S. Ucraineană, suportând toate şicanele şi pedepsele disciplinare din partea aceluiaşi V. Folvarocinîi, până la amenințarea de a fi exclus din rândurile membrilor U. S. (dosarul „comportament imoral”, fabricat prin concursul direct al secretariatului U. S. din R. S. S. Moldovenească, K. G. B.-ul din regiunea Cernăuți etc.). La finele acestei perioade se va retrage de la evidența de la Cernăuți şi va fi acceptat la evidența Filialei U. S. din regiunea Iaroslavl (or.Iaroslavl) de pe Volga, în urma stabilirii domiciliului în oraşul Pereslavl-Zalesski din R. S. F. S. R.

1985: Apare în librării monografia „KONSTANTIN KONSTANTINOV”, în limba rusă, Editura „Literatura Artistică” din Chişinău.
Iunie: **Se recăsătoreşte, la Moscova, cu Anna Liubimova.**
Încearcă, pentru a doua oară, să viziteze România (împreună cu soția). Nu li se eliberează paşapoarte.

1984-1989: În calitate de referent extern colaborează cu editurile din Moscova „Sovietski Pisateli” (Scriitorul Sovietic), „Raduga” (Curcubeul), „Molodaia Gvardia” (Garda Tânără), „Hudojestvennaia Literatura” (Literatura Artistică). Scrie un şir de referate şi recenzii la cărți şi manuscrise, înaintate spre traducere şi publicare, din Chişinău, Cernăuți şi România. Se luptă cu redactorii pentru manuscrise şi cărți de o valoare certă, este intransigent cu nonvalorile şi conjuncturiştii. Reuşeşte să propună, să apere, să descopere un traducător talentat pentru PRIMA CARTE DE VERSURI A POETULUI BUCOVINEAN VASILE LEVIȚCHI ÎN LIMBA RUSĂ (volumul „Sneg rannei oseniu”, traducător Mihail Filştein, Editura „Sovietski Pisateli”, Moscova, 1990) ş.a. Cu această activitate îşi va face mai mulți duşmani, decât prieteni, dar nu cedează...

1986-1988: Colaborează cu „SOVEXPORTFILM” (instituție de Stat, care se ocupa de prezentarea producției de filme artistice pentru export). Traduce (în direct, uneori câte 5 filme artistice de lung metraj pe zi), în special, pentru delegațiile din România; participă la tratative, la semnarea acordurilor de colaborare, a contractelor de achiziționare ş.a., atât în calitate de translator, cât şi în cea de expert. Reuşeşte să promoveze adevărate opere cinematografice, pentru a fi difuzate în străinătate, încearcă să stopeze un şir de filme sovietice propagandistice, de o valoare artistică îndoielnică.

Nu-i reuşeşte întotdeauna, deoarece conducerea „SOVEXPORTFILM”-lui avea un singur scop: să-şi vândă „marfa”...

1986, ***februarie, 12:*** **Se naşte, la Moscova, fiica Maria.**
Martie: **Este arestat „ZA ZLOSTNOIE NARUŞENIE PASPORTNOGO REJIMA V MOSKVE” (pentru încălcarea gravă a regimului de paşapoarte din Moscova), în timpul transportării cărților personale (majoritatea în limba română...), de la sediul Muzeului „Lev Tolstoi” (le-a păstrat şi concentrat mulți ani la rând în biroul directorului-adjunct al Muzeului Berta Şumova...) – la domiciliul clandestin (o cameră într-un apartament comun de pe str. Gorki, nr. 12, ap. 159), blocul de locuințe, din care (ap. 169), la 12 februarie 1974, fuseseră arestat şi expulzat din U. R. S. S. Aleksandr Soljenițîn...**
Este expulzat „ZA 101-i KILOMETR” (dincolo de kilometrul 101...), pedeapsă aplicată alcoolicilor irecuperabili, prostituatelor, narcomanilor din capitala U. R. S. S., dar şi disidenților...
Grație intervențiilor şi ajutorului acordat din partea ziaristului Iuri Sevriukov, a pictorului Vladislav Emelianov şi a sculptorului Nikolai Matveiev (care îi oferă o cameră), trei ruşi adevărați (pe care nu i-a cunoscut până atunci...), s-a stabilit cu domiciliul în oraşul Pereslavl-Zalesski (str. Vesenniaia nr. 9), regiunea Iaroslavl (a fost luat la evidență la comisariatul militar, după care i s-a permis viza de reşedință...).
Apare în librării cartea de proză scurtă „ZA GORIZONTOM” (Dincolo de orizont), Editura „Molodaia Gvardia” (Garda Tânără) din Moscova (traduceri din limba „moldovenească” de Anna Liubimova şi Natalia Rein).

DEVINE CETĂȚEAN AL REPUBLICII SOVIETICE FEDERATIVE SOCIALISTE RUSE.

Soția Anna Liubimova din Moscova (care nu l-a urmat...) deschide proces de divorț la „narodnîi sud” (judecătoria norodului...) a raionului Brejnev din Moscova, pe care îl va obține, în luna iulie, pe când fetița nu împlinise nici 5 luni... Nici nu este anunțat despre procesul de divorț: i se va comunica, la telefon, că este „divorțat şi obligat să achite pensia alimentară de 25% pentru educația fiicei până la majorat”; mai avea şi alte 2 pensii alimentare, a câte 25%, pentru fiul Călin (din R. S. S. Moldovenească) şi fiica Doruța (din R. S. S. Ucraineană). Un nou proces judiciar „ NA LIŞENIE OTȚOVSTVA” (pentru a fi lipsit de dreptul la paternitate) provoacă Anna Liubimova, care va dura 2 ani, la acelaşi „narodnîi sud” al raionului Brejnev, pe care mama copilului îl va pierde...
În schimb, NU-I VA PERMITE NICIODATĂ TATĂLUI SĂ-ŞI VADĂ COPILUL, PÂNĂ LA VÂRSTA DE 18 ANI ŞI CHIAR DUPĂ...

1987: Face cunoştință, la Moscova, cu poeta armeană Alla Ter-Akopian.
Aprilie: **Semnează un contract cu „GOSCONȚERT”-ul din Moscova (instituție de Stat, care se ocupa cu organizarea de concerte şi alte manifestări artistice prin U. R. S. S.) şi însoțeşte duetul artiştilor Filarmonicii din Timişoara (România) Alexandra Guțu (violoncel) şi Dragoş Mihailescu (pian) la Taşkent, capitala R. S. S. Uzbece (concert la filarmonica locală şi întâlniri cu melomanii); la Cimkent, important centru industrial din R. S. S. Kazahă (concert pe scena filarmonicii locale, întâlniri cu profesorii şi elevii şcolilor de muzică); Frunze (Bişkek), capitala R. S. S. Kirghize (concert pe scena filarmonicii locale, întâlniri cu melomanii şi cu elevii şcolii muzicale). Absolut în toate aceste importante centre din Asia Mijlocie a U. R. S. S. descoperă români, originari din Basarabia, Nordul Bucovinei, Ținutul Herța, Maramureşul Istoric – foşti deportați, cu**

copii şi nepoți, creştini ortodocşi, baptişti sau iehovişti, care nu au revenit la vetrele lor, din varii motive. Dintre care, cel mai des întâlnit – FRICA! Pe mai mulți i-a convins să se adreseze Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S. pentru reabilitare şi întoarcerea acasă. Chiar şi directorul Filarmonicii republicane din or. Frunze s-a dovedit a fi născut la Soroca, pe malul drept al Nistrului, înainte de anul 1940, adică, în România Mare...
Septembrie: **La invitația italianului Iosif Di-Pierro (un fost „lup de mare”...) efectuează o călătorie la Soci, de pe malul Mării Negre (suburbia Gornîi Vozduh), cu gând să scrie o carte despre acesta; peste două săptămâni se deplasează spre Abhazia, la invitația directorului Fondului Literar din Suhumi, criticul literar Rufbei Ebjnou, cu mici popasuri, la Gudauta, Noul Athos şi Gagrî (unde participă la serata de creație a scriitorului Fazil Iskander, apoi va fi invitat la casa de vacanță a acestuia, din munți, cu un grup de scriitori şi artişti abhazieni); la Suhumi îl va reîntâlni pe fostul ministru al culturii, dramaturgul Alexei Argun (fost doctorand al profesorului Gheorg Goian) ş.a. Este impresionat de curajul oamenilor de artă, de lupta lor consecventă şi permanentă pentru salvarea culturii naționale, a limbii, a istoriei neamului...**
Decembrie: **Călătoreşte, împreună cu poetul Nikolai Şumakov, la Leningrad (Sankt-Petersburg), participă la câteva întruniri literare de la sediul Organizației leningrădene a Uniunii Scriitorilor; vizitează redacția revistei „ZVEZDA” (Steaua), asistă la spectacolul-premieră de balet „Macbeth”, după piesa lui W. Shakespeare, a compozitorului Şandor Kalloş; păşeşte pragul camerei de hotel, în care şi-a găsit moartea Serghei Esenin (asasinat de către organele N. K. V. D., apoi atârnat în ştreang, înscenând că poetul şi-ar fi curmat singur viața...); se închină în fața mormântului celebrei poete Anna Ahmatova (a tradus şi din lirica lui Mihai Eminescu), de pe malul Golfului Finic; la întoarcere din regiunea Leningrad încearcă să-l descopere pe artistul plastic nonconformist Mihai Țăruş, originar din Basarabia...**

1988: Se recăsătoreşte, cu Alla Ter-Akopian (înregistrarea căsătoriei are loc la Oficiul stării civile din oraşul Pereslavl-Zalesski).

Octombrie: **DEVINE REZIDENT LA MOSCOVA.**

Se mută cu traiul (în mod legal!) în apartamentul noii soții din or. Moscova...
Se pune la evidență la Uniunea Scriitorilor din R. S. F. S. R., Organizația scriitorilor din Moscova, Secția proză.
Se pune la evidență la Fondul Literar din Moscova.
Se pune la evidență la Societatea Teatrală din R. S. F. S. R. (viitoarea Uniune a Oamenilor de Teatru din Federația Rusă).
Se pune la evidență la Comisariatul militar al raionului Krasnopresnenski din Moscova.
Vede lumina tiparului traducerea cărții de versuri pentru copii „Toată vara zi de vară” de I. Maznin, Editura „Literatura Artistică” din Chişinău...
Vede lumina tiparului traducerea romanului „Fericirea Mărioarei” de N. Gromîko, Editura „Literatura Artistică” din Chişinău...
Vede lumina tuiparului traducerea cărții pentru copii „Salut, mă numesc Robotică!”, de S. Zigunenko, Editura „Literatura Artistică” din Chişinău...
Participă (ca delegat al Uniunii Scriitorilor) la manifestările prilejuite de împlinirea a 1000 DE ANI DE LA CREŞTINAREA RUSIEI. Susține că românii au fost creştinați cu 2000 de ani în urmă. Nu este înțeles, ascultat, dimpotrivă, privit cu suspiciune... Nu i se oferă cuvântul...

1989, *februarie:* Participă la Conferința de constituire a Societății de Cultură Românească „MOLDOVA" („Dacii liberi") din Moscova, alături de Ion Druță, Valeriu Matei ş.a. Este ales în Comitetul de conducere. Face cunoştință cu Alexandru Şoltoianu, diplomat, fostul deținut politic, arestat de K. G. B. la Chişinău, în 1972, condamnat la 16 ani de GULAG, eliberat în decembrie 1988... Va realiza cu acest „Soljenițîn al Basarabiei" un dialog-fluviu pentru viitorul volum „Dialoguri de sânge"...
Vede lumina tiparului evocarea documentară „TÂNGUIOSUL GLAS DE CLOPOT..." (Eminescu şi Bucovina, a.1858-1869), Editura „Literatura Artistică" din Chişinău.
Vede lumina tiparului PRIMUL VOLUM DE VERSURI „PESTE CARPAȚI, PESTE CUTREMURE...", Editura „Literatura Artistică" din Chişinău.
Apare în librării traducerea volumului „Maeştri şi capodopere", de I. Dolgopolov (arta plastică rusă, de la sciți şi până la a. 1917), Editura „Literatura Artistică" din Chişinău.
Apare în librării traducerea volumului de publicistică pentru tineret „Ca între bărbaşi...", de V. Vasiliev, Editura „Literatura Artistică" din Chişinău.
La Teatrul epic de etnografie şi folclor „ION CREANGĂ" din Chişinău sunt montate piesele: „Cezara" (dramatizare, după nuvelele „Cezara" şi „Moartea Cezarei" de Mihai Eminescu), „Decebal" (redacție scenică, după variantele poemului dramatic „Decebal", de Mihai Eminescu) şi drama alegorică originală „Îndurarea Norocului" – toate în regia lui Silviu Silvian Fusu, fondatorul şi directorul artistic al Teatrului „ION CREANGĂ".
Îl contactează pe deputatul poporului din U. R. S. S. Andrei Saharov, pentru salvarea vieții martirului bucovinean Nicolae Herşcanu (internat într-un spital psihiatric din Ucraina, doar pentru faptul că era român...). Va avea câteva întâlniri (la Telegraful Central din Moscova) cu o persoană de încredere a lui A. Saharov, urmăriți de K. G. B.

***Octombrie-noiembrie:* EFECTUEAZĂ PRIMA CĂLĂTORIE ÎN ROMÂNIA.**

În calitate de delegat al Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S. (însoțit de tinerii scriitori Eugen Cioclea şi Valeriu Gheorghiu, ambii originari din Basarabia, dar rezidenți la Moscova...) este primit la sediul Unuinii Scriitorilor din Republica Socialistă România de către secretarul Comitetului de conducere Ion Hobana... Preşedintele U. S. Dumitru Radu Popescu s-a declarat „plecat din țară"... După un tur al oraşului Bucureşti cere insistent să i se organizeze o întâlnire cu poetul Ioan Alexandru. Răspunsul este acelaşi: „plecat din țară"... La ieşirea din sediul U. S. de pe Calea Victoriei nr. 115 (Casa „Mihail Sadoveanu") este recunoscut şi îmbrățişat chiar de către poetul... Ioan Alexandru, care se întorcea după un curs despre Sfânta Biblie cu studenții, de la cupola Universității din Bucureşti... În doi cu poetul creştin Ioan Alexandru efectuează o vizită la Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române. Nu este primit de către Prea Fericitul TEOCTIST... În schimb, i se oferă mai multe cărți, editate de Institutul Biblic Român şi un exemplar al ediției jubiliare a Sfintei Biblii (din partea Patriarhului, pentru românii din Moscova...). În prima noapte, fiind cazați la Hotelul „Dorobanți", se strecoară, de unul singur, în stradă, coboară la metrou şi îl caută, în cartierul Crângaşi, pe fostul deținut politic din Basarabia Valeriu Graur (16 ani s-a aflat în Siberia, deportat împreună cu părinții săi, din oraşul Reni, de la Dunăre, pe când avea doar 6 luni; apoi a mai suportat 4 ani de lagăr cu regim sever, ca deținut politic, în urma procesului de la Chişinău, din a.1972; la un an după ieşirea din GULAG reuşeşete să se repatrieze în România, unde se aflau părinții săi...) – cu un mesaj de la prietenul său (s-au cunoscut în GULAG...) Alexandru Şoltoianu din Moscova. După întâlnirea emoționantă cu Valeriu Graur, a doua zi – Sfânta Duminică, reuşeşte să-l descopere, la periferia Bucureştilor, pe unchiul Nicolae Prepeliță, fratele tatălui Vasile, refugiat din Bahrineşti în anul 1944, fost inginer la o

uzină din Braşov, acum mutat cu traiul în capitala României... Cu ajutorul lui primeşte toate coordonatele verişorilor de la Braşov şi Săcele...
Cere insistent conducerii U. S. să-i organizeze o călătorie la Sfânta Mânăstire Putna din județul Suceava (conform prevederilor Acordului schimburilor de delegații...); pe colegii săi de la Moscova, care aveau alte interese, îi expediază la Iaşi, de unde vor lua trenul spre Chişinău...
Ajunge la Putna, este primit de către Starețul Arhimandrit Iachint, îngenunchează în faşa mormântului Voievodului Ştefan cel Mare şi descoperă că este chiar ziua de 18 octombrie – ziua sa de naştere. Este sărbătorit în Trapeza Mânăstirii Putna.
Se deplasează spre Botoşani şi Ipoteşti, dar mai întâi face un popas în comuna Bainet, situată vizavi de satul Bahrineşti din Ucraina, unde se întâlneşte cu unchiul Vasile Patraş, fratele mamei Saveta, iar la Rădăuți, după vizitarea Bisericii Bogdana, o îmbrățişează, PENTRU PRIMA OARĂ ÎN VIAȚĂ, pe verişoara sa Valeria Patraş (Moşneagă), care se va stinge din viață prematură, în 1995, la vârsta de 44 de ani, fără să lase nici un moştenitor...
Vizitează Teatrul „Mihai Eminescu" din Botoşani, îngenunchează, la Ipoteşti, în casa copilăriei lui Mihai Eminescu, după care va lua trenul spre Iaşi. Îl cunoaşte pe poetul Nichita Danilov, născut în satul Climăuți, comuna Bainet, îl reîntâlneşte pe Lucian Vasiliu, cu care făcuseră cunoştință la Bucureşti, pe Ioanid Romanescu... După o escapadă la Bojdeuca lui Ion Creangă (însoțit de poeții Mariana Codruț şi Dumitru Pricop; vizita este supravegheată de către un securist român...) şi un scurt popas la redacția revistei „Convorbiri Literare", o „excursie" prin Grădina Copou, se va îndrepta spre Focşani, unde îl va vizita, la domiciliu, pe fostul deținut politic, curajosul publicist Leon Kalustian, grav bolnav (se va stinge din viață la 24 ianuarie 1990...). Şi această vizită nevinovată este supravegheată de către un agent al securității... Mai face un popas la Mărăşeşti şi altul la Soveja, după care revine la Bucureşti şi participă (în toiul nopții...) la o întâlnire conspirativă, în casa fostului diplomat Liviu Petrina, pe lângă care vor mai apărea, pe rând, Ioan Alexandru, Iftene Pop şi Victor Negară. Povesteşte despre suferințele românilor din teritoriile ocupate: Basarabia, Nordul Bucovinei, Ținutul Herța, dar şi despre soarta românilor din Rusia... Se citesc versuri. Se rostesc rugăciuni. Se depun jurăminte de credință şi de luptă, până la jertfirea de sine, împotriva regimurilor comuniste din România şi U. R. S. S.
Călătoreşte la Braşov, Poiana Braşov şi Săcele, unde îşi cunoaşte verişorii, verişoara, mătuşa şi alte rude. La întoarcere reuşeşte să se deplaseze, împreună cu inginerul Victor Negară, cu automobilul său propriu (criza de benzină a fost soluționată cu ajutorul Bisericii Baptiste din Bucureşti...), spre Sibiu, unde este primit de către Mitropolitul Antonie Plămădeală (originar din Basarabia), căruia i se spovedeşte o jumătate de noapte, iar în zori se îndreaptă spre Ulpia Traiană şi Sarmisegetusa, urcă până la Cetatea lui Decebal, profund impresionat şi cade în genunchi pe locul de jertfă al străbunilor, sărută pământul... Se va simți, PENTRU PRIMA OARĂ ÎN VIAȚĂ CU ADEVĂRAT UN DAC LIBER... Revine, din nou, la Bucureşti şi... este „pescuit" de către un diplomat de la Ambasada U. R. S. S., care îi ordonează să plece cu primul avion înapoi spre Moscova... Se apropiau evenimentele sângeroase!
În ultima noapte la Bucureşti va oferi un interviu video (cu ajutorul unei camere de luat vederi de la Biserica Anglicană...), de 3 ore, pe care inginerul Victor Negară, prin Biserica Anglicană, îl va expedia în Occident, chiar înainte ca intervievatul să ajungă „acasă", adică, la Moscova...
Astfel, călătoria în România, programată pentru 10 zile, a durat mai multe săptămâni, iar după revenirea la Moscova i s-a retras paşaportul de serviciu de către Comisia de relații externe a Uniunii Scriitorilor. Gândul ascuns de a se afla în România – Patria sa

Istorică, pentru 3 luni (cât îi permitea, legal, paşaportul de serviciu...) i s-a realizat doar pe jumătate...
Decembrie, 14: **La Moscova se stinge din viață deputatul poporului din U. R. S. S. Andrei Saharov, căruia nu reuşeşte să-i propună, să pregătească şi să treacă prin Parlament un proiect de lege, prin care să fie reabilitate jertfele închisorilor psihiatrice din U. R. S. S. (după modelul legii de reabilitare a foştilor deținuți politici)...**
Decembrie, 22: **Salută revoluția română (abia peste câțiva ani va înțelege, că a avit loc doar o lovitură de stat...), deplânge vărsările de sânge de la Timişoara, Bucureşti şi din alte oraşe ale României, participă la coleta în bani, împreună cu Valeriu Matei, Ion Ungureanu ş.a., din sumele adunate procurându-se medicamente şi expediindu-se, prin Ambasada României de la Moscova, spre Țară...**
Auzind la un post de radio, că poetul Ioan Alexandru, participant activ la evenimentele din 20-24 decembrie (împreună cu inginerul Victor Negară au îngenuncheat în fața armatei române, cu Crucea, Icoana Maicii Domnului şi Biblia în mâini, îndemnându-i să nu tragă în demonstranții neînarmați...) a fondat, la Bucureşti, Partidul Democrat-Creştin din România (va fuziona, la 26 decembrie 1989, cu P. N.Ț, devenind P. N.Ț. C. D.), îi va expedia o telegramă de salut şi rugămintea de a fi primit în rândurile partidului nou format... Telegrama va fi interceptată de organele K. G. B. şi nu va ajunge niciodată la destinație...
Salută condamnarea Pactului criminal „Ribbentrop-Molotov" de către Congresul deputaților poporului din U. R. S. S., declarat „nul şi neavenit", se încadrează în lupta pentru anularea consecințelor lui şi ale „protocolului secret"...
Întreține legături strânse cu deputații din partea R. S. S. Moldoveneşti Leonida Lari, Nicolae Dabija, Ion Hadârcă ş.a., face cunoştință cu înflăcărata luptătoare pentru democrație, deputata Galina Starovoitova, cu unii patrioți din delegațiile Republicilor Baltice, precum şi cu politicianul Şelov-Kovedeaev (viitorul vice-ministru de externe al Federației Ruse, pe care îl va invita şi la domiciliu, unde vor avea discuții cu patrioții din Armenia...).

1990: Se adresează Ambasadorului României la Moscova, E. S. Vasile Şandru, în vederea REDOBÂNDIRII CETĂȚENIEI ROMÂNE...
Martie-aprilie: **Inițiază şi pregăteşte SĂPTĂMÂNA DE TEATRU ROMÂNESC DIN BASARABIA LA MOSCOVA. Turneul are loc pe scena Centrului Unional de Cinematografie (Vsesoiuznîi Kinoțentr). Este susținut şi ajutat de patriotul Leonid Mursa, originar din Basarabia, director general al Centrului. Teatrul Epic de Etnografie şi Folclor „ION CREANGĂ" (director artistic Silviu Silvian Fusu) se prezintă cu 5 spectacole, printre care „Decebal" şi „Îndurarea Norocului". La deschiderea turneului participă întregul corp diplomatic al Ambasadei României, în frunte cu Excelența Sa Ambasadorul Vasile Şandru, reprezentanți ai Ambasadei Bulgariei, ziarişti, scriitori, critici de teatru şi un numeros public (poeții Anatoli Verşinski, Alla Ter-Akopian, Nikolai Şumakov; criticul de teatru Elena Strelțova, doctor în studiul artelor etc.). Deasemenea organizează şi o amplă expoziție de artă plastică a maeştrilor originari din Basarabia, la sediul Centrului, printre autori: Mihail Bețianu, sculptorul Constantin C. Constantinov ş.a.**
Vede lumina tiparului cartea de basme pentru copii „ZA GORIZONTOM" (Dincolo de orizont), în limba rusă, Editura „Literatura Artistică" din Chişinău.
Iunie, 15-17: **PODUL DE CONŞTIINȚĂ MIHAI EMINESCU (participă, în granița cu România, la Vama Leuşeni, la întâlnirea delegației, formată din circa 100 de prsonalități, printre care preoții Constantin Galeriu, Valeriu Anania, scriitor, viitorul Mitropolit, eminescologul, originar din Bucovina, Dimitrie Vatamaniuc (viitorul**

membru de onoare al Academiei Române), poetul-senator Ioan Alexandru ş.a., delegaţie condusă de preşedintele Ligii Culturale pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni (reconstituită la 25 decembrie 1989, reînfiinţată, la Bucureşti, prin sentinţa judecătorească din 24 ianuarie 1990) prof. dr. Victor Crăciun (originar din Basarabia); participă la sfinţirea bustului lui Eminescu de pe Aleea Clasicilor din Chişinău (în prezenţa întregului Parlament al Republicii Moldova).

Iunie, 17: **Participă la DEZVELIREA BUSTULUI LUI MIHAI EMINESCU DE LA CERNĂUŢI (autor, sculptorul român, Marcel Guguianu), din curtea casei lui Aron Pumnul. „Diriguitorul" din partea autorităţilor regionale Vasili Folvarocinîi îi interzice să ia cuvântul (deşi este unicul autor al unei cărţi despre Eminescu şi Bucovina, prezent la manifestare, susţinut de către poeţii Ioan Alexandru, Vasile Leviţchi ş.a.).**

Vede lumina tiparului PRIMA ANTOLOGIE A TINERILOR POEŢI DIN ROMÂNIA LA MOSCOVA „DREVO SUŞCESTVOVANIA" (Arborele fiinţării noastre), Editura „Molodaia Gvardia" (Garda Tânără) din Moscova (alcătuitor, împreună cu Sergiu Selian din Bucureşti; traduceri, din limbile română, maghiară şi germană, în colaborare cu Alla Ter-Akopian). Printre autorii generaţiei 80: Mircea Cărtărescu, Florin Iaru, Cristian Popescu, Mariana Marin, Traian T. Coşovei, Romulus Bucur, Alexandru Muşina, Elena Ştefoi, armeanul Varujan Vosganian, neamţul Helmut Britz, maghiarii Egyed Peter, Kovacs Andras Ferenc ş.a. Majoritatea autorilor sunt traduşi pentru prima oară în limba rusă şi editaţi într-un tiraj de masă: 15.000 ex. După cum se menţionează în prefaţa semnată de Alla Ter-Akopian şi Sergiu Selian, „scopul acestei culegeri e de a-i prezenta cititorilor pe cei mai tineri şi talentaţi poeţi din România. În patria lor ei sunt deseori numiţi „NOUL VAL". Dar acesta nu este un val, care mătură şi spală totul din calea sa, inclusiv generaţiile scriitorilor din trecut. Printre aceşti tineri sunt şi adepţi ai stilului clasic, tradiţional. Alţii propun şi reuşesc să se impună prin forme poetice noi. Cristian Popescu, de exemplu, construieşte nişte pseudosubiecte şi doar metafora, care se naşte într-un mod neaşteptat, înalţă compoziţiile sale până la nivelul poeziei... Diapazonul poeziei lui Alexandru Muşina este foarte larg: pe de o parte nu-i decât o privire tradiţională asupra realităţii din jur, pe de alta – un adevărat paradox. „Marea bătălie e în toi. Frontul e aproape, tot mai aproape de inima mea", scrie Elena Ştefoi. Este senzaţia poetului născută pe făgaşul luptei luminii cu puterile întunericului. În timpurile noastre apropierea acestui front de sufletul şi inima creatorilor este inevitabilă. UN POET VA DEVENI CU ADEVĂRAT O CONŞTIINŢĂ DOAR ATUNCI, CÂND PROPRIA SA INIMĂ SE VA TRANSFORMA ÎNTR-UN CÂMP DE LUPTĂ!"

Septembrie: **Lansarea antologiei „Arborele fiinţării noastre" are loc la Bucureşti, la noul sediu al Uniunii Scriitorilor (Casa Vernescu). Este însoţit de poeţii Alla Ter-Akopian şi Anatoli Verşinski (redactorul cărţii). Participă majoritatea autorilor antalogaţi. Sunt salutaţi de noul preşedinte al Uniunii Scriitorilor din România, fostul disident, poetul Mircea Dinescu. Urmează câteva întâlniri cu profesorii şi studenţii facultăţii de limbi străine a Universităţii din Bucureşti (secţia de limbi slave), altele cu scriitorii şi cititorii din Iaşi, Braşov. România de după Decembrie 1989 este de nerecunoscut. Entuziasmul populaţiei, procesul de democratizare, declanşat la toate nivelurile, încrederea neţărmurită într-un viitor mai luminos – sunt semnele cele mai vizibile ale atmosferei din ţară. Cu toate durerile şi rănile încă necicatrizate, provocate cu doar câteva luni în urmă...**

Începe selecţia şi traducerea unei noi antologii „500 RUMÎNSKIH POETOV" (500 poeţi români de pe Glob).

Octombrie: **După tratativele cu conducerea Bisericii Baptiste din U. R. S. S. (Moscova) reuşeşte să organizeze (la îndemnul poetului-senator Ioan Alexandru din Bucureşti) şi să**

însoţească o delegaţie creştină prin Basarabia (Chişinău, Bălţi şi Basarabeasca), în frunte cu Doctorul în teologie Semuel Kamalison, vice-preşedintele Misiunii Internaţionale „WORLD VISION” (Viziunea Lumii) din California (SUA), din care mai făceau parte Dr. Dennis F. Kinlau (SUA), directorul pentru Europa al Misiunii ş.a. La final va propune şi va realiza câte o întâlnire-bilanţ cu Ministrul culturii şi cultelor Ion Ungureanu şi Arhiepiscopul Vladimir (viitorul Mitropolit...).
După plecarea delegaţiei, se angajează într-o călătorie de documentare (riscantă!), de-a lungul graniţei de pe râul Prut, cu România (în vederea unui volum despre starea românităţii din teritoriile ocupate „De la Ujgorod, până la Vâlcov”). Cu un automobil de teren „ARO”, de producţie românească, se deplasează de la Cahul la Vulcăneşti, apoi de la Câşliţa-Prut (cu profesorul Nicolae Enciu) spre Reni (Ucraina, unde se va alătura şi inginerul Ionel...), Bolgrad, Ismail, Chilia, Vâlcov... Deplasarea, pe drumuri de ţară, prin imediata apropiere de gardul de sârmă ghimpată, cu mici popasuri „nevinovate”, este supravegheată, din aer, de către un elicopter militar... La întoarcere, spre miezul nopţii, la hotarul dintre Ucraina (regiunea Odessa) şi Republica Moldova, tustrei „călători” sunt reţinuţi şi ameninţaţi cu moartea de către un post militar (în acea zi de 25 octombrie, la orele 14.00, pe întreg teritoriul R. Moldova se instaurase STAREA DE NECESITATE, în legătură cu situaţia politică explozivă...).
***Decembrie 1990 – ianuarie 1991:* Prima călătorie de documentare (în cadrul unui mare grup de scriitori din aproape toate republicile unionale) în: India, Singapore, Malayzia, Golful Persic. Se împrieteneşte cu celebrii scriitori Valentin Ejov, Ludmila Şcipahina, Irina Rakşa, Iuri Rîthău (unicul prozator din rândul ciukcilor de dincolo de Cercul Polar); cu Akim Tarazi (din Kazahstan), Alexei Badaiev (din Ulan-Udă, Siberia), Jagafar Tokumaiev (din Caucaz, prozator de limbă balcară) etc.**

1991, *februarie-martie:* Participă, la Cernăuţi, la Conferinţele de constituire ale societăţilor „MITROPOLITUL SILVESTRU-MORARIU” şi „ARON PUMNUL”, la care rosteşte câte o cuvântare; prezidează adunarea extraordinară a victimelor represaliilor staliniste din regiunea Cernăuţi (împreună cu Petru Grior), care se încheie (după aproape 5 ore!) cu constituirea Societăţii „GOLGOTA” şi alegerea lui P. Grior în calitate de preşedinte. Membru-fondator al Societăţii „GOLGOTA”.
***Nartie, 31:* Participă la PRIMUL PARASTAS (după a. 1944) DE LA VARNIŢA (FÂNTÂNA ALBĂ) – LOCUL DE MASACRU AL ROMÂNILOR DE LA I APRILIE 1941. Păşeşte, în fruntea coloanei din câteva mii de români, pe „DRUMUL GOLGOTEI” (din faţa Bisericii din satul Suceveni, peste râul Sireţel, prin pădure, până la Varniţa: exact traseul de pe urmă al celor circa 3000 de români – bărbaţi, femei şi copii, măcelăriţi pe graniţă...). Vasili Folvarocinîi, „ochiul vigilent al K. G. B.-ului” nu-i permite să vorbească la microfon, în schimb, înregistrează la reportofon toate luările de cuvânt, oferă şi provoacă mai multe interviuri, cu supravieţuitori, personalităţi din regiunea Cernăuţi şi din România. Urcă în unul din cele câteva autocare ale delegaţiilor din România (cu paşaport de serviciu în buzunar...), care sunt reţinute timp de 10 ore (!) în Vama Porubnoie-Siret şi ajunge, din nou, în România, de data asta, chiar pentru 3 luni...**
***Aprilie-mai-iunie:* PRIMUL PELERINAJ PRIN ÎNTREAGA ROMÂNIE.**
Poposeşte, pentru 2 săptămâni, la Sfânta Mânăstire Putna, unde este găzduit de către Stareţul Arhimandrit Iachint. I se oferă o chilie şi studiază bogata bibliotecă şi arhivă a Mânăstirii, documentându-se pentru volumul II al cărţii despre Mihai Eminescu. Respectă regimul strict din Mânăstire, participă la toate slujbele din Biserică, face cunoştinţă cu Măicuţa Febe, de la Paris, care... vorbeşte perfect ruseşte. Realizează mai multe dialoguri cu Stareţul Iachint pentru volumul „Dialoguri de sânge”. La plecare va

recunoaşte, că au fost CELE MAI LUMINOASE ŞI ÎNCĂRCATE DE HAR ZILE DIN VIAȚĂ...
Se împrieteneşte cu inginerul Mircea Irimescu, preşedintele „Societății pentru Cultura şi Literatura Română din Bucovina"(viitorul deputat P. N. Ț. C. D. în Parlamentul României), a cărei membru devine (va activa mai târziu în filiala Societății de la Bucureşti); cu scriitorul şi politicianul bucovinean George Muntean, pe care îl cunoştea de la Cernăuți, din a. 1989 (viitorul candidat la Preşedinția României); vizitează localitățile Bilca, Gălăneşti, Baineț, Rădăuți, Grăniceşti (unde face cunoştință cu preotul-poet Constantin Hrehor) şi cu un „bilet în circuit" la tren va face TURUL ROMÂNIEI...
Vizitează Cetatea lui Ştefan cel Mare de la Suceava, Mânăstirile de la Voroneț şi Gura Humorului, se închină în fața mormântului compozitorului Ciprian Porumbescu de la Stupca; la Câmpulung Moldovenesc îl cunoaşte pe poetul, folcloristul şi editorul Ion Filipciuc; face un popas la Vatra Dornei, apoi va ajunge la Baia Mare (unde îl vizitează pe fiul său Călin, sosit la studii din Chişinău, la Liceul Teoretic din localitate, cu care efectuează o călătorie la Biserica de Lemn de la Surdeşti, ajunge la Sighetul Marmației şi prin Țara Oaşului), la Satu Mare, apoi la Oradea (unde cunoaşte mai mulți scriitori, se împrieteneşte cu Stelian Vasilescu şi cu ajutorul lui reuşeşte să facă o escapadă până în Ungaria); Arad, unde face cunoştință cu scriitorii Vasile Dan, Romulus Bucur, Gheorghe Schwartz; în cele din urmă ajunge în oraşul-martir Timişoara, unde face un popas dintre cele mai emoționante, se întâlneşte cu Mitropolitul Banatului Nicolae Corneanu, cu participanții importanți ai evenimentelor din Decembrie 1989: Iosif Costinaş, Ion Monoran, Lorin Fortuna; îi cunoaşte pe scriitorii Daniel Vighi, Viorel Marineasa, Şerban Foarță; participă la prima expoziție a pictorilor avangardişti din România, unde îi îndrăgeşte pe artiştii plastici Constantin Flondor şi Ştefan Călărăşanu (face o escapadă, cu ziaristul George Schinteie, în Iugoslavia, unde îi cunoaşte pe poeții Ioan Flora şi Pavel Gătăianțu – la Novi Sad şi pe Petru Cârdu la Vârşeț); se deplasează la Drobeta Turnu-Severin, apoi la Craiova, unde se reîntâlneşte cu Mitropolitul Olteniei Nestor Vornicescu (originar din Basarabia); după un mic popas la Bucureşti (este găzduit la căminul Patriarhiei, după o întâlnire emoționantă cu Prea Fericitul Părinte TEOCTIST, cu care realizează un dialog, pentru revista „MOLDOVA" din Chişinău; face cunoştință cu preotul Ioanichie Bălan de la Mânăstirea Sihăstria din județul Neamț), ajunge la Ploieşti (unde întâlneşte colectivul Teatrului „Ion Creangă" din Chişinău, în turneu...), la Buzău, Focşani, Bacău (unde va fi primit la redacția revistei „ATENEU", îl va cunoaşte pe artistul plastic Ilie Boca), Roman şi Iaşi, de unde va lua trenul spre Chişinău şi la 28 iunie va manifesta (împreună cu Valeriu Graur, din Bucureşti), în Piața Marii Adunări Naționale, în timpul desfăşurării Conferinței Internaționale „Pactul criminal „Ribbentrop-Molotov" şi consecințele lui"...
***Iulie:* Revine la Moscova, unde i se va retrage, pentru totdeauna, paşaportul de serviciu.**
***Noiembrie, 28-29:* La Chişinău este ucis scriitorul Ion Gheorghiță.**
Apare în librăriile din fosta U. R. S. S. cartea pentru copii „DENI UDACI" (Ziua Norocului), în limba rusă, Editura „MALÎŞ" (Prichindelul) din Moscova.
Finisează piesa de teatru „Baltagul" (după romanul cu acelaşi titlu de Mihail Sadoveanu).
În România apare în librării traducerea romanului „Vântul şi măştile", de Alla Ter-Akopian, Editura „VICTORIA" din Bucureşti.
Vede lumina tiparului traducerea în limba rusă a romanului „Mirele" (Jenih) de Vasile Andru, la revista „KODRÎ" (Codrii) din Chişinău, nr. 8-9 (în colaborare cu A. Ter-Akopian).

1992, *iulie:* Participă la festivitățile prilejuite de canonizarea lui Ştefan cel Mare (România, Mânăstirea Putna).

1993: Vizitează, pentru a 5-a oară România (cu paşaport turistic...).
Depune la Editura „HUMANITAS” din Bucureşti manuscrisul „Necropole pentru suflet”, în 3 volume (poeme, dialoguri, eseuri, autografe, foto).
Depune la Editura „PRINCEPS” din Iaşi manuscrisul „Recviem pentru nemoarte” (poeme).
***Septembrie:* Participă la Primul Festival Internațional de Poezie de la Satu Mare (România), organizat de Revista „POESIS”, cu genericul „POEZIA SPAȚIULUI CONCENTRAȚIONAR”.**
***Octombrie, 8-10:* Participă la PRIMUL CONGRES AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEŞTI, organizat de Liga Culturală pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni (a cărui membru devine), Băile Herculane (România). Reprezintă Societatea de Cultură Românească „MOLDOVA” din Moscova. Titlul comunicării: „Rezistența românilor din Moscova”. Este ales în Comitetul de conducere al Congresului. Vizitează, PENTRU PRIMA OARĂ ORAŞUL TÂRGU-JIU şi admiră „COLOANA FĂRĂ DE SFÂRŞIT” a lui CONSTANTIN BRÂNCUŞI. La întoarcere (prin Basarabia), în trenul „Odessa-Ivano-Frankivsk” este identificat de către organele de securitate ucrainene, interogat (în legătură cu participarea la Congres...), percheziționat (două valize cu cărți româneşti şi cu materialele Congresului...), amenințat cu moartea (s-a încercat, de câteva ori, între Ocnița şi Cernăuți, în toiul nopții, să fie aruncat din vagon, în plină viteză a trenului, care circula, cu uşile larg deschise, din cauza aglomerației...).**

1994. OBȚINE (după câtiva ani de amânări...) CETĂȚENIA ROMÂNĂ.

DEVINE MEMBRU AL UNIUNII SCRIITORILOR DIN ROMÂNIA (Asociația Scriitorilor din Bucureşti, Secția POEZIE).

Iulie*, 4:* OBȚINE REPATRIEREA, SE MUTĂ CU TRAIUL ÎN ROMÂNIA.

La invitația scriitorului Fănuş Neagu, director general al Teatrului Național „ION LUCA CARAGIALE” din Bucureşti, depune textele pieselor „LA CASA CU NEBUNI” (după „KRIK BEZ PRAVA NA EHO, „SAMIZDAT”, 1977), „O ZI DIN VIAȚA LUI IVAN DENISOVICI”(dramatizare după nuvela cu acelaşi titlu de Aleksandr Soljenițîn) şi „NEBUNUL ŞI FLOAREA” (dramatizare după romanul omonim al lui Romulus Guga). Va avea o întâlnire emoționantă cu celebrul actor Radu Beligan, care i-a citit textele, apreciindu-le, dar pe care le-a supus şi unei critici usturătoare, îndemnându-l pe autor să nu mai abordeze NICIODATĂ anumite teme „sensibile”...
***Iulie:* PRIMELE CONTACTE CU ALEKSANDR SOLJENIȚÎN, LA MOSCOVA (delegat de la Bucureşti, din partea directorului Editurii „HUMANITAS” Gabriel Liiceanu şi a conducerii Editurii „Fundației Culturale Române”, pentru a obține de la celebrul scriitor „Copyright”-ul operelor sale artistice, în vederea traducerii şi editării lor în România).**
***Octombrie:* Participă, la Bucureşti, la Simpozionul Internațional „MATSUO BASHO – Sfântul Haiku-ului”.**
DEVINE MEMBRU AL SOCIETĂȚII ROMÂNE DE HAIKU.
Poeta-deputat în Parlamentul României Leonida Lari, redactor-şef al Revistei Reîntregirii Neamului „GLASUL NAȚIUNII” (denumirea inițială „GLASUL” – prima revistă în grafie latină de după 1944 din R. S. S. Moldovenească, primul număr din 15

februarie 1989 tipărit în Letonia, cu sprijinul Societății „DACIA") îi oferă un post de redactor (subredacția Bucureşti).
Depune cerere la Primăria municipiului Bucureşti pentru a primi spațiu locativ (din lipsă de mijloace financiare, nu are posibilitate să închirieze o garsonieră şi locuieşte la biroul redacției revistei „Glasul Națiunii"...).
***Octombrie, 14-16:* Participă la cel de al Doilea Congres al Spiritualității Româneşti, cu comunicarea „Din GULAG-ul românilor" (trecut-prezent-viitor), Băile Herculane.**
***Decembrie:* Vede lumina tiparului PRIMA CARTE ÎN GRAFIE LATINĂ a scriitorului „101 POEME HAIKU", Editura HAIKU din Bucureşti (ediție trilingvă: română, franceză şi engleză), prefață de Florin Vasiliu, preşedintele Societății Române de Haiku.**

1995: Devine membru al Uniunii Teatrale din România (UNITER).
***Februarie:* Premiera monospectacolului „MUCENICUL" (interpret Vasile Butnaru), pe scena Teatrului Național „ION LUCA CARAGIALE" din Bucureşti (Sala ATELIER).**
Participă (în cadrul unei delegații guvernamentale) la Conferința Națională a „VETREI ROMÂNEŞTI" de la Târgu-Mureş (ca invitat de onoare din partea Comunității Românilor din Federația Rusă), prezintă o cominicare şi înmânează Preşedintelui Camerei Deputaților Adrian Năstase (fostului Ministru de Externe al României) şi Primului Ministru al României Nicolae Văcăroiu dosarul „RECENSĂMÂNTUL OFICIAL AL U. R. S. S. din anul 1989" şi „MOLDOVENII (ROMÂNII) DIN FEDERAȚIA RUSĂ" (datele statisticii oficiale sovietice din a. 1979 şi 1989, pentru toți cei 89 de subiecți ai F. R. ; DATE NEPUBLICATE!). Vor vedea lumina tiparului în revista „Glasul Națiunii", nr.15 (287), aprilie 1996 şi în volumul „Din gulagul românilor..." (Bucureşti, 1998).
***Aprilie, 29-30:* Participă la Festivalul Internațional de Poezie de la UZDIN (Iugoslavia), organizat de Societatea Literar-Artistică „TIBISCUS", la care i se conferă o DISTINCȚIE SPECIALĂ „pentru colaborare deosebită cu S. L.-A. „TIBISCUS" şi însemnatul sprijin acordat Festivalului Internațional de Poezie „DRUMURI DE SPICE", Ediția a II-a".**
***Mai:* Participă la FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „LUCIAN BLAGA", ediția a XV-a (Sebeş – Lancrăm – Alba Iulia), la care i se acordă Premiul Fundației „LUCIAN BLAGA".**
***Iunie:* Participă la PRIMUL CONGRES AL SCRIITORILOR ROMÂNI DIN ÎNTREAGA LUME (Neptun, România).**
***Iulie:* Monospectacolul „MUCENICUL" (regizor Silviu Silvian Fusu) devine laureat al Festivalului Internațional de teatru din Kiev (Ucraina) şi Moscova (Rusia).**
***Septembrie:* Călătorie de documentare la românii din Bulgaria. Participă la dezvelirea Troiței eroilor români, căzuți în luptă la Smârdan. Vizitează, PENTRU PRIMA OARĂ, ORAŞUL SOFIA, CAPITALA BULGARIEI.**
***Noiembrie, 3:* Participă la dezvelirea şi sfințirea Crucii, aşezate la locul accidentului, în memoria cântăreților basarabeni Doina şi Ion Aldea-Teodorovici (Coşereni, județul Ilfov).**
***Noiembrie, 17-19:* Participă la cel de al Treilea Congres al Spiritualității Româneşti, la care s-au prezentat 670 de români, din 68 de asociații şi comunități din întreaga lume (Băile Herculane).**
Vede lumina tiparului a 12-a carte a scriitorului, „DIALOGURI DE SÂNGE", Editura „GLASUL" – „VASILE CÂRLOVA", Bucureşti.
***Decembrie, 15-16:* Participă la Simpozionul „ZALMOXE" de la Cluj-Napoca (România).**

Impresionat puternic de gestul disperat al profesorului Ioan Călin (şi-a dat foc în curtea casei părinteşti din Podeni – Munții Apuseni, în semn de protest față de starea românității...), aderă la MIŞCAREA DACISTĂ DIN ROMÂNIA, devine membru-fondator al Institutului Național pentru Românitate şi Românistică (INPROROM), reorganizat în ACADEMIA DACOROMÂNĂ (la 9 mai 1995).

1996, *ianuarie, 15:* Participă la Sfânta Mânăstire Putna (județul Suceava) la manifestările prilejuite de ziua de naştere a Poetului Național Mihai Eminescu. PRIMA CĂLĂTORIE DE DOCUMENTARE LA CUCIULATA, SATUL DE NAŞTERE AL LUI ARON PUMNUL (județul Braşov), profesorul de la Cernăuți al poetului Mihai Eminescu.
Finalizează PRIMA SELECȚIE (în 10 volume, cirtca 5.000 de pagini) din tot ce a scris în limba română.
***Martie:* Apare în librării primul volum al selecției „NECROPOLE PENTRU SUFLET" (poeme), PRIMA ANTOLOGIE DE AUTOR, Editura „VASILE CÂRLOVA" din Bucureşti şi al doilea volum „DIALOGURI DE SÂNGE" (ediție revăzută şi adăugită), la aceeaşi editură.**

1997: Apariția volumelor: „ÎMBLÂNZIREA CURCUBEULUI", roman (ediție definitivă), partea I şi partea a II-a; „LA CASA CU NEBUNI", dramaturgie; „UCENIC LA EMINESCU"; „ALTARUL MUZELOR" (monografii) – toate la Editura „VASILE CÂRLOVA" din Bucureşti.

***Octombrie 19 (18):* ÎMPLINEŞTE VÂRSTA DE 50 DE ANI.**

***Octombrie, 22:* Este sărbătorit la sediul Uniunii Scriitorilor din România (SALA CU OGLINZI). Despre activitatea scriitorului au vorbit: Profesorul universitar Ion Rotaru (autorul „Istoriei literaturii române"), scriitorii Vasile Andru, Liviu Ioan Stoiciu, Florin Vasiliu, Dumitru Balan, Lidia Constantinescu, Toma Istrati; generalul (r.) Titus Popescu, directorul Editurii „VASILE CÂRLOVA", politicianul, fostul deținut politic Ion Puiu (unul dintre liderii P. N. Ț. C. D.), fostul deținut politic Valeriu Graur (originar din Basarabia), fostul Ministru al culturii şi cultelor din Chişinău Ion Ungureanu, fostul Prim-ministru al Republicii Moldova Mircea Druc, artistul plastic Nicolae Guțu, ziariştii Ion Zubaşcu, Ion Vulpe, Ion Butnaru ş.a. S-a prezentat monospectacolul „MUCENICUL" (interpret Vasile Butnaru, Teatrul „MIRAJ" din Chişinău).**
***Octombrie, 23:* Este sărbătorit la Biblioteca Pedagogică Națională „I. C. PETRESCU" din Bucureşti. Moderator – scriitorul George Anca, directorul Bibliotecii. Se prezintă spectacolul „MUCENICUL".**
Deşi este internat la spital (hernie de disc), se externează, pentru o singură zi şi participă (cu o comunicare), la Congresul Românilor de Pretutindeni „ROMFEST - 98", Ediția a VI-a (pentru prima dată în România, la Mizeul Național de Istorie a României, Bucureşti), cu genericul: „OPT DECENII DE LA MAREA UNIRE – ROMÂNII DE PRETUTINDENI, UN CUGET ŞI UN SPIRIT". Face cunoştință cu Preotul-martir Gheorghe Calciu Dumitreasa (S. U. A.).
Este operat la coloana vertebrală (hernie de disc), la Spitalul „FOIŞOR" din Bucureşti.

1998: DEVINE MEMBRU AL ACADEMIEI DE ŞTIINȚE, LITERATURĂ ŞI ARTE (Oradea, România).

Vede lumina tiparului volumul „DIN GULAGUL ROMÂNILOR...", Editura „VASILE CÂRLOVA" din Bucureşti.
Februarie, 17-25: **PRIMA CĂLĂTORIE ÎN GERMANIA, la invitația Societății Germane de Sprijinire a Înțelegerii între Popoare (Societate înființată din inițiativă americană, cu sediul la Bonn).**
Din comunicatul de presă, expediat la „ROMPRESS" (Bucureşti): **„Cu această ocazie au avut loc întâlniri cu membrii Societății din toată Germania, la care scriitorul Mihai Prepeliță a expus diferite aspecte din trecutul şi istoria dureroasă a României. În data de 23. 02. 1998 s-a prezentat în cadrul Ambasadei României piesa (monodramă) lui Mihai Prepeliță „MUCENICUL", interpretată de actorul Vasile Butnaru de la Chişinău. Printre participanți s-au aflat în sală şi reprezentanți ai Ambasadei Republicii Moldova. Spectacolul s-a bucurat de un real succes. Pe data de 24. 02. 1998, împreună cu Mihai Prepeliță şi actorul Vasile Butnaru am vizitat INSTITUTUL BUKOWINA de la Augsburg. Convoririle au durat aproximativ 4 ore, în care s-a subliniat faptul, că Bucovina a reprezentat în istoria Europei UN MODEL EUROPEAN DE CONVIEȚUIRE ÎNTRE POPOARE. Cu acest prilej scriitorul Mihai Prepeliță a donat arhivei Institutului ultimele sale lucrări. Tot cu acest prilej actorul Vasile Butnaru a interpretat un fragment din monodrama „MUCENICUL". Domnul Dr. Ortfried Kotzian, diretorul Institutului, a fost foarte impresionat de profunzimea mesajului transmis de actor. Pe data de 25. 02. 1998 scriitorul Mihai Prepeliță s-a întâlnit cu Prof. Dr. Klaus Heitmann, Doctor Honoris Causa, şeful Catedrei de limbi romanice a Universității din Heidelberg. Un bun specialist în limba şi literatura română. Cu acest prilej au fost expuse domnului Klaus Hetmann tragediile bucovinene din aprilie 1941, când în dreptul localității Fântâna Albă au fost împuşcați peste 3.000 de români. Spre surprinderea noastră, am constatat, că profesorul Klaus Heitmann nu cunoştea acest fapt şi nici faptul, că la canalul Dunărea-Marea Neagră au fost masacrați peste 8.000 de preoți în perioada stalinismului..." (inginer Victor Negară).**
Pe parcursul luărilor de cuvânt, în cadrul conferințelor Societății Germane de Sprijinire a Înțelegerii între Popoare a făcut cunoştință participanților cu documentul din arhiva N. K. V. D. „OPERAȚIUNILE SOVIETICE DE OCUPARE A BASARABIEI ŞI A NORDULUI BUCOVINEI" (ca urmare a semnării Pactului RIBBENTROP-MOLOTOV şi a „Protocolului secret"), publicat în volumul „Îmblânzirea Curcubeului", partea a II-a, pag. 345-365 (a introdus în Germania 20 de ex. ale acestui volum) şi a cerut părții germane să-i răspundă la următoarea întrebare: STATUL GERMAN A FĂCUT O DECLARAȚIE DE CONDAMNARE A PACTULUI CRIMINAL „RIBBENTROP-MOLOTOV", ÎN TIMP CE PÂNĂ ŞI CONGRESUL DEPUTAȚILOR POPORULUI DIN U. R. S. S. (decembrie, 1989, Moscova) L-A CONDAMNAT ŞI L-A DECLARAT „NUL ŞI NEAVENIT" ? Nu a primit un răspuns clar şi satisfăcător...
La Heidelberg face cunoştință şi cu domnul IOSEF HERLO de la „Societatea pentru Literatură, Muzică şi Pictură".
La Nürnberg realizează un film-dialog (video) de 3,5 ore cu ziaristul de origine română LIVIU VĂLENAŞ (textul dialogului va fi publicat în Revista „LUMEA LIBERĂ ROMÂNEASCĂ" – săptămânal independent al tuturor românilor, editat la New York, SUA, nr. 518, 519, 520, din 5-19 septembrie 1998).
Serata de creație „Mihai Prepeliță – la 50 de ani" din sala de festivități a Ambasadei României de la Bonn a fost moderată de către E. S. TUDOR DUNCA, Ambasadorul României la Bonn, care a recomandat apoi acelaşi spectacol „MUCENICUL" Ambasadorului României la Paris, E. S. Dumitru Ciauşu şi Ambasadorului României la

Roma, E. S. Grigore Constantin. Astfel, după revenirea scriitorului la Bucureşti, actorul Vasile Butnaru a efectuat un lung turneu european cu monodrama „MUCENICUL”.

1999: DEVINE MEMBRU AL MIŞCĂRII EUROPENE (Secțiunea Națională Română). Apar de sub tipar volumele „EU SUNT NĂSCUT ÎN BUCOVINA...” (confesiuni) şi „CODRII COSMINULUI” (romane, nuvele), ambele la Editura „VASILE CÂRLOVA” din Bucureşti.
Noiembrie: **Participă la cel de al IV-lea CONGRES AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEŞTI (Băile Herculane, România).**

2000: La Timişoara vede lumina tiparului cartea „POEM NOCTURN”, Editura „AUGUSTA”.
Februarie: **Are loc o interpelare în Parlamentul României (Camera Deputaților) cu scopul de a rezolva problema spațiului locativ al scriitorului-suferind Mihai Prepeliță. Scrisoarea-solicitare, din 25 februarie 2000, este adresată primarului general al Primăriei Municipiului Bucureşti Viorel Lis, cu următorul text: „Deputații mai jos semnați (41 de deputați, reprezentanți ai tuturor partidelor politice, printre care Iftene Pop, Leonida Lari ş.a.) solicită Primăriei Capitalei – Bucureşti, să examineze cu bunăvoință cererea scriitorului Mihai Prepeliță, repatriat din fosta U. R. S. S., şi să-i atribuie un spațiu de locuit corespunzător. Opera lui M. Prepeliță, cuprinzând descrierea dramei Românilor din Nordul Bucovinei şi lupta lor de apărare a ființei şi identității lor naționale, merită acest minim efort din partea organelor Țării-Mamă. Precizăm că M. Prepeliță a căpătat cetățenia română la începutul anului 1994 şi că la 28 noiembrie 1994 (cu nr. 17821/3) şi la 8 iunie 1998 (cu nr. 11774) a solicitat Primăriei Capitalei spațiu locativ, iar la 19 septembrie 1997 (nr. 17/6460) şi la 20 noiembrie 1997 (nr. 2605) a cerut acelaşi lucru Primului ministru şi, respectiv, Preşedinției).**
I s-a refuzat şi de data aceasta un minim spațiu locativ...
Obține titlul ştiințific de DOCTOR ÎN DACOROMÂNISTICĂ, acordat de Senatul Academiei Dacoromâne (Preşedinte Dr.Geo Stroe).

2001: Depune dosarul la Uniunea Artiştilor Plastici din România (recomandat de plasticienii ION MURARIU şi PETRE ACHIȚENIE). Va fi refizat...
Februarie: **Participă la Timişoara la primul jubileu al Editurii „AUGUSTA” (lansează volumul „Poem nocturn”, prezintă cele ZECE VOLUME, editate la Bucureşti; este invitat la un dialog (în direct) de câteva ore la radioul local şi oferă un interviu de proporții Revistei „TIBISCUS”. Se reîntâlneşte cu bucovineanul LORIN FORTUNA, unul dintre liderii Revoluției din Timişoara, din Decembrie 1989.**

La intervenția poetului-senator Adrian Păunescu şi sponsorizarea din partea omului de afaceri Eduard Manole devine proprietarul unei mansarde (6 m.p.) într-un bloc din centrul Municipiului Bucureşti. ESTE UNICUL SPAȚIU LOCATIV PE CARE ÎL DEȚINE PE ACEST PĂMÂNT...

Apare de sub tipar placheta „111 POEME HAIKU” (cu desenele autorului), Editura „FĂT-FRUMOS” din Bucureşti.
Noiembrie: **Participă la cel de al V-lea Congres al Spiritualității Româneşti (Băile Herculane).**

2002: Este ales vice-preşedinte al Mişcării Europene (Secțiunea Națională Română).

Membru al colegiului Revistei „CUGETAREA EUROPEANĂ/LA PENSEE EUROPEENNE”.
Mai: **Participă la înmormântarea Preotului-martir Vasile Țepordei (originar din Basarabia), la Mânăstirea Mărcuța din Bucureşti.**
Apare de sub tipar cartea „1001 POEME HAIKU”, Editura „FĂT-FRUMOS” din Bucureşti.
Iunie, 13-14: **Participă la cea de a IV-a întâlnire anuală a Revistei „FAMILIA ROMÂNĂ” de la Oradea (Județul Bihor), sub genericul „DE LA EMINOVICI LA EMINESCU”, la care susține argumentat, că DEBUTUL ABSOLUT AL POETULUI NAȚIONAL MIHAI EMINESCU A AVUT LOC LA CERNĂUȚI, ÎN BROŞURA LĂCRIMIOARELE ÎNVĂȚĂCEILOR GIMNĂZIAŞTI DIN CERNĂUȚI LA MORMÂNTUL PREAIUBITULUI LOR PROFESORIU ARUNE PUMNUL.**
Iulie: **Participă la TABĂRA INTERNAȚIONALĂ DE LITERATURĂ de la Oravița (Județul Caraş-Severin), ediția a X-a şi obține Premiul III – „POTCOAVA DE BRONZ” la Concursul de Creație „SERILE DE POEZIE DE LA OCHIUL BEIULUI”. Realizează transportul tablourilor şi a unei părți considerabile din biblioteca şi arhiva personală (după 9 ani de tratative cu autoritățile ucrainene...) de la Bahrineşti la Bucureşti, în vederea pregătirii unei expoziții personale de pictură, grafică şi carte. Cu toate actele necesare în bună ordine, vameşii ucraineni nu i-au mai făcut probleme, în schimb, vameşii români (Vama Siret) l-au reținut pe autor, dimpreună cu cei doi conducători auto şi microbuzul o jumătate de noapte, sub diferite pretexte...**

2003: Apare de sub tipar drama în 2 părți „DACĂ RUSOAICELE NU MAI AU DE LA CINE NAŞTE COPII, AGAȚĂ UN ROMÂN...”, Editura „FĂT-FRUMOS”, Bucureşti. Apare de sub tipar piesa de teatru „NEBUNUL ŞI FLOAREA” (dramatizare după romanul omonim al lui Romulus Guga), Editura „ARDEALUL”, Târgu-Mureş. La adunarea generală a Mişcării Europene (Secțiunea Națională Română) este ales membru al comitetului director (şeful Comisiei pentru țările Europei de Est).
25 martie – 7 mai: **PRIMA EXPOZIȚIE PERSONALĂ (RETROSPECTIVĂ) DE PICTURĂ ŞI GRAFICĂ ÎN ROMÂNIA. Muzeul Național de Istorie a României, Bucureşti. Sub egida Ministerului Culturii şi Cultelor, Asociației Culturale „Pro Basarabia şi Bucovina”, a Mişcării Europene (Secțiunea Națională Română), a Academiei de Ştiințe, Literatură şi Arte (Oradea) şi a Academiei Dacoromâne (Bucureşti). Cu genericul „BASARABIA MARTIRĂ” a rezistat doar o singură zi (din motive necunoscute i s-a retras acest titlu...), apoi s-a desfăşurat sub denumirea „ZODIA CUMPENEI”. A expus 50 de picturi (unele pânze de mari dimensiuni) şi 50 de foi grafice; deasemenea, toate cărțile originale, publicate la Chişinău, Moscova şi în România, volumele de traduceri, cele mai importante publicații în reviste şi ziare; antologii, volume colective, dicționare, enciclopedii etc. La vernisaj (în prezența a circa 500 de spectatori, printre care lideri de partide, artişti plastici, ziarişti, scriitori, regizori de teatru, studenți etc.) a declarat, că expoziția este FĂRĂ VÂNZARE, iar ciclul din 8 pânze „TEZAURUL FOLCLORULUI ROMÂNESC”, CARE FAC PARTE DIN PRIMA MANIFESTARE A ARTEI NONCONFORMISTE DIN FOSTA UNIUNE SOVIETICĂ (prezentate public, pentru prima oară, la Chişinău, în a.1970, cu 4 ani înaintea primei expoziții a pictorilor nonconformişti de la Moscova, din Parcul Bițev, strivită cu buldozerele...) NU LE VA MAI SCOATE NICIODATĂ DIN ROMÂNIA. Îşi declară şi maeştrii spirituali: PABLO PICASSO (1881-1973), MIKALOIS CIURLIONIS (1875-1911), MIHAI GRECU (1916-1998), ION ȚUCULESCU (1910-1962).**

Regizorul Vlad Bâtcă realizează un film (video) de 4 ore cu autorul expoziției, în care este inclus şi spectacolul „MUCENICUL” (interpret Vasile Butnaru), care a fost integrat, într-un mod original, pe tot parcursul vernisajului.
Aprilie, 18: **La Moscova se stinge din viață, prematur, poetul şi regizorul EMIL LOTEANU, cu care a colaborat pe parcursul întregii vieți.**
Octombrie, 24-25: **Participă, la Târgu-Mureş, la comemorarea a 20 de ani de la dispariția scriitorului ROMULUS GUGA (1939-1983): la Şcoala Generală nr.18; la Teatrul „ARIEL”, unde lansează volumul „NEBUNUL ŞI FLOAREA”, dramatizare după romanul omonim al lui Romulus Guga; la mormântul scriitorului.**
Noiembrie, 28 – Decembrie, 1: **Participă la a VII-a ediție a Congresului Spiritualității Româneşti (mutat, între timp, de la Băile Herculane la Alba Iulia) cu o comunicare despre viața şi activitatea lui Emil Loteanu; se produce şi în calitate de artist plastic, alături de Petre Achițenie, Ion Grigore, sculptorul Gheorghe Adoc, Nicolae Guțu ş.a.**

2004: ANUL ŞTEFAN CEL MARE ŞI SFÂNT.
Realizează (pentru expoziția jubiliară de la Mânăstirea Putna) tabloul „CU DREAPTA, PALOŞUL...” (Ştefan cel Mare şi Sfânt – 500), într-o tehnică nouă, originală.
Scrie eseul de proporții „Chipul lui Ştefan cel Mare şi Sfânt în teritoriile româneşti ocupate” (va vedea lumina tiparului în volumul „Jumătate de mileniu întru înveciniciirea lui Ştefan cel Mare”, îngrijit de Ion Filipciuc, Editura Biblioteca „MIORIȚA” din Câmpulung Moldovenesc, a. 2004, p. 153-167 şi în revista „ANTITEZE” din Piatra Neamț, nr. 19-20, a. 2004, p. 31-39 (variantă prescurtată).
I se acordă MARELE PREMIUL AL MIŞCĂRII EUROPENE, pentru articolele de publicistică, publicate în presa din România, Republica Moldova şi Ucraina, cu tematică proeuropeană, pe parcursul anului 2003.
Mai, 27: **Participă la aniversarea artistului plastic Petre Achițenie – 75 de ani de la naştere, la vernisajul expoziției de la Teatrul Național „ION LUCA CARAGIALE” din Bucureşti. Rosteşte un cuvânt de prețuire a artei şi activității sărbătoritului, alături de Grigore Vieru, Paul de România, Victor Crăciun, Ion Grigore, Radu Cârneci, Ion Rotaru, colonelul (r.) Mircea Chelaru, actorul Eusebiu Ştefănescu ş.a.**
Iunie, 8: **Participă la conferințele susținute în cadrul manifestărilor „CINCI VEACURI DE LA MOARTEA DOMNITORULUI ŞTEFAN CEL MARE”, organizate de Consiliul local, Primăria Municipiului, Casa de Cultură a Sindicatelor şi Fundația „MIORIȚA” din Câmpulung Moldovenesc, județul Suceava (cu tema: „Chipul lui Ştefan cel Mare şi Sfânt în teritoriile româneşti ocupate”).**
Iunie, 10-14: **Participă la ÎNTÂLNIREA SCRIITORILOR ROMÂNI DIN ÎNTREAGA LUME, ediția a V-a, de la Neptun, cu tema: „LITERATURA ROMÂNĂ – UNDE NE AFLĂM?” (Seminarul: „Evreii şi românii – o istorie comună”; Seminarul: „Traducerile reciproce, poduri între culturi”).**
Iulie: **Participă activ la toate manifestările de la Sfânta Mânăstire Putna, din județul Suceava, alături de cei peste 250 de români de pretutindeni: la montarea şi dezvelirea PLĂCII MEMORIALE EMINESCU-SLAVICI (în amintirea fondatorilor Serbărilor şi al PRIMULUI CONGRES AL TUTUROR ROMÂNILOR din 1871: Mihai Eminescu şi Ioan Slavici), autor Gheorghe Adoc; la CONGRESUL PUTNEAN (parte componentă a Congresului Spiritualității Româneşti, dedicat Voievodului Ştefan cel Mare şi Sfânt, poetului național Mihai Eminescu şi problemelor românității); este (împreună cu Petre Achițenie) organizatorul Expoziției Internaționale de Artă Plastică, pe care o propune şi o montează în spațiul galeriei de lemn de la porțile Mânăstirii (pe unde a păşit Eminescu...), expune tabloul „Cu dreapta, paloşul...”, alături de operele maeştrilor Petre şi Ionuț Achițenie, Gheorghe Adoc, Andrei Sorel (Franța), Richard Antohi (Italia),**

Mihai Bandac, Dan Cioca (S.U. A.), Camilian Demetrescu (Italia), Nicolae Guțu (Moscova), Ion Grigore, Marcel Guguianu, Ion Murariu, Lidia Podorean (Suedia) ş.a. Susține un recital de versuri în oraşul Siret (unde a fost cazată o parte a delegației din Bucureşti; vechea urbe românească, una dintre primele capitale ale Statului Moldovenesc, se află la doar câteva sute de metri de satul natal al scriitorului, Bahrineşti, dar între aceste două puncte geografice mai există granița dintre români şi români, gardul de sârmă ghimpată...), la invitația primarului Vasile Tablan etc.
Iulie-august: **Participă la cea de a II-a ediție a FESTIVALULUI – TABĂRĂ INTERNAȚIONALĂ DE CREAȚIE DE LA PARCOVA (Edineț, Basarabia), la elaborarea, dezvelirea şi sfințirea compoziției sculpturale „Ştefan cel Mare şi Sfânt" (sculptor Ion Chitoroagă din Chişinău).**
Participă la dezvelirea statuii lui Ştefan cel Mare şi Sfânt din or.Edineț (rosteşte noul poem „La Parcova, Ştefan cel Mare...").
Văd lumina tiparului volumele: „POEME UITATE", Editura „AUGUSTA" din Timişoara; „DINCOLO ŞI DINCOACE DE MOARTE" (primul volum din noul serial documentar „ROMÂNII UITAȚI ÎN IMPERIUL RĂULUI"), Editura „PRINTECH" din Bucureşti, piesa satirică, în două părți, „DOI PLUS UNU ŞI UN CAL", Editura „FĂT-FRUMOS" din Bucureşti şi romanul „VEACUL LUI IVAN CEL GROAZNIC" de Serghei Alexeiev (traducere din limba rusă), Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Octombrie, 8-10: **Participă la lucrările celui de al VIII-lea Congres al Spiritualității Româneşti de la Alba Iulia, inclusiv, în calitate de artist plastic (expune tabloul „Cu dreapta, paloşul...").**

2005, ***ianuarie, 15:*** **POETUL NAȚIONAL MIHAI EMINESCU – 155 DE ANI DE LA NAŞTERE. Participă la manifestările de la Cimitirul Bellu din Bucureşti, de la statuia Poetului din fața Ateneului Român (autor sculptorul Gheorghe D. Anghel) şi de la Academia Română.**
Apare de sub tipar volumul „ALTE POEME UITATE" (cu desenele autorului), Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Vede lumina tiparului al II-lea volum din serialul „ROMÂNII UITAȚI ÎN IMPERIUL RĂULUI" – „DINCOLO ŞI DINCOACE DE VIAȚĂ", Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Mai, 5-8: **Participă la ediția a XXV-a a FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „LUCIAN BLAGA" (Sebeş – Lancrăm – Alba Iulia – Mânăstirile Ortodoxe Rimetea). I se acordă TROFEUL FESTIVALULUI.**
Iulie – august: **Participă la cea de a III ediție a FESTIVALULUI – TABĂRĂ INTERNAȚIONALĂ DE CREAȚIE DE LA PARCOVA (Edineț, Basarabia).**
Noiembrie, 27 – Decembrie, 1: **Participă la ediția a IX-a a Congresului Spiritualității Româneşti de la Alba Iulia cu comunicarea „Periplu cu şi fără accidente: Basarabia-Ucraina-Rusia". Deasemenea participă în calitate de artist plastic la expoziția „Omagiu Marii Uniri. Ziua Națională a României".**

2006, ***ianuarie, 15:*** **ZIUA LUI EMINESCU. Participă la manifestările de la Cimitirul Bellu din Bucureşti; recită poemul „EU SUNT NĂSCUT ÎN BUCOVINA" la statuia Poetului din fața Ateneului Român; salută lansarea primelor volume din seria MANUSCRISELOR LUI EMINESCU, la Academia Română.**
Apare de sub tipar volumul de poeme noi „BUCOVINA CEA MARTIRĂ" (cu desenele autorului), Editura „PRINTECH" din Bucureşti....
Iulie, 3: **Participă la întâlnirea cu poetul Evgheni Evtuşenko la SALA CU OGLINZI a Uniunii Scriitorilor din România (Bucureşti); dialoghează cu celebrul scriitor în limba**

rusă, se produce şi în calitate de interpret (mai ales, când tinerii traducători se împotmolesc); se lansează volumul de poeme „MIEREA TÂRZIE" (în transcrierea românească a lui Ştefan Dimitriu; selecția versurilor, traducerea inițială şi postfața de Nadia Brunstein), Editura CD PRESS din Bucureşti; asistă şi la spectacolul-recital de la Teatrul Național „ION LUCA CARAGIALE" din Bucureşti (Sala ATELIER), la care poetul invitat a strălucit, grație şi actriței Tania Popa (originară din Basarabia).
Iulie-august: **Participă la cea de a IV-a ediție a FESTIVALULUI – TABĂRĂ INTERNAȚIONALĂ DE CREAȚIE DE LA PARCOVA (Edineț, Basarabia). Inițiază un ATELIER DE POEZIE, pe care îl va conduce la toate edițiile viitoare ale Taberei.**
Noiembrie, 5-14: **PRIMA CĂLĂTORIE ÎN ITALIA – în cadrul delegației române, cu prilejul ANIVERSĂRII A 1900 DE ANI DE LA ÎNCHEIEREA RĂZBOAIELOR ROMANO-DACICE (MEMORIALUL 1900). Delegația formată din 30 de personalități: istorici, scriitori, ziarişti, artişti plastici, interpreți şi conducerea Ligii Culturale pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni a susținut un şir întreg de manifestări, cu participarea oficialităților italiene şi a reprezentanților comunităților româneşti. S-a instalat şi dezvelit PLACA MEMORIALĂ (autor sculptorul Gheorghe Adoc) la Benevento (7 noiembrie), la Roma (8 noiembrie), la Ancona (11 noiembrie). În preajma „COLUMNEI LUI TRAIAN" a simțit şi a înțeles definitiv, că este DAC (liber!) şi a susținut propunerea, ca acest extraordinar monument bimilenar să poarte denumirea de „COLUMNA LUI TRAIAN ŞI DECEBAL". La sediul Accademiei di Romania a avut loc vernisajul expoziției de artă plastică a pictorilor români din întreaga lume. Expune tabloul „Cu dreapta, paloşul..." (Ştefan cel Mare şi Sfânt – 500), alături de lucrările maeştrilor Petre Achițenie, Ion Grigore, Ionuț Achițenie, Gheorghe Adoc şi alți membri ai grupului de creație. Participă la concertul festiv, susținut de Gheorghe Zamfir, Nicolae Licareț, Ioana Ungureanu, poeta Carolina Ilica ş.a. După un emoționant popas la Vatican (de numai 4 ore), vizitează Centrul Internațional de Poezie „GIACOMO LEOPARDI" din Recanati, unde a fost aşezată o PLACĂ MEMORIALĂ MIHAI EMINESCU. Deasemenea, face un popas impresionant de o zi la Veneția. Pe tot parcursul călătoriei este susținut moral şi financiar de către Corneliu Zeana, Preşedintele-fondator al Mişcării Europene din România...**
Noiembrie, 28 – Decembrie, 1: **Participă la ediția a X-a (jubiliară) a CONGRESULUI SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEŞTI de la Alba Iulia.**
Decembrie 1: **La Bucureşti se stinge din viață artistul plastic Petre Achițenie.**

2007: Apar de sub tipar volumele: „BASARABIA MARTIRĂ" (poeme noi, cu desenele autorului), Editura „PRINTECH" din Bucureşti; „CERUL DE LA PARCOVA" (99 poeme haiku, în limbile română, rusă şi engleză, cu desenele autorului), Editura „FĂT-FRUMOS" din Bucureşti; „AFORISMELE UNEI VIEȚI RATATE", Editura „PACO" din Bucureşti; „DINCOLO ŞI DINCOACE DE SÂRMA GHIMPATĂ" (volumul III din serialul „ROMÂNII UITAȚI ÎN IMPERIUL RĂULUI"), Editura „PRINTECH" din Bucureşti; „MOZAIC BASARABEAN" (100 de poeme haiku), Editura „PRINTECH" din Bucureşti şi „MOZAIC BASARABEAN" (100 de poeme haiku, în limba maghiară), Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Iulie: **Premiera spectacolului „BALTAGUL" (piesă în 2 părți, după romanul omonim al lui Mihail Sadoveanu) pe scena Teatrului Național „VASILE ALECSANDRI" din Bălți (regizor şi scenograf Silviu Silvian Fusu).**
Iulie-august: **Participă la ediția a V-a a FESTIVALULUI – TABĂRĂ INTERNAȚIONALĂ DE CREAȚIE DE LA PARCOVA (Edineț, Basarabia).**
I se acordă DIPLOMA şi PREMIUL MARE al ediției „PARCOVA – 2007".

I se acordă DIPLOMA DE EXCELENȚĂ „PARCOVA – 455 de ani de la prima atestare documentară" şi i se conferă titlul de „CETĂȚEAN DE ONOARE AL COMUNEI PARCOVA", în semn de omagiu şi recunoştință pentru contribuția adusă unității neamului românesc.
August, 26: **Se stinge din viață mama Saveta. Reuşeşte să ajungă la Bahrineşti cu doar 12 ore înainte de acest trist eveniment, să-i țină lumânarea, să-i închidă ochii şi să participe la înmormântarea celei mai dragi ființe – martiră a GULAG-ului sovietic, care i-a dat viață şi i-a fost cel mai puternic exemplu de stoicism, bunătate şi frumuseţe, de evlavie şi de crez în duhul şi veşnicia neamului românesc.**

Octombrie, 19(18): **ÎMPLINEŞTE VÂRSTA DE 60 DE ANI.**

Este sărbătorit la Moscova (la Casa Centrală a Literaților) şi la vila fiicei Mareşalului Rodion Malinovski din Regiunea Moscova (Natalia Malinovski şi soțul ei Anatoli Ghelescul – ambii membri titulari ai Uniunii Scriitorilor din Federația Rusă).
Noiembrie 29 – Decembrie 1: **Participă la cea de a XI-a ediție a CONGRESULUI SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEŞTI de la Alba Iulia.**
Decembrie, 21, 2007 – ianuarie, 10, 2008: **Participă la salonul Internațional de Artă Plastică „REQVIEM PENTRU UN CRĂCIUN ÎNSÂNGERAT", ediția a VII-a, de la Sibiu – Capitala Culturală Europeană.**
2008, *ianuarie, 14:* Participă, împreună cu Grigore Vieru, la Simpozionul „EMINESCU ŞI GRIGORE VIERU" la Liceul din Mogoşoaia, alături de elevii şi cadrele didactice din Sectorul Agricol Ilfov şi o delegație din Chişinău.
Martie, 31 – aprilie, 12: **În cadrul „LUNII BASARABIEI" şi a ANIVERSĂRII A 90 DE ANI DE LA UNIREA BASARABIEI CU PATRIA-MAMĂ ROMÂNIA" înființează „GRUPUL 17+1", este autorul proiectului expozițional, organizează şi vernisează PRIMA EXPOZIȚIE DE ARTĂ PLASTICĂ A ARTIŞTILOR ROMÂNI ORIGINARI DIN SPAȚIUL EX-SOVIETIC, STABILIȚI DUPĂ 22 DECEMBRIE 1989 ÎN ROMÂNIA, cu genericul „MAEŞTRI ŞI UCENICI", la Muzeul Național de Istorie a României (expoziție cu catalog). Curator Doina Pungă, Doctor în istoria artelor. Expoziția face parte din „PROIECTUL BASARABIA ŞI BUCOVINA – 90 DE ANI DE LA MAREA UNIRE, 1918-2008", realizat de Asociația Culturală „PRO BSARABIA ŞI BUCOVINA", coordonator Gabriela Ielenicz. Participanți (în ordinea prezentării în catalog): NICOLAE GUȚU (născut în Siberia, unde erau deportați părinții săi; repatriat de la Moscova); Anatol Danilişin (din cauza neprezentării la timp a lucrărilor, a fost înlocuit, în ultima zi, cu artistul plastic VEACESLAV TUHARI, repatriat din Basarabia), IGOR ISAC (repatriat din Basarabia), MIHAI PREPELIȚĂ (repatriat de la Moscova), ANNA RAVLIUC (repatriată din Ucraina), VITALIE BUTESCU (repatriat din Basarabia), VALERIU PALADI (repatriat din Basarabia), VALERIU SANDU (repatriat din Basarabia), GHEORGHE ZVARICI (repatriat din Ucraina), SERGIU PLĂMĂDEALĂ (repatriat din Basarabia), IRINA GAMURARI (repatriată din Basarabia), LAURA RUSSU (fiica regizorului Silviu Silvian Fusu, repatriată din Basarabia), CRISTINA IORGA (fiica poetei Leonida Lari şi a actorului Mihai Iorga, repatriată din Basarabia, în prezent locuieşte în SUA), LORETA ISAC (fiica lui Igor Isac, repatriată din Basarabia), RUXANDRA GUȚU (fiica lui Nicolae Guțu, născută la Moscova, repatriată de la Moscova), LEON GUȚU (fiul lui Nicolae Guțu, născut la Bucureşti) şi ARIANA ZVARICI (născută la Bucureşti). Invitat de onoare, sculptorul GHEORGHE ADOC din Bucureşti.**
Conferință de presă: Prezentarea principiilor după care s-a constituit „Grupul 17+1" şi a programului pentru viitor (un nou vernisaj, după o perioadă de 5 ani, cu prezentarea

de lucrări noi şi cu participarea şi a unor noi maeştri şi ucenici, respectiv, a unui nou invitat de onoare...).
Văd lumina tiparului romanul „LIUBOVI I SMERTI V KONȚE TÎSEACELETIA" (în limba rusă, adică, „Dragoste şi moarte la sfârşit de mileniu"), Editura „PRINTECH" din Bucureşti şi volumul IV din serialul „ROMÂNII UITAȚI ÎN IMPERIUL RĂULUI" cu titlul „DINCOLO ŞI DINCOACE DE ADEVĂR", Editura „PRINTECH"din Bucureşti.
Premiera spectacolului „DOI PLUS UNU ŞI UN CAL", la Teatrul „BOGDAN PETRICEICU HASDEU" din Cahul, Republica Moldova (regizor Gheorghe Mândru).
Apar de sub tipar plachetele „MOZAIC BASARABEAN" (100 poeme haiku, în limba albaneză) şi „MOZAIC BASARABEAN" (100 poeme haiku, în limba germană), ambele la Editura „PRINTECH" din Bucureeşti.
Participă la cea de a VI-a ediție a FESTIVALULUI-TABĂRĂ INTERNAȚIONALĂ DE CREAȚIE DE LA PARCOVA (Edineț), unde propune şi lansează „CURENTUL CONCEPTUALISMULUI DE LA PARCOVA", la care aderă plasticianul Ion Sfeclă şi regizorul Silviu Silvian Fusu (îşi va continua activitatea la toate edițiile Taberei).
***Noiembrie, 12:* Participă la evocarea lui EMIL LOTEANU la Centrul „MIRA" din Bucureşti, cu mai multe precizări documentare, referitoare la viața şi activitatea artistului român, dispărut prematur, alături de fratele său, cineastul Marcel Loteanu, Mihai Cimpoi, Victor Crăciun, A. Gh. Croitoru, Mihai Şurubaru, Gheorghe Turda, generalul (r.) Mircea Chelaru, Ştefan Popa ş.a.**
***Decembrie, 1-3:* Participă la cel de al XII-lea CONGRES AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEŞTI de la Alba Iulia, dedicat împlinirii a 90 de ani de la Marea Unire din 1918, cu o Şedință Festivă în SALA UNIRII, unde s-a votat, în 1918, ce-a mai importantă realizare a tuturor românilor.**
Ultima întâlnire cu poetul român din Basarabia Grigore Vieru...

2009, *ianuarie 16:* Poetul Grigore Vieru nimereşte într-un grav accident de circulație, în apropiere de Chişinău, la întoarcerea de la Cahul, după un concert consacrat lui Mihai Eminescu.
***Ianuarie, 18:* Poetul Grigore Vieru se stinge din viață.**
***Ianuarie, 24:* Participă la Bucureşti, în Sala de Marmură a Cercului Militar Național la manifestarea solemnă: 150 DE ANI DE LA UNIREA PRINCIPATELOR, alături de gen. M.Dragnea, gen. (r.) Mircea Chelaru, Victor Crăciun, Viorica Moisuc, Ştefan Popa, Mihai Cimpoi, Iuliana Costin, Vasile Tărâțeanu, Radu Cârneci ş.a.**

***Martie, 6:* În cadrul SALONULUI DE CARTE, PRESĂ ŞI MUZICĂ, ediția a XV-a, de la Muzeul Național de Istorie a României, ESTE PROPUS PENTRU A CANDIDA LA PREMIUL NOBEL ÎN DOMENIUL LITERATURII, CA SCRIITOR-BILINGV (ROMÂN-RUS) DIN SPAȚIUL EX-SOVIETIC ŞI MILITANT CONSECVENT ŞI NEÎNFRICAT AL PROCESULUI DE REÎNTREGIRE A ROMÂNIEI. Declarația este făcută de Dr. GEO STROE, Preşedintele ACADEMIEI DACOROMÂNE, în prezența Secretarului II al Ambasadei Federației Ruse de la Bucureşti Aleksandr Vasiliev, a ziaristului din Rusia Viaceslav Samoşkin, a profesorilor universitari Dumitru Balan şi Gheorghe Barbă, a fostului deținut politic Valeriu Graur, a fostului diplomat Mihai Maxim, membru al Uniunii Scriitorilor din România; a Preşedintei Asociației Culturale „PRO BASARABIA ŞI BUCOVINA" Gabriela Ielenicz, a publicistului ing.Victor Negară din Germania, a Preşedintelui-fondator al Mişcării Europene din România, Dr. Corneliu Zeana etc. şi a unui numeros public. Acceptă propunerea, dar cu condiția să fie acceptat şi de către conducerea Uniunii Scriitorilor din Federația Rusă (Organizația**

Orăşenească a Uniunii Scriitorilor din Moscova), a cărui membru titular este deasemenea.

Martie, 27: **Participă la Patriarhia Română la întrunirea cu Prea Fericitul Părinte Patriarh DANIEL, alături de Raisa Vieru (văduva poetului Grigore Vieru), Iuliana Gorea-Costin (văduva primarului din Chişinău Nicolae Costin), Victor Crăciun, Mircea Chelaru, Pavel Platona, Mihai Şurubaru ş.a., unde pune în discuţie două probleme arzătoare, militând pentru rezolvarea lor: O VIZITĂ PATRIARHALĂ LA CHIŞINĂU, întru susţinerea şi îmbărbătarea Mitropoliei Basarabiei (vizită oficială programată, dar nerealizată de fostul Patriarh Teoctist, din motive de sănătate) şi DESCHIDEREA UNEI BISERICI ROMÂNEŞTI LA MOSCOVA, pentru cei circa 15.000 de rezidenţi din capitala Rusiei şi din regiunea Moscova, şi pentru cei circa 300.000 de basarabeni şi bucovineni (muncitori sezonieri), insistând să se dea curs scrisorii întocmite şi adresate Patriarhiei Române (a. 2004), semnată de mulţi oameni de cultură şi ştiinţă din Moscova, în finalul căreia se menţionează: „DORINŢA NOASTRĂ UNANIMĂ ESTE DE A DEVENI DIN PUNCT DE VEDERE CANONIC SUPUŞI BISERICII ORTODOXE ROMÂNE".**
Vede lumina tiparului volumul de poeme noi „OCHIUL LUI DUMNEZEU", Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Apare de sub tipar volumul al V-lea din serialul „ROMÂNII UITAŢI ÎN IMPERIUL RĂULUI", cu titlul „DINCOLO ŞI DINCOACE DE NEPUTINŢELE UNIRII", Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Iulie – august: **Participă în campania electorală pentru alegerile anticipate, alături de lideri ai Forţelor Democratice (Dorin Chirtoacă ş.a.). Stabilindu-şi viza de reşedinşă în comuna Parcova, participă la votare (PENTRU PRIMA DATĂ, DUPĂ 1977, CÂND A FOST EXPULZAT DIN R. S. S. MOLDOVENEASCĂ). Participă la ediţia a VII-a a FESTIVALULUI – TABĂRĂ INTERNAŢIONALĂ DE CREAŢIE DE LA PARCOVA (Edineţ).**
Văd lumina tiparului plachetele de poeme haiku „Crinii de la Parcova", în limbile: română, rusă şi engleză; Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Apare de sub tipar traducerea (din limba rusă) romanului „Imperiul Amazoanelor" de Ludmila Serostanova, Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Noiembrie, 28 – Decembrie1: **Participă, la Alba Iulia, la ediţia a XIII-a a CONGRESULUI SPIRITUALITĂŢII ROMÂNEŞTI, responsabil de organizarea şi vernisarea Expoziţiei de artă plastică. Prezintă „MANIFESTUL – 2012" (200 de ani de la răpirea Basarabiei). Susţine şi „MANIFESTUL PENTRU UNIRE" al colegului său Nicolae Dabija, Preşedintele FORULUI DEMOCRAT AL ROMÂNILOR DIN MOLDOVA.**

2010: Vede lumina tiparului volumul de nuvele „DE DRAGOSTE ŞI SINGURĂTATE", Editura „DACOROMÂNĂ T.D.C." din Bucureşti.
Iulie, 26 – august, 8: **Participă la ediţia a VIII-a a FESTIVALULUI – TABĂRĂ INTERNAŢIONALĂ DE CREAŢIE DE LA PARCOVA (Edineţ).**
Iulie: **La Moscova se stinge din viaţă, în mod tragic, prietenul său de o viaţă, artistul plastic MIHAIL BEŢIANU. Nu reuşeşte să ajungă la înmormântare...**
Octombrie: **Se stinge din viaţă dramaturgul MIHAIL ROŞCIN. Rosteşte un cuvânt de adio la Biserica „Sfântul Mucenic Antipa", după Oleg Tabakov, Aleksandr Ghelman ş.a.**
Noiembrie: **Participă la CONGRESUL MONDIAL „LEV TOLSTOI – 100 DE ANI DE LA MOARTE" (din partea României şi a Republicii Moldova), cu comunicarea „LEV TOLSTOI: „*DESPRE BUCUREŞTI... MI-A RĂMAS O IMPRESIE POETICĂ".* În**

cadrul delegației Congresului, vizitează, PENTRU PRIMA OARĂ, localitatea ASTAPOVO, din regiunea Lipețk, unde s-a stins din viață celebrul scriitor.
Vede lumina tiparului piesa, în limba rusă, „KRIK BEZ PRAVA NA EHO" (Țipăt fără drept de apel", SAMIZDAT – 1977, Editura „PRINTECH" din Bucureşti (cu un emoționant cuvânt de prezentare, pe coperta IV, semnat de Mihail Roşcin).
Apare de sub tipar ediția a II-a (înrăutățită...) a poemului „SOMNAMBULIADA, sau TESTAMENTUL UNUI POET POSTMODERNIST", Editura „PRINTECH" din Bucureşti.
Văd lumina tiparului romanul „DRAGOSTE ŞI MOARTE LA SFÂRŞIT DE MILENIU" (ediție revăzută şi adăugită) şi volumul de nuvele noi „MOARTEA, DIN GELOZIE...", ambele la Editura „DACOROMÂNĂ T.D.C." din Bucureşti.
Apare de sub tipar placheta „TRIUNGHIUL SACRU", 101 poeme haiku, Editura „PRINTECH" din Bucureşti.

31 decembrie 2010.

MIHAI PREPELIȚĂ,
candidat la Premiul Nobel în domeniul literaturii

C ă r ț i o r i g i n a l e:

1. MAMA NOASTRĂ – PASĂRE ALBASTRĂ, basme pentru copii (coperta şi ilustraţiile de Emil Childescu); Editura „Literatura Artistică”, Chişinău (Republica Moldova), 1980, tiraj 20.000 ex.

2. ÎMBLÂNZIREA CURCUBEULUI, roman (ediție cenzurată); prezentare grafică de Ghennadi Horoleţ; Editura „Literatura Artistică”, Chişinău (Republica Moldova), 1981, tiraj 10.000 ex.

3. CONSTELAȚIA TINERELOR TALENTE, publicistică (primul dicționar al tineretului de creație din Basarabia); coperta şi ilustraţiile de E. Epur; foto de M. Borodin, H. Pojoga, P. Păpuşă, N. Răileanu, E. Semionov şi M. Şlamovici; cu un „cuvânt”, pe coperta a IV-a de Mihai Cimpoi; Editura „Cartea Moldovenească”, Chişinău (Republica Moldova), 1982, tiraj 5.000 ex.

4. ARTISTUL POPORULUI CONSTANTIN CONSTANTINOV, monografie (prefață de Gheorghe Malarciuc); Editura „Literatura Artistică”, Chişinău (Republica Moldova), 1983, tiraj 2.000 ex.

5. KONSTANTIN KONSTANTINOV, monografie (traducere în limba rusă de Alla Korkina); recenzent Leonid Cemortan, doctor în istorie; prefață de Gheorghe Malarciuc; Editura „Literatura Artistică”, Chişinău (Republica Moldova), tiraj 2.500 ex.

6. ZA GORIZONTOM (Dincolo de orizont), coperta şi grafica din interior de Valeri Zavialov (foto autorului de Gheorghe Prepeliță); proză (traduceri în limba rusă de Anna Liubimova şi Natalia Rein); cuvânt înainte de Nikolai Rodicev; Editura „Molodaia Gvardia” (Garda Tânără), Moscova (Rusia), 1986, tiraj 75.000 ex.

7. „TÂNGUIOSUL GLAS DE CLOPOT...” (Eminescu şi Bucovina, a.1858 – 1869); evocare documentară; coperta de Raisa Rotaru (după stampa „Eminescu” de Aurel David; foto, reproduceri desene de Gheorghe Haficiuc, Nicolae Răileaniu şi Mihai Prepeliță); Editura „Literatura Artistică”, Chişinău (Republica Moldova), 1989, tiraj 40.000 ex.

8. PESTE CARPAȚI, PESTE CUTREMURE..., versuri lirice, versuri dramatice; prezentare grafică de Mihail Bacinschi, foto autorului de Mihail Borodin; Editura „Literatura Artistică”, Chişinău (Republica Moldova), 1989, tiraj 5.000 ex.

9. ZA GORIZONTOM (Dincolo de orizont), proză pentru copii; traduceri în limba rusă de Vitalie Baltag, Elena Streltova şi Natalia Rein; coperta şi ilustraţiile de Alexei Colâbneac; Chişinău (Republica Moldova), 1990, tiraj 25.000 ex.

10. DENI UDACI (Ziua Norocului), basme pentru copii, în limba rusă; coperta şi ilustraţiile de Anton Kumankov; Editura „MALÎŞ” (Prichindelul), Moscova (Rusia), tiraj 150.000 ex.

11. 101 POEME HAIKU, în limba română, în limba franceză (traducător Constantin Frosin), în limba engleză (traduceri de Aurelia Cucu), Editura „HAIKU”, Bucureşti (România), 1994; tirajul nu este indicat.

12. DIALOGURI DE SÂNGE, publicistică; concepţia copertei aparţine autorului; foto autorului de Dumitru Ignat; Editura „GLASUL” & „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1995, tirajul nu este indicat.

Prima selecţie (din totul ce a scris în limba română) în 10 volume:

13. NECROPOLE PENTRU SUFLET, poeme (prima antologie de autor); concepţia copertei aparţine autorului (foto autorului de Mihai Potârniche); cu un cuvânt (pe coperta IV „Un poet”) de Ioan Alexandru; Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1996, tirajul nu este indicat.

14. DIALOGURI DE SÂNGE, publicistică (ediţia a II-a, revăzută şi adăugită), concepţia copertei aparţine autorului; foto autorului de Dumitru Ignat, Chişinău; Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1996, tirajul nu este indicat.

15*. ÎMBLÂNZIREA CURCUBEULUI, roman (variantă definitivă), partea I; concepţia copertei aparţine autorului (foto de Tatiana Milcan), cu 3 referinţe critice (pe coperta IV), semnate de Vasile Andru, Bucureşti (România), Ion C. Ciobanu, Chişinău (Republica Moldova) şi Ştefan Broască, Cernăuţi (Ucraina); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1997, tirajul nu este indicat.

16*. ÎMBLÂNZIREA CURCUBEULUI, roman (variantă definitivă), partea a II-a; concepţia copertei aparţine autorului; (foto autorului de Mihail Şlamovici), cu trei referinţe critice (pe coperta IV), semnate de Eliza Botezatu, Chişinău (Republica Moldova), Pavel Uliaşov, Moscova (Rusia) şi Mîkola Cişcevîi, Kiev (Ucraina); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1997, tirajul nu este indicat.

17*. LA CASA CU NEBUNI, dramaturgie, recenzii, dialoguri despre teatru; concepţia copertei aparţine autorului (foto de Gheorghe Bucovineanu), cu 4 referinţe critice (pe coperta IV), semnate de Mihail Roşcin, Moscova (Rusia), Andrei Băleanu, Chişinău (Republica Moldova), Veniamin Apostol, Chişinău (Republica Moldova) şi Silviu Fusu, Chişinău (Republica Moldova); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti, 1997, tirajul nu este indicat.

18. UCENIC LA EMINESCU, evocare documentară, poem dramatic, dialoguri, eseuri; concepţia copertei aparţine autorului (foto de Serghei Jernovoi), cu 3 referinţe critice (pe coperta IV), semnate de acad. Dimitrie Vatamaniuc, Bucureşti (România), acad. Mihai Cimpoi, Chişinău (Republica Moldova) şi Ion Vatamanu, Chişinău (Republica Moldova); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti, 1997, tirajul nu este indicat.

19. ALTARUL MUZELOR, monografii (Emil loteanu şi Constantin Constantinov), recenzii, dialoguri, eseuri; concepţia copertei aparţine autorului (foto autorului de Mihail Şlamovici), cu 3 referinţe critice (pe coperta IV), semnate de Ion Ungureanu, Chişinău (Republica Moldova), Alexandru Cosmescu, Chişinău (Republica Moldova) şi

Nicolae Bătrânu, Chişinău (Republica Moldova); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1997, tirajul nu este indicat.

20*. DIN GULAGUL ROMÂNILOR..., spovedanii; concepția copertei aparține autorului (foto autorului de Gheorghe Prepeliță), cu 4 fragmente (pe coperta IV) din mărturiile lui Nicolae Patraş, Bahrineşti (regiunea Cernăuți, Ucraina), Vasile Ilica, Oradea (România), Pr. Mihai Ivasiuc, Cernăuți (Ucraina) şi Dumitru Covalciuc, Cernăuți (Ucraina); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1998, tirajul nu este indicat.

21*. „EU SUNT NĂSCUT ÎN BUCOVINA...”, confesiuni, dialoguri, recenzii, eseuri etc.; concepția copertei aparține autorului (foto autorului de Gheorghe Prepeliță), cu 4 referințe critice (pe coperta IV), semnate de acad. Vladimir Trebici, Bucureşti (România), Ion Rotaru, Bucureşti (România), Adrian Dinu Rachieru, Timişoara (România) şi Pr. Alexandru Bogdan, Bucureşti (România); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1999, tirajul nu este indicat.

22. CODRII COSMINULUI, roman, nuvele; concepția copertei aparține autorului (foto autorului de Vasile Blendea); Editura „VASILE CÂRLOVA”, Bucureşti (România), 1999, tirajul nu este indicat.

23. POEM NOCTURN, poezii şi poeme; coperta I şi IV – desene de autor; Editura „AUGUSTA”, Timişoara (România), 2000, tirajul nu este indicat.

24. 111 POEME HAIKU (grafică de Mihai Prepeliță); Editura „FĂT-FRUMOS”, Bucureşti (România), 2001, tirajul nu este indicat.

25. 1001 POEME HAIKU (coperta I de Mihai Prepeliță; pe coperta IV – portretul autorului de Aura Nagy); Editura „FĂT-FRUMOS”, Bucureşti (România), 2002, tirajul nu este indicat.

26. DACĂ RUSOAICELE NU MAI AU DE LA CINE NAŞTE COPII, AGAȚĂ UN ROMÂN... (coperta I – reproducere după tabloul lui Mihai Prepeliță „Muza sculptorului”; pe coperta IV – foto autorului, o referință critică şi un autograf de Mircea Ghițulescu); Editura „FĂT-FRUMOS”, Bucureşti (România), 2003, tirajul nu este indicat.

27. „NEBUNUL ŞI FLOAREA”, piesă în 2 părți (după romanul omonim al scriitorului român Romulus Guga, cu fotografia lui pe coperta IV); supracoperta de Firuta Achim; Editura „ARDEALUL”, Târgu-Mureş (România), 2004, tirajul nu este indicat.

28. POEME UITATE (coperta I – reproducere după tabloul lui Mihai Prepeliță „Legenda Ciocârliei”, din ciclul „Tezaurul folclorului românesc”; pe coperta IV – fotografia autorului şi o „destăinuire”; în interior – desenele autorului); Editura „AUGUSTA” & „ART-PRESS”, Timişoara (România), 2004, tirajul nu este indicat.

29*. DINCOLO ŞI DINCOACE DE MOARTE (volumul I din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului”); concepția copertei aparține autorului (pe coperta IV – foto autorului de Mihail Şlamovici); publicistică; Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2004, tirajul nu este indicat.

30*. DOI PLUS UNU ŞI UN CAL (coperta I – foto autorului de Gheorghe Prepeliță), piesă în 2 părți; Editura „FĂT-FRUMOS”, Bucureşti (România), 2004, tirajul nu este indicat.

31. ALTE POEME UITATE (coperta I – reproducere după tabloul lui Mihai Prepeliță „Pogorârea Meşterului Manole”, din ciclul „Tezaurul folclorului românesc”; coperta IV – foto autorului, asediat de reporteri şi o destăinuire; desenele din interior aparțin autorului şi au fost realizate în Basarabia); Editura „PRINTECH”, Bucureşti, 2005, tirajul nu este indicat.

32*. DINCOLO ŞI DINCOACE DE MOARTE (volumul II din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului”); concepția copertei aparține autorului (coperta I – Domnica Darienco, artistă a poporului din U. R. S. S., în chipul Mătuşii Ruța din spectacolul „Păsările tinereții noastre” de Ion Druță; coperta IV – autorul, la „vârsta eseului”); publicistică; Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2005, tirajul nu este indicat.

33*. BUCOVINA CEA MARTIRĂ (coperta I – reproducere după tabloul „Miorița”, partea centrală, din ciclul „Tezaurul folclorului românesc” de Mihai Prepeliță; coperta IV – foto autorului, la lansarea volumului „Eu sunt născut în Bucovina...” la Timişoara; desenele din interior aparțin autorului); poeme (prima parte a trilogiei poetice); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), tirajul nu este indicat.

34*. BASARABIA MARTIRĂ (coperta I – reproducere după tabloul „Basarabia Martiră”, partea centrală, din ciclul „Tezaurul folclorului românesc” de Mihai Prepeliță; coperta IV – foto autorului, la Roma, de Gheorghe Adoc; desenele din interior aparțin autorului); poeme; Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2007, tirajul nu este indicat.

35. CERUL DE LA PARCOVA, 99 poeme haiku, în limba română, rusă şi engleză (traducere de Clelia Ifrim); concepția copertei aparține autorului (coperta I şi IV – foto de Ron Sluik, Olanda); desenele din interior aparțin autorului; Editura „FĂT-FRUMOS”, Bucureşti (România), 2007, tirajul nu este indicat.

36. AFORISMELE UNEI VIEȚI RATATE, concepția copertei aparține autorului (coperta I şi IV – grafică de Mihai Prepeliță); Editura „PACO”, Bucureşti (România), 2007, tirajul nu este indicat.

37*. DINCOLO ŞI DINCOACE DE SÂRMA GHIMPATĂ (volumul III din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului”); concepția copertei aparține autorului (coperta I – compozitorul Şandor Kalloş, foto de B. Toloşceanov, Moscova; coperta IV – Mihai Prepeliță, la vila profesorului Gheorg Goian din regiunea Moscova, foto de Gheorghe Prepeliță); publicistică; Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2007, tirajul nu este indicat.

38. MOZAIC BASARABEAN, 100 poeme haiku; concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul semnat de Anuika Maran „Procesiune religioasă”, Serbia; coperta a IV – foto: maeştrii, portretele şi admiratoarele); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2008, tirajul nu este indicat.

39. MOZAIC BASARABEAN, 100 poeme haiku, în limba maghiară (traducere de Dezso-Dezideriu Horvath, România); concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul semnat de Anuika Maran „Procesiune religioasă”, Serbia; coperta IV – foto: maeştrii, portretele şi admiratoarele); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2008, tirajul nu este indicat.

40*. LIUBOVI I SMERTI V KONȚE TÎSEACELETIIA,roman, în limba rusă; concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul „Tanya”, de Anatol Rotaru, Ucraina; coperta IV – autorul... între Moscova şi Bucureşti, foto de Nicolae Guțu, România); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), tirajul nu este indicat.

41. MOZAIC BASARABEAN, 100 poeme haiku, în limba engleză (traducere de Clelia Ifrim, România); concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul semnat de Anuika Maran „Procesiune religioasă”, Serbia; coperta IV – foto: maeştrii, portretele şi admiratoarele); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2008, tirajul nu este indicat.

42. MOZAIC BASARABEAN, 100 poeme haiku, în limba albaneză (traducere de Baki Ymeri, Kosovo); concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul semnat de Anuika Maran „Procesiune religioasă”, Serbia; coperta IV – foto: maeştrii, portretele şi admiratoarele); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2008, tirajul nu este indicat.

43. MOZAIC BASARABEAN, 100 poeme haiku, în limba germană (traducere Alina Săcălean, România); concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul semnat de Anuika Maran, Serbia; coperta IV – foto: maeştrii, portretele şi admiratoarele); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2008, tirajul nu este indicat.

44*. DINCOLO ŞI DINCOACE DE ADEVĂR (volumul IV din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului”); publicistică; concepția copertei aparține autorului (coperta I – foto: Lucia Miorița Baldini – întoarcerea acasă; coperta IV – Mihai Prepeliță... la vârsta prozei, foto de Dumitru Ignat, Chişinău); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), tirajul nu este indicat.

45*. OCHIUL LUI DUMNEZEU (coperta I – reproducere după tabloul „Cu dreapta, paloşul...” [Ştefan cel Mare şi Sfânt – 500] de Mihai Prepeliță; coperta IV – foto: autorul alături de tatăl său Vasile şi frații Gheorghe şi Gavril; foto de Marcel Prepeliță); poeme; Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2008, tirajul nu este indicat.

46. CRINII DE LA PARCOVA, 101 poeme haiku; concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după compoziția „Crini postmoderni” de Irena Magdalena Fusu [8 ani], Chişinău; coperta II – Mihai Prepeliță, foto de Marcel Prepeliță; coperta III – foto de Elena Guzun, Chişinău; coperta IV – autorul văzut de pictorul Mihai Gâțu, Chişinău); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2009, tirajul nu este indicat.

47. CRINII DE LA PARCOVA, 101 poeme haiku, în limba rusă; concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după compoziția „Crini postmoderni” de Irena Magdalena Fusu [8 ani], Chişinău; coperta II – Mihai Prepeliță, foto de Marcel

Prepeliță; coperta III – foto de Elena Guzun, Chişinău; coperta IV – autorul văzut de pictorul Mihai Gâțu, Chişinău); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), 2009, tirajul nu este indicat.

48. CRINII DE LA PARCOVA, 101 poeme haiku, în limba engleză (traducere de Clelia Ifrim, România); concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după compoziția „Crini postmoderni" de Irena Magdalena Fusu [8 ani], Chişinău; coperta II – Mihai Prepeliță, foto de Marcel Prepeliță; coperta III – foto de Elena Guzun, Chişinău; coperta IV – autorul văzut de pictorul Mihai Gâțu, Chişinău); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), 2009, tirajul nu este indicat.

49*. DINCOLO ŞI DINCOACE DE NEPUTINȚELE UNIRII (volumul V din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului"), publicistică; concepția copertei aparține autorului (coperta I – foto „O clasă de elevi din Nordul Basarabiei, a.1934-1935, cu profesorul lor Petru Mahu; coperta IV – Mihai Prepeliță, în portița Casei-Muzeu „Constantin Brâncuşi"din Hobița, România; foto de Theodor Dădălău); Editura „PRINTECH", Bucureşti, 2009, tirajul nu este indicat.

50. DE DRAGOSTE ŞI SINGURĂTATE, nuvele; concepția copertei aparține autorului (coperta IV – Mihai Prepeliță, foto de Maria Kurbanalieva, Moscova); Editura „DACOROMÂNĂ T. D. C.", Bucureşti (România), 2010, tirajul nu este indicat.

51. TRIUNGHIUL SACRU, 101 poeme haiku; concepția copertei aparține autorului (coperta I – foto: pictorii în căutarea unei Muze..., coperta II – foto: autorul citind un poem haiku; coperta III – foto: Părintele Grigore Blajinu sfințeşte „Triunghiul Sacru"; coperta IV – foto: maeştrii îşi prezintă tablourile); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), 2010, tirajul nu este indicat.

52*. KRIK BEZ PRAVA NA EHO, tragedie despre dragoste şi trădare, în 2 părți (SAMIZDAT, a.1977), în limba rusă; concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproduceri după tablourile lui Mihai Prepeliță din ciclul „Revoluția sau Moartea"; coperta IV – dramaturgul Mihail Roşcin în dialog cu Mihai Prepeliță, Tiraspol [Transnistria], 1977, foto de Nicolae Răileanu); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), 2010, tirajul nu este indicat.

53*. SOMNAMBULIADA, sau TESTAMENTUL UNUI POET POSTMODERNIST, poem; concepția copertei aparține autorului; Editura „DACOROMÂNĂ T. D. C.", Bucureşti (România), 2010, tirajul nu este indicat.

54*. DRAGOSTE ŞI MOARTE LA SFÂRŞIT DE MILENIU, roman (ediția a II-a, revăzută şi adăugită); concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul „Madona din Magadan", I, de Mihail Bețianu, Moscova; coperta II – reproducere după tabloul „Pauză de prânz" de Mihail Bețianu, Moscova; coperta III – reproducere după tabloul „Madona din Magadan", II, de Mihail Bețianu, Moscova; coperta IV – Mihai Prepeliță, în „dialog" cu portretul său, realizat de Mihail Bețianu, foto de Maria Kurbanalieva, Moscova); Editura „DACOROMÂNĂ T. D. C.", Bucureşti (România), tirajul nu este indicat.

55. MOARTEA, DIN GELOZIE..., nuvele; concepția copertei aparține autorului (coperta I – reproducere după tabloul „Herakles, sau blestemul geloziei" de Mihail

Bețianu, Moscova; coperta IV – Mihai Prepeliță la mormântul lui Serghei Esenin din Moscova, foto de Grigori Potoşki, Moscova); Editura „DACOROMÂNĂ T. D. C.", Bucureşti (România), 2010, tirajul nu este indicat.

**** Cărțile selectate pentru a candida la Premiul Nobel***

T r a d u c e r i (din limba rusă în limba română):

56. Ibrahimbekov Rustam, DINCOLO DE UŞA VERDE, piesă în 3 acte (repertoriul Teatrului Academic „A. S. PUŞKIN" din Chişinău (Republica Moldova), a. 1972; spectacolul a fost prezentat la Moscova, în timpul turneului din a. 1973, pe scena Teatrului de Satiră; publicată în culegerea „PIESE" (cele mai reuşite piese de teatru ale autorilor din U. R. S. S., traduse în limba română); Editura „Cartea Moldovenească", Chişinău (Republica Moldova), 1973, tiraj 4.000 ex.

57. Rannap Ian, VULTURUL CEL DE PE URMĂ, nuvelă; Editura „Literatura Artistică", Chişinău (Republica Moldova), 1981, tiraj 15.000 ex.

58. Ezera Reghina, MERIŞOARE DE DRAGOSTE, roman; Editura „Literatura Artistică", Chişinău (Republica Moldova), 1984, tiraj 6.000 ex.

59. Maznin Igor, TOATĂ VARA ZI DE VARĂ, versuri pentru copii; coperta şi ilustrațiile de Natalia Romaniv; Editura „Literatura Artistică", Chişinău (Republica Moldova), 1988, tiraj 20.000 ex.

60. Gromîko Ninel, FERICIREA MĂRIOAREI, roman; Editura „Litertura Artistică", Chişinău (Republica Moldova), 1988, tiraj 6.000 ex.

61. Zigunenko Stanislav, SALUT, MĂ NUMESC ROBOTICĂ!", proză pentru copii; Editura „Literatura Artistică", Chişinău (Republica Moldova), 1988, tiraj 15.000 ex.

62. Dolgopolov Igor, MAEŞTRI ŞI CAPODOPERE, arta plastică rusă, de la sciți şi până la 1917 (cu 260 de reproduceri color); Editura „Literatura Artistică", Chişinău (Republica Moldova), 1989, tiraj 5.000 ex.

63. Vasiliev Vladimir, ÎNTRE NOI, BĂRBAȚII..., publicistică; prezentare grafică de Iurie Zavadschi; Editura „Literatura Artistică", Chişinău (Republica Moldova), 1989, tiraj 7.000 ex.

64. Ter-Akopian Alla, VÂNTUL ŞI MĂŞTILE, roman; coperta de Vasile Socoliuc; Editura „VICTORIA", Bucureşti (România), 1991, tirajul nu este indicat.

65. Alexeiev Serghei, VEACUL LUI IVAN CEL GROAZNIC, roman; coperta în viziunea traducătorului (coperta I – reproducere după tabloul lui Ilia Repin „Ivan cel Groaznic şi fiul său Ivan"; coperta IV – reproducere după tabloul lui Viktor Vasnețov „Țarul Ivan cel Groaznic"); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), 2004, tirajul nu este indicat.

66. Serostanova Ludmila, IMPERIUL AMAZOANELOR, roman; coperta în viziunea traducătorului (coperta I – reproducere după compoziția sculpturală „El şi Ea” de Anatoly Yagudaev, Daghestan [Rusia]; coperta IV – foto autoarei cu soțul ei, poetul şi traducătorul englez Walter May şi un „cuvânt” al traducătorului); Editura „PRINTECH”, Bucureşti (România), 2009, tirajul nu este indicat.

T r a d u c e r i (din limba română în limba rusă):

67. Andru Vasile, JENIH (Mirele), roman; revista „KODRÎ” (Codrii), nr. 8-9, 1991, Chişinău (Republica Moldova); în colaborare cu Alla Ter-Akopian.

68. DREVO SUŞCESTVOVANIA (Arborele ființării noastre); prima antologie a tinerilor poeți din România (Mircea Cărtărescu, Florin Iaru, Mariana Marin, Romulus Bucur etc.), selecția în colaborare cu Sergiu Selian (România); Editura „Molodaia Gvardia” (Garda Tânără), Moscova (Rusia), 1990; traduceri în colaborare cu Alla Ter-Akopian; tiraj 15.000 ex.

P i e s e d e t e a t r u (montate pe scenă):

69. CĂLIN – ZBURĂTORUL, poem dramatic în 2 părți (după motivele basmului „Călin, file din poveste” de Mihai Eminescu); repertoriul Teatrului Mizical-Dramatic „VASILE ALECSANDRI” din Bălți (Republica Moldova); regizor Dumitru Griciuc; premiera a avut loc în a. 1983.

70. CEZARA, poveste lirică în 2 părți (după motivele nuvelelor „Cezara”şi „Moartea Cezarei” de Mihai Eminescu); repertoriul Teatrului Epic de Etnografie şi Folclor „ION CREANGĂ” din Chişinău (Republica Moldova); regizor Silviu Silvian Fusu; premiera a avut loc în a. 1989.

71. DECEBAL, poem dramatic în 2 părți (redacție scenică după proiectul nerealizat de Mihai Eminescu); repertoriul Teatrului Epic de Etnografie şi Folclor „ION CREANGĂ” din Chişinău (Republica Moldova); regizor Silviu Silvian Fusu; premiera a avut loc în a. 1989 (spectacolul a fost prezentat pe scena Centrului Unional de Cinematografie din Moscova, în timpul „Săptămânii de Teatru Românesc din Republica Moldova”, a. 1990).

72. ÎNDURAREA NOROCULUI, dramă alegorică în 2 părți; repertoriul Teatrului Epic de Etnografie şi Folclor „ION CREANGĂ” din Chişinău (Republica Moldova); regizor Silviu Silvian Fusu; premiera a avut loc în a. 1989 (spectacolul a fost prezentat pe scena Centrului Unional de Cinematografie din Moscova, în timpul „Săptămânii de Teatru Românesc din Republica Moldova”, a. 1990).

73. MUCENICUL, poem dramatic; monospectacol realizat de Teatrul „MIRAJ” din Chişinău (interpret Vasile Butnaru); premiera a avut loc în a. 1995 pe scena Teatrului Național „ION LUCA CARAGIALE” din Bucureşti (Sala „ATELIER”); Laureat al Festivalului Internațional de Teatru de la Kiev (Ucraina) şi Moscova (Rusia); a fost prezentat în majoritatea județelor din România; pe diferite scene din Turcia, Italia, Vatican, Grecia, Bulgaria, Germania, Franța etc.

74. BALTAGUL, piesă în 2 părți (după motivele romanului omonim de Mihail Sadoveanu); repertoriul Teatrului Național „VASILE ALECSANDRI” din Bălți (Republica Moldova); regia şi scenografia de Silviu Silvian Fusu; premiera a avut loc în a. 2007.

75. DOI PLUS UNU ŞI UN CAL, piesă în 2 părți; repertoriul Teatrului „BOGDAN PETRICEICU-HASDEU” din Cahul (Republica Moldova); regie Gheorghe Mândru; premiera a avut loc în a. 2008.

Piese de teatru, dramatizări, traduceri:

76. CELOVEK S ȚVETKOM (Nebunul şi floarea), în limba rusă; dramatizare după romanul omonim al scriitorului român Romulus Guga, a. 1972 (pentru Teatrul Tahanka de la Moscova); spectacol nerealizat.

77. ZVONNIȚA (Clopotnița lui Ştefan cel Mare), în limba rusă; dramatizare după nuvela lui Ion Druță „Zapah speloi aivî” (Aromă de gutui), a. 1974 (în manuscris).

78. O ZI DIN VIAȚA LUI IVAN DENISOVICI, dramatizare după nuvela omonimă a lui Aleksandr Soljenițîn, a. 1994 (pentru Teatrul Național „ION LUCA CARAGIALE” din Bucureşti); spectacol nerealizat (în manuscris).

79. LIUBOVI I SMERTI V KONȚE TÎSEACELETIIA, dramă în 2 părți (în limba rusă), a. 2008 (în manuscris).

80. Guarfas Miklos, TREZEŞTE-TE ŞI CÂNTĂ!, piesă în 2 părți (traducere din limba rusă), a. 1972 (pentru Teatrul Muzical-Dramatic „A. S. PUŞKIN” din Chişinău); spectacol nerealizat (în manuscris).

81. Ptuşkina Nadejda, OFRANDĂ IUBIRII, piesă în 2 părți (traducere din limba rusă), a. 1999 (în manuscris).

82. Maleaghin Vladimir, DIN CASA MORȚILOR, piesă în 2 părți (traducere din limba rusă), a. 2004 (în manuscris).

83. Cooney Ray, EL, EA, O FERESTRĂ ŞI UN CADAVRU, comedie în 2 acte (traducere din limba rusă), a. 2009 (în manuscris).

84. CREANGA DE AUR, piesă în 3 acte (dramatizare după romanul omonim de Mihail Sadoveanu), a. 2009 (în manuscris).

LISTA OPERELOR LUI MIHAI PREPELIȚĂ,

propuse pentru PREMIUL NOBEL

1. LA CASA CU NEBUNI, „SAMIZDAT, a. 1977 (din volumul cu acelaşi titlu, Editura „VASILE CÂRLOVA", Bucureşti (România), a. 1997, pag. 177-277.
KRIK BEZ PRAVA NA EHO (în limba rusă); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2010, 98 pag.

2. ÎMBLÂNZIREA CURCUBEULUI, roman în 2 părți; Editura „VASILE CÂRLOVA", Bucureşti (România), a. 1997, 794 pag.

3. BUCOVINA CEA MARTIRĂ, poeme (prima parte a trilogiei); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2006, 136 pag.

4. BASARABIA MARTIRĂ, poeme (partea a II-a a trilogiei); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2007, 140 pag.

5. OCHIUL LUI DUMNEZEU, poeme (partea a III-a a trilogiei); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2008, 144 pag.

6. DIN GULAGUL ROMÂNILOR..., spovedanii; Editura „VASILE CÂRLOVA", Bucureşti (România), a. 1998, 476 pag.

7. DRAGOSTE ŞI MOARTE LA SFÂRŞIT DE MILENIU, roman; Editura „DACOROMÂNĂ T. D. C.", Bucureşti (România), a. 2010, 150 pag.
LIUBIVI I SMERTI V KONȚE TÎSEACELETIIA (în limba rusă); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2008, 148 pag.

8. SOMNAMBULIADA sau MANIFESTUL UNUI POET POSTMODERNIST, poem; Editura „DACOROMÂNĂ T. D. C.", Bucureşti (România), a. 2010, 30 pag.

9. EU SUNT NĂSCUT ÎN BUCOVINA..., confesiuni; Editura „VASILE CÂRLOVA", Bucureşti (România), a. 1999, 450 pag.

10. DINCOLO ŞI DINCOACE DE MOARTE, publicistică (volumul I din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului"); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2004, 250 pag.

11. DINCOLO ŞI DINCOACE DE VIAȚĂ, publicistică (volumul II din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului"); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2005, 290 pag.

12. DINCOILO ŞI DINCOACE DE SÂRMA GHIMPATĂ, publicistică (volumul III din serialul „Românii uitați în Imperiul Răului"); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2007, 284 pag.

13. DINCOLO ŞI DINCOACE DE ADEVĂR, publicistică (volumul IV din serialul „Românii uitaţi în Imperiul Răului"); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2008, 252 pag.
14. DINCOLO ŞI DINCOACE DE NEPUTINŢELE UNIRII, publicistică (volumul V din serialul „Românii uitaţi în Imperiul Răului"); Editura „PRINTECH", Bucureşti (România), a. 2009, 260 pag.

15. DOI PLUS UNU ŞI UN CAL, piesă de teatru în 2 părţi; Editura „FĂT-FRUMOS", Bucureşti (România), a. 2004, 60 pag.

În total 3.816 pag.

Începând cu anul 1969 a publicat circa 1.000 de articole pe diverse teme, poezii, nuvele, fragmente de roman, eseuri, recenzii, interviuri, traduceri în majoritatea ziarelor şi revistelor din Republica Moldova, din regiunea Cernăuţi (Ucraina), România (mai ales, după 1989); a publicat şi în Rusia, Serbia, Bulgaria, Germania, Danemarca, Grecia, Canada, S. U. A. etc.
În România *(selectiv):* „Interval" (Braşov), „Luceafărul" (Bucureşti), „Viaţa Românească" (Bucureşti), „România Literară" (Bucureşti), „Contrapunct" (Bucureşti), „România Liberă" (Bucureşti), „Literatorul" (Bucureşti), „Economistul" (ECART, Bucureşti), „Revista Fundaţiilor" (Bucureşti), „Libertatea" (Bucureşti), „Cugetarea Europeană" (Bucureşti), „Curierul Românesc" (Bucureşti), „Haiku" (Bucureşti), „Biblioteca Bucureştilor" (Bucureşti), „Caiete Critice" (Bucureşti), „Origini" (Bucureşti), „Vremea" (Bucureşti), „Dacoromânia" (Bucureşti), „Flacăra lui Adrian Păunescu" (Bucureşti), „Vatra" (Târgu-Mureş), „Familia" (Oradea), „Familia Română" (Oradea), „POESIS" (Satu Mare), „Bucovina Literară" (Suceava), „Crai Nou" (Suceava), „Septentrion" (Rădăuţi), „Dacia Literară" (Iaşi), „Cronica" (Iaşi), „Convorbiri Literare" (Iaşi), „Tribuna" (Cluj-Napoca), „Orion" (Slobozia), „Porto-Franco" (Galaţi), „Dunărea de Jos" (Galaţi), „Curierul de Urziceni" (Urziceni), „Revista Noastră" (Timişoara), „Tibiscus" (Timişoara), „Transilvania" (Braşov), „Confluienţe" (Oraviţa), „Sinteze" (Piatra Neamţ), „Phoenix" (Oradea), „Pro Basarabia şi Bucovina" (Bucureşti) etc.
În Republica Moldova *(selectiv):* „Literatura şi Arta", „Cultura", „Tinerimea Moldovei", „Moldova Socialistă", „Nistru", „Orizont", „Glasul Naţiunii", „Moldova", „Scânteia leninistă", „Viaţa Satului", „Chişinău. Gazetă de seară", „Teatracţie", „Gorizont", „Kodrî", „Vecernii Chişiniov", „Molodioji Moldavii" etc.
În Ucraina (regiunea Cernăuţi): „Zorile Bucovinei", „Plai Românesc", „Arcaşul", „Concordia", „Septentrion Literar", „Glasul Bucovinei", „Clopotul Bucovinei", „Constructorul comunismului" (Hliboca), „Monitorul de Hliboca" etc.
Rusia: „Sovietskaia Kultura", „Tehnika Molodioji" etc.
S. U. A. : „Lumea liberă românească", „Universul" etc.
Danemarca: „Dorul".
Iugoslavia: „Tibiscus".
Grecia: „Curierul Atenei".
A participat la circa 200 de emisiuni la Radio şi TV.
A colaborat la circa 50 de volume colective, antologii etc.
Unele lucrări au fost traduse şi editate în limbile: rusă, engleză, franceză, germană, slovacă, maghiară, ucraineană, armeană etc.

Despre creația şi activitatea lui Mihai Prepeliță au scris:

Acad. Grigore Bostan (Cernăuți), Acad. Mihai Cimpoi (Chişinău), Acad. Vladimir Trebici (Bucureşti), Acad. Dimitrie Vatamaniuc (Bucureşti), Acad. Nicolae Dabija (Chişinău), Ion Rotaru (Bucureşti), Gheorghe Zbuchea (Bucureşti), Ion C. Ciobanu (Chişinău), Anatol Ciocanu (Chişinău), Alexandru Cosmescu (Chişinău), Ion Ungureanu (Moscova), Nicolae Bătrânu (Chişinău), Ioan Alexandru (Bucureşti), Adrian Păunescu (Bucureşti), Radu Cârneci (Bucureşti), Vasile Andru (Bucureşti), Ştefan Broască (Cernăuți), Ion Gheorghiță (Chişinău), Ion Ciocanu (Chişinău), Marius Oprea (Braşov), Nikolai Rodicev (Moscova), Lazăr Băciucu (Bucureşti), Florentin Smarandache (S. U. A.), Adrian Dinu Rachieru (Timişoara), Dumitru Balan (Bucureşti), Preot Alexandru Bogdan (Bucureşti), Mihai Morăraş (Chişinău), Paul Silvestru (Bucureşti), Mircea Ghițulescu (Bucureşti), Iuri Vinogradov (Moscova), Clima Gescu (Chişinău), Mihail Roşcin (Moscova), Constantin Popovici (Chişinău), Vasile Romanciuc (Chişinău), Andrei Băleanu (Chişinău), Veniamin Apostol (Chişinău), Silviu Silvian Fusu (Chişinău), Eliza Botezatu (Chişinău), Dumitru D. Ifrim (Bucureşti), Anatol Ciobanu (Bucureşti), Doina Pungă (Bucureşti), Mihai Grecu (Chişinău), Ion Murariu (Bucureşti), Nicolae Guțu (Bucureşti), Augustin Macarie (Bucureşti), Vasile Moldovan (Bucureşti), Florin Vasiliu (Bucureşti), Ion Mărgineanu (Alba Iulia), Vlăduț Nisipeanu (Bucureşti), Mihai Creangă (Bucureşti), Geo Călugăru (Bucureşti), Valentin Hossu-Longin (Bucureşti), Victor Crăciun (Bucureşti), Theodor Codreanu (Huşi), Tudor Nedelcea (Craiova), Pavel Pelin (Chişinău), Constantin Mălinaş (Oradea), Cătălin Şuşu (Oradea), Ştefan Hostiuc (Cernăuți), Arcadie Suceveanu (Chişinău), Ion Popescu-Sireteanu (Iaşi), Carolina Ilica (Bucureşti), Ion Druță (Moscova), Anatoli Verşinski (Moscova), Alexandru Şoltoianu (Moscova), Constantin Cubleşan (Cluj-Napoca), Ludmila Toma (Chişinău), Victor Sterom (Ploieşti), Igor Nagacevschi (Chişinău), Ioanichie Stadnicov (Chişinău), Iacob Burghiu (Chişinău), Cornel Moraru (Târgu-Mureş), Aristide Buhoiu (S. U. A.), Ara Alexandru Şişmanian (Paris), Victor Negară (Germania), Gheorghe Mazilu (Chişinău), Ion Cristofor (Cluj-Napoca), Al. Florin Țene (Cluj-Napoca), Gheorghe Malarciuc (Chişinău), George Muntean (Bucureşti), Emil Ianuş (Câmpulung Moldovenesc), Viorel Dinescu (Galați), Emil Satco (Suceava), Ioan Pânzar (Suceava), Laurențiu Ulici (Bucureşti), Alexandru Sasu (Cluj-Napoca), Mykola Bogaiciuk (Cernăuți), Vasile Bardan (Bucureşti), Ion Butnaru (Bucureşti), Ilie Roşianu (Bucureşti), Romeo Roşianu (Iaşi), Stelian Vasilescu (Oradea), Pavel Uliaşov (Moscova), Mihai Maxim (Bucureşti), Ovidiu Suciu (Satu Mare), Doina Cernica (Suceava), Aurel Turcuş (Timişoara), Ion Zubaşcu (Bucureşti), Mîkola Cişcevîi (Kiev), Valentin Hmara (Moscova), Anatolie Gavrilov (Chişinău), Leonida Lari (Bucureşti), Alexei Argun (Abhazia) etc.

Este inclus în fundamentala lucrare „O istorie a literaturii române de la origini până în prezent" a profesorului universitar Ion Rotaru (3 ediții); în „O istorie deschisă a literaturii române din Basarabia", de Acad. Mihai Cimpoi (3 ediții); în „Pagini de literatură română; Bucovina, regiunea Cernăuți", de Acad. Grigore C. Bostan şi Lora Bostan; în „Dicționarul general al literaturii române" (în 7 volume) al Academiei Române; în „Dicționarul scriitorilor români" (în 2 volume), realizat de Aurel Sasu (Cluj-Napoca); în „Istoria literaturii de azi pe mâine" a lui Marian Popa; în „Who's who în România" (prima ediție), în alte dicționare din Republica Moldova, Ucraina, Rusia, România etc.

MIHAI PREPELIȚĂ,

candidat la Premiul Nobel în domeniul literaturii

R e f e r i n ț e   c r i t i c e:

„*G u l a g u l   r o m â n e s c* (Din gulagul românilor) este cartea-document prin excelență a lui Mihai Prepeliță, de importanța Gulagului rusesc, a Holocaustului evreiesc şi al tuturor altora, care dau seama de marile crime ale omenirii".

Ion Rotaru,
Bucureşti (România).

„Volumul lui Mihai Prepeliță intitulat „Din gulagul românilor. Spovedanii", Editura „VASILE CÂRLOVA", Bucureşti, 1998, cuprinde pagini zguduitoare privind românitatea de la Prut până la capătul Siberiilor. Completează suita de zece volume dedicată românilor din Basarabia, Bucovina, Rusia. Drama acestei românități este totodată firul întotdeauna prezent în poemele, dramele, eseurile şi picturile sale".

Gheorghe Zbuchea,
Bucureşti (România).

„L-am cunoscut la Moscova, în ziua de Paşte 1984 şi am sărbătorit la Mânăstire... El era încălțat în nişte bocanci imenşi, siberieni, care-l trăgeau în pământ. Mergea încet, mereu trebuia să mă opresc, să-l aştept, ridica greu picioarele, ca pe un astru cu supragravitație... A publicat vreo 20 de cărți. Pun însă aparte, sus, o mărturie a sa, epopeică, despre românii din GULAG: cu aceasta se va prezenta poetul la Judecata de Apoi. El a trasat un „DRUM AL OASELOR" lăsate de românii din Basarabia şi Bucovina până-n Siberia şi deşerturi asiatice. Salut venirea (stabilirea) consăteanului meu în satul nostru mare Bucureşti. Barba lui s-a albit. Încă nu are casă. Iarna e grea. A încălțat iarăşi bocancii imenşi, siberieni, cu dubla sugestie: frigul şi supragravitația, adică povarnica rămânere pe Pământ".

Vasile Andru,
Bucureşti (România).

„Mihai Prepeliță este scriitor, un scriitor de factură epică. Cu toată boarea şi zefirul lui romantic, - culori, curcubeie, - autorul este întâi de toate un prozator realist, un talent analitic. Autorului romanului „Îmblânzirea Curcubeului" nu trebuie să-i ceri paşaportul, ca să afli de unde vine. Aşadar, cel mai bun paşapor al autorului este cartea lui sub toate aspectele – geografic, etnografic, psihologic, lingvistic".

Ion C. Ciobanu,
Chişinău (Republica Moldova).

„Proza lui Mihai Prepeliță, îndeosebi romanul „Îmblânzirea Curcubeului" (Chişinău, 1981), conține pagini memorabile din viața tragică a părinților (mama sa

fiind deportată în Kazahstan şi Siberia, iar bunicul după tată în Karelia), consătenilor săi pierduți în *S i b e r i i d e g h e a ț ă”.*

Acad. Grigore C. Bostan,
Cernăuți (Ucraina).

„Omul este un copil al Naturii. Acest adevăr era cunoscut din cele mai vechi timpuri. În limbaj actual, el este de acum şi un fiu al Universului, pentru că a făcut primii paşi în Cosmoc... Trăsătura caracteristică a creației tânărului prozator Mihai Prepeliță din Moldova este contopirea eroilor săi cu Natura”.

Nikolai Rodicev,
Moscova (Rusia).

„Oare nu Curcubeul este acel arc de triumf, pe sub care a trecut copilăria noastră către frumusețile lumii? Dar cum să îmblânzeşti Curcubeul? – mă întreb şi eu, odată cu Mihai Prepeliță, autorul cărții „Îmblânzirea Curcubeului”, lectura căreia mi-a limpezit aceste gânduri din noianul de amintiri. Poate că printr-un exercițiu zilnic al frumosului, poate că prin permanența unei angajări perseverente la înmulțirea frumosului din noi şi din preajmă? Un răspuns la aceste întrebări îl puteți procura din lectura acestui roman, venit dintr-o sănătoasă substanță umană a copilăriei”.

Ion Gheorghiță,
Chişinău (Republica Moldova).

„Prozatorul bucovinean şi-a propus să pătrundă în tăinuitul proces al devenirii unui pictor, însă a realizat înainte de toate un fermecător basm despre copilărie. Chiar o MITOLOGIE a acestei vârste miraculoase, care este vârsta descifrării temeiurilor frumuseții şi a tâlcurilor ascunse... O convenție artistică, ce a pus în încurcătură pe unii critici, este cea că Mihai Prepeliță îşi sileşte eroul să-şi nareze întâmplările vieții chiar de la naşterea sa. Originalul procedeu nu îngreuiază deloc lectura, dând nerv acțiunii şi plasând-o într-o perspectivă de subtilă ironie. E o formulă modernă, ce vădeşte şi modernitatea viziunii, în pofida afiliațiilor netăgăduite cu scrisul lui Ion Creangă”.

Ştefan Broască,
Cernăuți (Ucraina).

„Literatura română şi-a aflat în persoana lui Mihai Prepeliță UN PROZATOR DE UN ÎNALT NIVEL PROFESIONIST. Citind romanul său „Îmblânzirea Curcubeului”, rămâi surprins de gândul că o pană atât de măiestrită ar fi trebuit să fi scris de acum cel puțin vreo treizeci de cărți. Însă în cazul lui Mihai Prepeliță, se adevereşte, este chiar prima...”

Mîkola Cişcevîi,
Kiev (Ucraina).

„Îmblânzirea Curcubeului” este un roman despre copilărie. E greu să numeşti un scriitor, care să nu fi fost ispitit de această temă, să nu fie cucerit de propriile amintiri despre cea mai fericită perioadă a vieții sale, să nu se adâncească, cuprins de nostalgie, într-un noian de gânduri despre anii săi fragezi fără de întoarcere. Doar fiecare viață în felul ei este irepetabilă, iar VENIREA PE LUME A FIECĂRUI OM ESTE ÎNVĂLUITĂ ÎNTR-O ANUMITĂ TAINĂ... Calitatea incontestabilă a romanului constă în aceea, că dincolo de impresiile infantile ale lui Manolică se desfăşoară o panoramă largă a vieții poporului... Şi aceste evenimente nu sunt zugrăvite în plan informativ, ci

printr-un şir de caractere artistice strălucite. Romanul este populat cu o galerie de chipuri extrem de pitoreşti..."

Pavel Uliaşov,
Moscova (Rusia).

„Am o bucurie şi vreau să v-o împărtăşesc: am descoperit o carte, pe care v-o recomand. Se numeşte „Îmblânzirea Curcubeului", iar autorul ei e Mihai al lui Vasile Prepeliță. Este un prozator talentat, care ştie să povestească, ştie să vadă oamenii în totalitatea firii şi manifestării lor – în gestică şi reacție psihologică, în vorbă şi faptă. Satul lui Manolică este o arie geografică şi spirituală specifică, bine conturată, bine simțită, un ostrov poetic, din care însă nu lipsesc conflictele şi dramele. La lectură ai senzația unei spontanietăți din cele mai impresionante. Fireşti şi convingătoare sunt gesturile şi conduita eroilor, e firească vorbirea lor şi a autorului, organică e tălmăcirea semnificațiilor morale şi a stărilor de suflet prin mijloacele sugestiei. Se cuvine să pomenim şi ARTA PEISAJULUI. Prozatorul are o paletă bogată, un mod specific de a vedea şi a auzi natura, de unde şi precizia detaliilor, policromia acustică şi vizuală a tablourilor, poezia lor".

Eliza Botezatu,
Chişinău (Republica Moldova).

„Romanul „Îmblânzirea Curcubeului" de Mihai Prepeliță este original în contextul întregii proze moldoveneşti de azi. În primul rând, prin faptul că el se citeşte uşor, cu plăcere, chipurile şi situațiile zugrăvite de autor sunt vii şi se memorizează. În rândul al doilea, prin conținutul lui propriu-zis: devenirea unui pictor, copilăria ca depozit de impresii şi cunoştințe bogat, variat, deosebit de important pentru evoluția de mai departe a oricărui om, dar mai cu seamă a omului de artă, miile de fire şi firişoare care îl leagă pe viitorul pictor de oamenii din jur şi de plaiul natal. În rândul al treilea, prin concepția largă asupra obiectului zugrăvirii, confirmată de cuprinderea îndrăzneață a multor aspecte esențiale ale vieții omului de la munte (acțiunea romanului se desfăşoară într-un sat din Carpați), în particular prin zugrăvirea unică în literatura noastră prin amploare, minuțiozitate şi pitoresc – a unor obiceiuri, datini, credințe populare... Deocamdată rămânem impresionați plăcut de preludiul destinului artistic al pictorului Manole ce se anunță ca un alt Meşter fără de pereche, iar între destinul lui Manole şi acela al scriitorului însuşi intuim o paralelă care am dori să se adeverească şi în creația romancierului".

Ion Ciocanu,
Chişinău (Republica Moldova).

„Piesa „Țipăt fără drept de apel" (La casa cu nebuni) m-a şocat... Dintre toți participanții la cel de-al doilea seminar republican de dramaturgie unul singur s-a prezentat cu o temă interzisă: INTERNAREA INTELECTUALILOR ÎN SPITALELE PSIHIATRICE PENTRU SPĂLAREA CREIERILOR... Unele scene sunt dostoievskiene. Poate că acest text nu va vedea lumina rampei niciodată, dar el există, trăieşte, este citit, transmis din mână în mână. Din câte ştiu – autorul mai era el însuşi închis într-un spital psihiatric, iar textul dramei, al tragediei, după cum o denumeşte Mihai Prepeliță, de acum circula în SAMIZDAT...

Mihail Roşcin,
Moscova (Rusia).

„Eu sunt un rău sfătuitor în domeniul dramaturgiei... Puterea mea oficială constă doar în a străbate, a convinge... Talentul dumitale este totul. Uneori recomandarea mea nu mai ajută, ci dimpotrivă... Îți doresc fericire!”

Evgheni Evtuşenko, ***Regiunea Moscova, Peredelkino;***
(dintr-o scrisoare din iulie 1978).

„În literatura română n-a îndrăznit nimeni (dar absolut nimeni!) să atingă problema internării intelectualilor în auspicii psihiatrice (mai cumplite decât închisorile şi lagărele comuniste!). A făcut-o Mihai Prepeliță, român de la Moscova (acum stabilit la Bucureşti). Piesa de teatru „Krik bez prava na eho” (Țipăt fără drept de apel; în româneşte am citit-o cu titlul „La casa cu nebuni”) este o radiografie uluitoare a „vieții şi morții” personajului central Dragoş (pictor şi scriitor). Cel mai curios lucru – acest text dramatic (o tragedie!) nici în România de după 22 Decembrie 1989 n-a reuşit să vadă luminile rampei, pe scena Naționalului „ION LUCA CARAGIALE”, deşi autorul a fost invitat de către directorul general de atunci al teatrului, scriitorul Fănuş Neagu, iar textul l-a citit şi celebrul actor Radu Beligan...”

Dumitru Balan,
Bucureşti (România).

„Potrivit mărturisirilor proprii (revista „INTERVAL”, Braşov, nr. 6 din a. 1991) *debutează furtunos* cu versuri prin 1969, împreună cu Leonida Lari, la o şedință de cenaclu a Universității din Chişinău, devenind în acei ani un *disident incorigibil*. Publică mai târziu volumele de poezie „Peste carpați, peste cutremure...” (Chişinău, 1989), „101 poeme haiku”, ediție trilingvă (Bucureşti, 1994) cu versuri aforistice de un dramatism incisiv, ca şi cele din cartea mai recentă „Necropole pentru suflet” (Bucureşti, 1996).

Acad. Grigore C. Bostan,
Cernăuți (Ucraina).

„Mi-a călcat pragul un poet şi dramaturg cunoscut în lumea din care vine de la Cernăuți – Chişinău – Moscova : MIHAI PREPELIȚĂ. Tăcut şi liniştit la vedere, dar cu o viață interioară amintindu-mi lumea eroilor lui Pavel Dan, frământată şi dornică după lumea cuvântului... I-am ascultat versurile aspre şi adânci, cu întrebări şi răspunsuri la drama vieții de zi cu zi, iar cele pătrunse de istorie primeau rezonanțe ce nu se pot uita”.

Ioan Alexandru,
Bucureşti (România).

„Interesant cum poeți, scriitori, intelectuali din pământuri româneşti pe care ființa românismului a fost mult mai vitregită decât în miezul său istoric, prețuiesc astăzi mai mult şi mai patetic limba română şi valorile sale fundamentale, decât noi ceilalți, de pe aici, răsfățați oarecum de soartă cu fericirea de a le avea în mod firesc şi în cele din urmă neîngrădit în imediata atingere a conştiinței... Cert este că frații noştri basarabeni şi bucovineni dau dovada, cu fiecare volum publicat astăzi, că sunt mai români decât noi, regățenii, moldovenii şi ardelenii ultimului deceniu, căci aduc în fiecare pagină scrisă, în fiecare poem sau eseu sau proză, un strigăt de disperare pentru degradarea limbii române, pentru uitarea sau macularea valorilor spirituale tradiționale – care nu sunt bunuri sau lucruri, ci chiar ființa neamului. Frații noştri oropsiți cu înstrăinarea sub povara imperiului de la roşu-soare-răsare par a avea conştiința mai limpezită şi suferă într-o durere mai profundă pentru valorile neamului, decât noi, cei apărați mai bine de granițele hărții sale.

Acesta este şi Mihai Prepeliță – poet bucovinean şi basarabean prin peregrinare – oricum, român pe de-a-ntregul, prin cuget şi simțiri. Îşi începe placheta numită „Poem nocturn" (ediția a II-a „Somnambuliada sau Manifestul unui poet postmodernist") cu o închinare lui Mihai Eminescu: „În Bucovina mea şi a ta / se plânge în limba română / cu lacrimi de sânge... / Între români şi români / mai dăinuie granița de sârmă ghimpată! / Doamne prea sfinte / coboară odată / pe pământul acesta, / pogoară şi ne judecă, Doamne, / nu ne lăsa de izbelişte. / La Judecata cea de Apoi / s-ar putea întâmpla / să nu mai ajungă nici un român / cu sufletul nevândut... / În Bucovina ta şi a mea / doar se plânge în limba română, / cu lacrimi de sânge, / se plânge şi se moare în limba română..." Adevărul cel mai crunt, pe care îl rosteşte Mihai Prepeliță, este tragedia pe care românii din Basarabia şi Bucovina o trăiesc prin înstrăinare – de valorile lor, de credința lor, de sufletul lor risipit printre tentaculele de beton şi gratii nevăzute ale oraşului...

Oarecum singur printre frații săi de sânge poeții, oarecum însingurat între frații săi români, lovit de o soartă personală grea..., Mihai Prepeliță îşi ia revanşa în fața tuturor vitregiilor soartei prin autenticitatea poeziei sale. Gâlceava lui cu lumea şi înfruntarea destinului – şi mai ales durerea lui adevărată nasc *p o e z i e.* Mihai Prepeliță este unul dintre acele depozite vii şi nepieritoare ale limbii române neîntinate. Un miracol de supraviețuire a limbii şi spiritului românesc. Nici depărtarea de țară – nici apăsarea „jugului străin" – nici adversitățile existenței de zi cu zi – nici dezamăgirea libertății factice şi golite de înțelesul originar care s-a deversat în existența noastră după 1990 nu au stins în acest spirit conştiința adevăratelor încredințări. Un poet autentic este rod – şi pururi rădăcină neamului său."

Paul Silvestru,
Bucureşti (România).

„Osânditul său suflet, purtător al atâtor vieți, îl împinge spre varii preocupări, dar dincolo de mrejele teatrului sau prozei, el şi-a asumat, până la capăt, DESTINUL DE POET PELERIN (adică, „un pumn de cenuşă"), ştiind prea bine că numele său e „o baltă de sânge / peste Siberii". Acest „român din Bahrineşti" a rezistat pribegind şi o recentă carte de interviuri („Dialoguri de sănge", Editura „GLASUL", 1995) vorbeşte convingător despre „frica ereditară" cuibărită prin guberniile sovietice, despre cei opt ani de clandestinitate moscovită (fiind grabnic expediat, apoi, pentru ispășirea păcatelor în regiunea Iaroslavului, pe Volga), despre condiția de „român sovietic", dat pe mâna K. G. B. -ului pentru „manifestări de naționalism". Reconstituind aceste trasee, Mihai Prepeliță ne reaminteşte că piesa de teatru „STRUGĂT FĂRĂ DREPT DE APEL" (scrisă în ruseşte, intrând în circuitele Samizdat-ului) i-a grăbit expulzarea din Chişinău; dar Samizdat-ul – comentează ironic poetul – a ridicat nivelul K. G. B. -ului!"

Adrian Dinu Rachieru,
Timişoara (România).

„Poeme pe şleau, dintr-o suflare, cu scurgere cristalină, vorbe de sânge, adevărată poezie mare (pentru c-a fost trăită pe viu), simțită de-un exilat al istoriei... „Dialoguri de sânge" ale aceluiaşi Mihai Prepeliță, un Soljenițîn al României, cu foşti deținuți în GULAG-uri sovietice şi româneşti: Valeriu Graur, Petru Godiac (din grupul Ilaşcu), Alexandru Şoltoianu, Ion Puiu..."

Florentin Smarandache,
University of NEW MEXICO, Gallup (U. S .A.).

„Mihai Prepeliță este o fire de peregrin romantic incurabil şi parcurge zbuciumate drumuri între Bahrineştii Bucovinei, satul natal şi Chişinău, Moscova şi

Bucureşti, cultivând cu uşurinţă toate genurile posibile de artă, despre care scrie cu aceeaşi spontaneitate ce duce şi la o firească facilitate a expresiei, la o universalitate superficială: „Eu sunt un vagabond aproape pozitiv - / Cu-o floare de cireş în mâna stângă". Pictează, scrie despre teatru, muzică, cinema, literatură ş.a."

Acad. Mihai Cimpoi,
Chişinău (Republica Moldova).

„Urmare a preocupărilor mele din ultimii ani (20!), privind viaţa milioanelor de români ce trăiesc în afara graniţelor actuale ale Ţării, am avut şansa să-l întâlnesc pe distinsul scriitor, publicist şi artist plastic de valoare din Basarabia, domnul Mihai Prepeliţă, care printre alte subiecte interesante mi-a vorbit cu patos despre soarta dramatică a lui Alexandru Şoltoianu. Pentru descrierea chiar şi sumară a faptelor, vieţii şi suferinţele acestor doi buni români ar fi nevoie de sute şi chiar mii de pagini, mai ales că sunt foarte puţin cunoscuţi şi mai ales puţin luaţi în seamă, atât în Basarabia şi în Bucovina, cât şi în România, cu toate meritele faptelor acestora în lupta pentru reîntregirea Ţării".

Vlăduţ Nisipeanu,
Bucureşti (România).

„Altarul Muzelor"! Inspirat titlu... Dacă nu am fi avut acest Altar, n-am fi ajuns nici la Marea Adunare Naţională de la Chişinău din 1989, nici la ruperea din imperiul sovietic, doi ani mai târziu... Prin cultură, artă şi credinţă am rezistat, prin ele ne prezentăm cu demnitate în faţa altor popoare, prin ele ne vom realiza şi idealul nostru de reîntregire a Neamului, de întregire a fiinţei româneşti".

Ion Ungureanu,
Chişinău (Republica Moldova).

„Scriitorul Mihai Prepeliţă este exponentul durerilor şi tragediilor prin care am trecut, noi, cei ce am fost nevoiţi să părăsim locurile noastre dragi, teritoriile răpite, prin silnicie şi abuz, prin nedreptatea adusă Neamului Românesc. Apreciez pe domnul Mihai Prepeliţă nu numai ca scriitor, ci şi ca un bun şi devotat credincios al Bisericii Ortodoxe Române. IUBEŞTE DEOPOTRIVĂ ŞI BISERICA ŞI ŢARA, care-i sunt scumpe deopotrivă. Fiindu-i apropiat sufleteşte nu numai ca un prieten cinstit şi sincer, i-am devenit şi duhovnic, mărturisindu-mi durerile şi suferinţele sale".

Preot Alexandru Bogdan,
Bucureşti (România).

„Am fost impresionat de compoziţiile folclorice ale fratelui nostru Mihai, pe care ni le-a prezentat şi explicat însuşi autorul, în ograda-i natală, unde a copilărit, a pictat şi a scris cu atâta dragoste românească şi cu atâta pasiune creatoare, încât nu am mai văzut şi nu am mai întâlnit aşa ceva nicăieri în lume. Această mândră casă din Bahrineştii Bucovinei este de pe acum UN ADEVĂRAT MUZEU DE LITERATURĂ ŞIARTĂ..."

Acad. Vladimir Trebici,
Bucureşti (România).

„Expresie complexă a dramatismului existenţial asumat ca experienţă individuală şi istorică, opera pictorului şi scriitorului Mihai Prepeliţă mărturiseşte lumii patimile „Basarabiei martire". Un strigăt de revoltă, adresat lumii, amplificat de contrastele expresioniste ale picturii, străbate universul artei sale împreună cu spaimele trăite şi

concentrate în imaginile ambigue, fantastice ale lucrărilor de grafică. Mihai Prepeliță are puterea de a-şi întoarce privirea către sine, de a trece de la acțiune la meditația profundă, înscrisă în sinteza curbelor trasate în tuş, ca şi în scriitura concentrată a haiku-urilor".

Dr. Doina Pungă,
Bucureşti (România).

„Scriitor viguros şi prolific, a publicat romane, piese de teatru, dar şi poezie, inclisiv haiku, Mihai Prepeliță se detaşează cu pregnanță ca o figură aparte, atât prin scrisul, cât şi prin viața sa.

Mihai Prepeliță scrie cu sânge, cu lacrimi şi cu durerea adunată în suflet, după o viață chinuită. Un roman aparte este „Îmblânzirea Curcubeului", remarcabil prin felul în care scriitorul priveşte lumea din jur prin ochii unui copil. Cel mai mult i-a reuşit să redea în scris trăsăturile inefabile ale acestei vârste. Este un roman psihologic.

O bună parte din cărțile sale se bazează pe fapte reale, petrecute în spitalele de psihiatrie, în care erau internați cu forța cei care se împotriveau regimului dictatorial, dar şi din vastul spațiu concentraționar sovietic.

Cărțile sale conțin un bogat tezaur informațional pentru istorici, alături de valoarea literară incontestabilă. Scrisul lui Mihai Prepeliță aduce parfumul local al unei regiuni europene aparte, care a trecut, rând pe rând, sub stăpânirea diferitor imperii şi state. O zonă sfârtecată de granițe şi sârmă ghimpată. De aici și vocația unionist-europeană a scriitorului, care a primit un Premiu de recunoaştere din partea Secțiunii Române a Mişcării Europene.

Scriitor de mare sensibilitate, excelează în descrierea stărilor sufleteşti, iar faptul că scrie şi poezie, îl recomandă o dată în plus.

Pe lângă limba maternă, Mihai Prepeliță a deprins de copil şi limba rusă, pe care o „simte" în toate nuanțele ei, iar acest lucru i-a permis să fie şi un traducător de elită, în fapt, un „recreator" de operă literară.

Este şi un dramaturg valoros, cu un deosebit simț al scenei, pe care o cunoaşte dinlăuntru, deoarece a lucrat în teatru, la Chişinău, ca secretar literar, şi la Bălți, ca pictor-scenograf".

Dr. Corneliu Zeana,
Preşedinte- fondator al Mişcării Europene în România.

„Stabilindu-se la Moscova... SCRIA ÎN DRACI, cum se spune. Proză, poezie, dramaturgie şi traducea din limba rusă în română (şi invers), cam tot ce credea că-i folositor neamului său. Când nu se putea exprima în cuvinte, apela la penel... Succesul îi surâdea, cu fiecare apariție editorială, fiind ales membru al uniunulor de scriitori din U. R. S. S. şi R. S. S. Moldovenească. Nu i-a folosit aproape la nimic. A beneficiat însă de posibilitatea informării, privind existența multor sute de mii de basarabeni şi bucovineni împrăştiați în marele Gulag, ca şi despre soarta multora dintre foştii prizonieri ai Armatei Regale Române, care n-au vrut să revină în țară cu faimoasele divizii conduse de pauker-işti şi roman-işti. Aşa a luat şi povara ziaristului..."

Valentin Hossu-Longin,
Bucureşti (România).

„În concepția poetului Mihai Prepeliță, existența conştientă apare ca o continuă „hăituială"; neînțelesurile, absurdul situațiilor sunt – ori pot deveni – sursa unei angoase necontenite... Mihai Prepeliță se întoarce ori de câte ori simte asprimea „vieții" la propriul „EU", la vrerile şi zbuciumările sale, schițându-şi din linii tremurătoare un

portret „complex”... Mihai Prepeliță compune în dicțiune logoreică, într-o intenție de poetizare a tot şi a toate, fără a ține seama de urmări în planul propriu poeziei decât un nesfârşit efort întru ridicarea coeficientului de semnificație, urmărind motivele până la capăt şi atingerea diagnosticului propus inițial... Existența nu este risipită aici fără noimă, ci supusă acțiunii unui principiu artistic ordonând sensibilitatea printr-o conştiință critică”. ***Victor Sterom, Ploieşti (România).***

„Această nouă carte a lui Mihai Prepeliță („Dincolo şi dincoace de moarte”, Editura „PRINTECH”, Bucureşti, 2004) este, deocamdată, o raritate bibliofilă: autorul n-a avut bani decât pentru a scoate 100 de exemplare. Dacă va mai strânge bani (cum? numai Dumnezeu ştie...) o să mai „tragă” 100 de exemplare; şi tot aşa... „Odată deci cu venirea bolşevicilor a început marea dramă, atât a neamului meu, vrasăzică a două familii, familia Patraş şi familia Prepeliță, cum şi a tuturor basarabenilor şi bucovinenilor, care au intrat sub cizma comunistă. Vă închipuiți ce am trăit din 1940 încoace: cei care au mai rămas necăsăpiți au fost striviți, rusificați prin şcoală, prin universitate, prin armată, prin kolhoz, sub supravegherea N. K. V. D. -ului şi apoi a K. G. B. -ului”. Sunt multe astfel de istorii în cartea rară a lui Mihai Prepeliță – parte dintr-o suferință istorică, prea arzătoare, prea prezentă în sufletul, în carnea şi sângele unor oameni pentru a deveni istorie.

Interviuri cu Petru Godiac, cu Alexandru Şoltoianu (câți tineri de astăzi oare ştiu cine-s aceşti eroi români?), pagini de jurnal („De doisprezece ani în România”), despre Sfântul Gulagului (Preotul-martir Vasile Țepordei, originar din Basarabia), despre „Libertatea de a muri de foame” (presa din Basarabia), despre Aleksandr Soljenițîn, la 85 de ani, despre federalizarea Republicii Moldova, despre masacrul românilor de la Fântâna Albă (1 aprilie 1941), despre „Infinitul de aur” al Leonidei Lari şi – peste toate – despre faptul, că NU AVEM DREPTUL LA TĂCERE. Nici nu ne dorim acest drept. Sărac peste poate, Mihai Prepeliță este mai bogat decât noi toți la un loc, pentru că el compune – aşa cum scria în Săptămâna Patimilor din 1989 – „rugăciuni în gând”. Uneori, pe banii săi puțini, ni le şi împărtăşeşte”.

Mihai Creangă,
Bucureşti (România).

„Forța caracterizării, linia sugestivă a desenului, darul de colorist împlinit, un aer straniu al câtorva tablouri, multe de mari dimensiuni, cu abia stăpânită tendință spre monumental, dau expoziției o varietate surprinzătoare. Văzute întâia oară, căci au fost trecute cu mari probleme şi vămuiri de la Bahrineşti la Bucureşti, lucrările de artă plastică ale lui Mihai Prepeliță vin în consonanță cu scrisul său (proză, poezie, istorie şi critică literară, traduceri, cărți pentru copii, publicistică etc.) şi îi întregesc personalitatea plurivalentă, bucurându-ne din nou că asupritele noastre meleaguri nasc astfel de ființe ce-şi strigă nedreptățile şi durerile oriunde cu demnitate şi sugerează pe viu dramele prin care încă n-am terminat de trecut”.

George Muntean,
Bucureşti (România).

„L-am cunoscut pe scriitorul şi luptătorul pentru întregirea Neamului Românesc Mihai Prepeliță la Congresul tuturor românilor de la Herculane... L-am ascultat şi l-am îndemnat să-şi pună pe hârtie mărturiile sale cutremurătoare despre suferințele inimaginabile ale românilor din imperiul sovietic... Acum țin în mână aceste 10 volume masive, fiecare a peste 450 de pagini – adevărate „cărămizi” arse la flăcările sufletului

său îndurerat... Nu ştiu dacă din ele se poate înălța un zid în fața bolşevismului de sorginte sovietică, precum, cu 500 de ani în urmă s-au ridicat Cetățile şi Bisericile lui Ştefan cel Mare în fața invaziilor păgâne... Cert este că aceste volume, cu coperte negre, dar luminoase, uneori, până la orbire, din interiorul paginilor, tipărite într-un tiraj de doar 500 de exemplare fiecare (pe bănuții „rupți de la stomac", după cum s-a exprimat redactorul lor, nimeni altul decât generalul (r.) Titus Popescu, fondatorul Editurii „VASILE CÂRLOVA"), în care autorul lor excelează în toate genurile literare posibile şi imposibile: POEZIE (volumul 1 „Necropole pentru suflet", uluitor titlu de carte); ROMAN-FLUVIU (volumele 2 şi 3 "Îmblânzirea Curcubeului", o adevărată „sagă" a Neamului Românesc); DIALOG-MĂRTURISIRE (volumul 4 „Dialoguri de sânge", chiar obținute, adunate şi scrise cu prețul sângelui...); DRAMATURGIE (volumul 5, cu celebra piesă de teatru, răspândită în lume prin „SAMIZDAT", începând cu anul 1977, pe când chiar autorul lor se afla închis într-un spital-închisoare de psihiatrie din Basarabia Martiră – o unică operă literară din întreaga literatură română şi nu numai despre INTERNAREA INTELECTUALILOR ÎN SPITALELE PSIHIATRICE PENTRU SPĂLAREA CREIERILOR, care a ajuns şi în SUA, poate, chiar şi pe masa de lucru a lui Soljenițîn...); EVOCARE DOCUMENTARĂ (volumul 6 „Ucenic la Eminescu" – o cercetare minuțioasă şi cinstită a primei perioade a vieții şi debutului Poetului Național Mihai Eminescu, acolo, la Cernăuți, în Bucovina, ocupată de austrieci, care astăzi geme sub regimul ucrainean...); MONOGRAFIE (volumul 7, despre celebrul regizor de cinema şi poet român Emil Loteanu, alta despre tot atât de popularul actor de comedie Constantin Constantinov, român originar din Transnistria...); SPOVEDANII (volumul 8 „Din gulagul românilor...", un dosar demn pentru a fi depus la Trubunalul Internațional de la Haga: cu cele aproape 100 de pagini cu numele românilor din teritoriile ocupate, deportați spre Siberiile de gheață...); CONFESIUNI (volumul 9 „Eu sunt născut în Bucovina..." – destine date de Dumnezeu, dar jertfite pe Altarul Neamului, precum cel al poetului-martir Ilie Motrescu, ucis în floarea vârstei de odiosul K. G. B. , sau al profesorului-martir Nicolae Herşcanu, închis pe viață în închisorile psihiatrice din fosta Uniune Sovietică şi eliberat abia spre sfârşitul anului 1989, la intervenția senatorilor americani Tom Lantos şi John Porter!); NUVELE (volumul 10 „Codrii Cosminului" – Monument al Naturii şi al Neamului Românesc, poate cel mai potrivit pentru a fi luat sub ocrotirea UNESCO, tot mai împuținat astăzi prin tăierea de la rădăcină, fără de milă, de către „drujbele" străine..., subiecte cutremurătoare reflectate în prozele psihologice de încărcătură poetică, dramatică, dar şi tragică, autorul zugrăvind cu măiestrie nu numai chipuri de români, dar până şi pe cel al unei rusoaice de la Magadanul siberian, care a născut doar monştri (!) şi care şi-a aflat alinarea şi este salvată de la sinucidere grație sfatului creştinesc al autorului-personaj („Dragoste şi moarte la sfârşit de mileniu)...

Nu cunosc un alt autor contemporan, fie că e vorba de disidentul Paul Goma (originar din Basarabia), stabilit la Paris, fie că e vorba de celebrul rus Aleksandr Soljenițîn, care să fi oferit pe masa cititorilor, dar şi a Istoriei, un asemenea MONUMENT LITERAR DIN 10 VOLUME, cu genericul „Din gulag..."

Aristide Buhoiu,
Los Angeles (S. U. A.).

„Binecuvântat de poetul creştin Ioan Alexandru (în casa lui am căzut tustrei în genunchi şi ne-am rugat în fața Icoanei Maicii Domnului), cu benzina oferită de către Biserica Baptistă (pentru că noi, românii, atât de bogați în petrol, eram pedepsiți să ne limităm doar la câțiva litri pe lună de acest combustibil!), după un popas nocturn emoționant la Sfânta Mitropolie de la Sibiu şi o spovedanie cutremurătoare în fața Înalt

Preasfinţitului Antonie Plămădeală – am urcat la Sarmisegetusa... Ajuns acolo, SUS, scriitorul român Mihai Prepeliță, scăpat-evadat, PENTRU PRIMA OARĂ, la vârsta de 42 de ani, din imperiul sovietic – ÎNCHISOAREA POPOARELOR, s-a prăbuşit pur şi simplu la pământ şi a sărutat toate pietrele de pe ruinele Cetăţii Dacice... În acea pustietate şi singurătate (mai era în preajmă doar un biet omulean, un paznic-străjer, un dac, uitat în istorie de pe timpul războaelor romano-dacice...) AM FOST MARTORUL REÎNCARNĂRII DUHULUI SFÂNTULUI NOSTRU REGE DECEBAL ÎN PIEPTUL LUI MIHAI PREPELIȚĂ, DESFĂCUT ÎN ACEA CLIPĂ DIVINĂ DE O DURERE CUMPLITĂ PENTRU NEAMUL SĂU PE CALE DE DISPARIŢIE... Deşi noi, creştinii, nu credem în reîncarnare, ci doar în Înviere... Am mărturisit apoi despre acest CAZ pestetotlocul în România, dar şi în Germania, la Bonn şi la Nürnberg, precum şi în Statele Unite ale Americii, la Washington şi în alte părţi..."

Victor Negară,
Karlsruhe (Germania).

„Stimaţi prieteni, citind interviul pe care d-l Liviu Vălenaş i l-a luat scriitorului Mihai Prepeliță (mă refer la ultimul număr), am avut „surpriza", dacă se mai poate spune astfel, să aflu că guvernul securist de la Bucureşti înţelegea să nu se dezmintă chiar şi într-o chestiune atât de simplă, iar pe plan uman elementară, ca acordarea unei locuinţe unui scriitor bucovinean ce comisese imprudenţa să se repatrieze în România. Înţeleg, prin urmare, că în momentul de faţă d-l Mihai Prepeliță se găseşte din punct de vedere „locativ" în dificultate. Or, întâmplarea face să fiu posesorul unui apartament de trei camere în Bucureşti (fosta locuinţă a mamei mele, ce a decedat acum doi ani). Sper să nu fiu greşit înţeles, însă mi-ar face plăcere să îi acord ospitalitate d-lui Mihai Prepeliță, fără, bineînţeles, a pretinde vreo formă oarecare de remuneraţie... În ce mă priveşte, nu mai sunt tentat de România constantinesciană decât eram de cea iliesciană, sau, *mutatis mutandis,* ceauşistă..." ***Ara Alexandru Şişmanian,***
Paris (Franţa).

(din articolul semnat de *Liviu Vălenaş* şi publicat în săptămânalul independent „Lumea Liberă Românească" de la New York, S. U. A., nr. 526, din 31 octombrie 1998, cu titlul *„Scriitorul Mihai Prepeliță are acum unde să doarmă!"*, în finalul căruia se menţionează: „La câteva zile de la primirea acestui mesaj, scriitorul Mihai Prepeliță s-a şi mutat... Calvarul său de a dormi prin gări sau prin redacţii insalubre a luat, în fine, sfârşit. Un cetăţean francez (este drept, originar din România) a rezolvat ceea ce toţi guvernanţii români, din 1994 încoace, nu au dorit să o facă! Orice comentariu, credem că este inutil".

„Poezia, cu care vine Mihai Prepeliță în lirica românească, redă puterea de a spune şi de a mântui – verbului românesc obosit de ipocrizie şi de o practicare deşănţată a duplicitarismului. Va trebui să ţinem seama, de aici înainte, de existenţa şi de opera lui Mihai Prepeliță ori de câte ori vom vorbi despre marea poezie română a sfârşitului de veac 20. Suferinţa îl face pe Mihai Prepeliță profet, în abordările simple şi radicale din mai toate începuturile poeziilor sale, mai ales, când nu sunt copleşite de magma (justificată sentimental şi istoric) a unei realităţi imediate. Poemele lui Mihai Prepeliță par nişte sentinţe biblice, ieşite din gura unui apostol. Dar şi când sunt nemilos de concrete şi amănunţite, fără a ajunge totdeauna la sunetul marii poezii pure, poemele sau prozele poetice depun mărturie despre destinul unui mare liric luptător... Prezenţa lui Mihai Prepeliță, cu o carte excepţională, în spiritualitatea românescă, e semnul că Marea Unire nu va putea fi mult amânată. Cartea lui Mihai Prepeliță e buzduganul care

anunță venirea unor vremuri mari. O extraordinară conştiință românească încearcă să se facă auzită în vacarmul bucureştean..."

Adrian Păunescu,
Bucureşti (România).

„Bucovinenii şi basarabenii sunt mai strânşi şi mai uniți aici, la Bucureşti, decât acolo, la Chişinău sau Cernăuți şi ne învață şi pe noi cum trebuie să simțim patriotismul şi românismul absolut necesar astăzi. Cărțile domnului Mihai Prepeliță, pe care îl prețuiesc, îmi sunt dragi. Aşa cum s-a vorbit şi scris mereu – ESTE UN ARTIST CU VALENȚE MULTIPLE: este prozator, a scris şi scrie şi teatru, i-am citit şi un roman foarte interesant, dar mai întâi scrie poezie, de bună calitate, are chiar un volum de o mie de poeme haiku... Se zice: *non multa, sed multum*... Mihai Prepeliță face şi una, şi alta. Dar vreau să vă spun, că din tot ceea ce scrie – rămâne, are şi esențe. Bine că poate să muncească! Rar mi s-a dat să întâlnesc un asemenea muncitor intelectual, cu o tenacitate extraordinară: din Germania şi până în fundul Rusiei, din România până în Italia... Pestetot umblă, scotoceşte, se documentează, cercetează, are o energie debordantă, dar iată că această energie se consumă, în primul rând, în creație şi se consumă bine".

Radu Cârneci,
Bucureşti (România).

„Eu, ca istoric, ar trebui să vorbesc despre CRUCIFICATUL MIHAI PREPELIȚĂ, pentru că a fost întotdeauna crucificat şi ca poet, şi ca pictor, şi ca scriitor, atât de către ruşi, cât şi de către noi, românii, acasă, încât tragedia acestui om ar trebui să fie foarte superfluu... Eu îi doresc domnului Mihai Prepeliță, scriitorului şi artistului de aleasă cultură şi veritabil talent, să meargă până la sfârşitul vieții pe drumul pe care şi l-a ales. Este realmente unul dintre marii luptători ai românismului!

Cunoscutul om de cultură Mihai Prepeliță (pictor, poet, gazetar, critic de artă, traducător şi actor) a reuşit şi de această dată să mai scoată un volum de scrieri despre ROMÂNII UITAȚI ÎI IMPERIUL RĂULUI (titlul „Dincolo şi dincoace de sârma ghimpată") cu un bogat conținut documentar şi memorialistic, aducând în prim plan suferințele românilor din Basarabia ultimelor veacuri, cu precădere secolul XX, cel mai tulburător privind păstrarea limbii, tradițiilor, a ființei naționale între Prut şi Nistru. Din acesta al III-lea volum de scrieri şi documente remarcăm în prim plan impresionantul raport al Misiunii Române în Siberia, întocmit de Victor G. Cădere la Vladivostok, datat 22 mai 1921, dar şi studiile semnate de Gheorghe Haficiuc, Dumitru Ciocoreanu, Dumitru D. Ifrim, Leonida Lari, Maria Donica-Romanovschi, la care se adaugă textul unei scrisori semnată de regretatul poet Ioan Alexandru, adresată lui Aleksandr Soljenițîn... Ca şi celelalte volume anterioare, cartea „Dincolo şi dincoace de sârma ghimpată" ne aduce noi şi importante date şi fapte de istorie modernă şi contemporană, ce pot fi incluse în Istoria Europei, alături de celelalte evenimente asemănătoare şi în alte zone ale acesteia".

Gelcu Maksutovici,
Bucureşti (România).

„Dragoste şi moarte la sfârşit de mileniu", este un roman semnat de Mihai Prepeliță, care a apărut la Bucureşti şi în limba rusă. Este un roman modern, actual, interesant. Este şi un roman erotic, care-i amplasat pe fundalul evenimentelor ce s-au desfăşurat în ultimul pătrar de veac. Mai este foarte interesant, pentru că este un roman net autobiografic, scriitorul îmbinând foarte reuşit pitorescul, eu aş spune, psihologic şi

comportamental al personajelor feminine, cu o dimensiune nouă, cea spirituală... Trebuie să mai spun, că Mihai Prepeliță, într-un fel, m-a şocat cu acest roman, cu acest subiect fulminant, dar mai trebuie să spun, că el este şi un foarte bun traducător, traduce excelent. De fapt, el scrie cu aceeaşi uşurinşă şi în limba rusă, este un scriitor bilingv important".

Dumitru Balan,
Bucureşti (România).

„Domnul Mihai Prepeliță este un creator de „dincolo" şi de „dincoace", este un om, care îşi revendică nu doar originea, ci şi calitatea de român. Aceasta este principala lui carte de vizită... El este un martor al timpului său, al tristeților de ieri ale românilor din Bucovina şi Basarabia. El mai este şi omul, care vibrează şi reverberează față de toate aceste suferințe, față de toate aceste trăiri. Cărțile lui aduc mărturia unor asemenea trăiri la cota incandescenței, dar şi a unor trăiri în pragul unui mare pericol, privind sănătatea sa, privind chiar integritatea sa fizică, libertatea sa. Se poate spune, că este un om atât de curajos, încât se joacă mereu cu libertatea sa, iar mai presus de toate, îşi asumă dreptul de a vorbi, de a scrie, de a pleda cauza românilor şi de a aduce mărturii convingătoare în acest sens. Astfel şi această carte „DINCOLO ŞI DINCOACE DE SÂRMA GHIMPATĂ" face parte dintr-o suită cu titluri sugestive. Este o simbolistică profundă, gravă, dureroasă. Poate, pentru unii este doar o figură de stil, reuşită, impresionantă, dar pentru românii de „dincolo" este o stare, reprezintă o viață, un destin. O viață zbuciumată. Un destin tragic..."

George G. Potra,
Directorul Fundației Europene TITULESCU;
Bucureşti (România), 24 martie 2009.

„MIHAI PREPELIȚĂ ESTE UNUL DINTRE SCRIITORII BASARABENI, SCRIITORI ROMÂNI, CARE A VĂZUT BASARABIA MARTIRĂ DIN TOATE PUNCTELE DE VEDERE... A trăit acolo. A îndurat acolo. A cunoscut şi ceea ce este bun, în spațiul respectiv, în primul rând, marea cultură rusă, de care s-a apropiat, cu dragoste şi înțelegere, pentru că a devenit scriitor bilingv, dar el este, în primul rând, poet. Un poet, care se trage, ca şi Grigore Vieru sau Vasile Tărâțeanu, din Basarabia şi Bucovina, din acei mari poeți români, pentru că şi Eminescu tot de pe meleagurile bucovinene venea... Pentru Eminescu fiind atât de aproape şi adânc Basarabia în suflet, încât el, printr-o singură frază, în doar trei cuvinte a spus despre basarabeni, că „SUNTEM ROMÂNI ŞI PUNCTUM!". Cam acelaşi mesaj se poate desprinde din tot ceea ce a făcut şi face Mihai Prepeliță prin scrierile sale, zeci şi zeci de titluri, atât de bogate..., PENTRU CĂ EL S-A APLECAT ASUPRA LA ACEEA CE A ÎNSEMNAT FIINȚA ROMÂNEASCĂ ÎN BASARABIA ŞI FIINȚA ROMÂNEASCĂ ÎN LUME... Azi noapte citeam din volumul „Basarabia Martiră" şi mă gîndesc să vă spun, să vedeți, din punct de vedere poetic, cum tratează Mihai Prepeliță aceste ținuturi:

La Bucureşti am fost trădați... Pe capete! Surori şi frați...
Ucişi! De la Fântâna Albă şi până la Cetatea Albă!
Vai, Neamul meu – în gropi de var! Fără de Cruce... Nici Altar,
Sau ridicați în dricul verii... Un drum de oase prin Siberii!

Se referă, deci, la acest „drum de oase", evocându-l, cred, şi pe Victor G. Cădere. Şi Nicolae Titulescu s-a aplecat asupra Basarabiei. Şi Victor G. Cădere s-a aplecat asupra Basarabiei, nu numai în timpul misiunii sale insolite, în Siberia, de unde a reuşit să readucă 5.000 de suflete româneşti în Țară. A adus ardeleni, bucovineni şi

basarabeni. Cam tot ce a reuşit să găsească, în 1920, 1921 în pustietăţile de gheaţă ale Siberiei..."

Nicolae Mareş,
Bucureşti (România).

„Există români uitaţi, dar celebri, la Moscova, care se află şi în această carte a lui Mihai Prepeliţă „Dincolo şi dincoace de sârma ghimpată", O CARTE FĂCĂTOARE DE ALTE CĂRŢI... Există academicianul Evgheni Grebenikov, pe care l-ar fi chemat Eugen Gribincea... Există şi o cometă sau un asteroid cu acest nume Grebenikov... Despre Eugen Doga ştim aproape toţi, de celebrul regizor şi poet, Emil Loteanu, deasemenea ştim toţi, că i-am preţuit sau nu i-am preţuit... Ion Druţă, înţeleg că s-a supărat tare pe România... Alexandru Şoltoianu, pe care-l evocă Mihai Prepeliţă, iată un alt român formidabil, diplomat, care bate drumurile între Bucureşti, Chişinău şi Moscova şi nu-şi găseşte nicăieri, nu mai zic dreptate, dar o ureche atentă, care să-l asculte... Probleme infinite, pe care le avem, numai cu prezenţa românească în spaţiul slavilor de Est. PENTRU ASTA AR TREBUI UN INSTITUT. Pentru că de ei se ocupă, ne ocupăm toţi şi nimeni. Departamentul românilor de pretutindeni, care ba este, ba nu este, ba e al guvernului, ba al ministerului de externe, în sfârşit... Institutul Cultural Român se ocupă oare de elitele române de la Moscova, din Rusia? Aflu tot de la inepuizabilul Mihai Prepeliţă, că există sau a existat un savant român la Universitatea „Ho Şi Min" din Siberia... Dar se ocupă oare I. C. R. de un om ca acesta, de arhiva lui, căci, între timp, Gheorghe Bogaci a murit, despre el e vorba... Dan Zamfirescu, de exemplu, mi-a spus, că a descoperit, întâmplător, undeva, pe la Irkutsk, un manuscris vechi, de circa 400 de ani, printr-un hazard, sau prin activitatea sa, pe care o desfăşoară de 50 de ani, în câmpul istoriografiei... Un asemenea Institut sau cum se numesc ele în alte ţări – sunt nişte INSTITUTE ALE MEMORIEI. Dacă am avea şi noi un institut al memoriei, cinstit, cu preocupări exhaustive, poate că s-ar reuşi să se facă multe lucruri bune, pentru că această IMENSĂ PATĂ, presărată sau nu de cruci ale românilor, sau animată de unii români, care mai trăiesc şi mai fac şi ei câte ceva, în domeniul lor – este MARELE GOL DIN SUFLETUL NOSTRU... Un asemenea Institut ar trebui să aibă, cel puţin, trei porunci: 1. Să aibă bani destui. 2. Să nu fie rusofob. 3. Să aibă însufleţitori adevăraţi. Aşa cum este Mihai Prepeliţă. Şi, bineînţeles, printre fondatori, să fie şi scriitorul bilingv, cercetătorul atât de harnic, bunul român Mihai Prepeliţă".

Corneliu Vlad,
Bucureşti (România).

„L-am cunoscut pe Mihai Prepeliţă într-o anumită împrejurare şi într-o anumită stare a sănătăţii mele... De fapt, el mă căuta. Aflase de undeva, că mi-am petrecut foarte mulţi ani în diplomaţie, slujind în spaţiul estic. El m-a rugat: povestiţi-mi despre acei români, pe care i-aţi întâlnit, oameni „de-ai noştri"... În Turkmenia... În una din cărţile scrise împreună cu soţia mea, Mioara Porojan, aminteam de anii grei, din perioada sovietică, atunci, când îi întîlneam pe basarabeni şi când aveam indicaţia să nu prea stăm în preajma lor... Făceam eforturi, stăteam, totuşi, de vorbă cu ei, chiar călătoream împreună, în trenurile, care ne duceau de la Moscova, sau din Chişinău spre Moscova, de unde urcau ei... Mihai Prepeliţă era atât de cointeresat să cunoască detalii, atât de interesat să afle, dacă în rândul celor, pe care i-am întâlnit eu, găsisem şi intelectuali, oameni care să poată contribui la conştientizarea acelor români risipiţi prin spaţiul slav, că ei sunt români şi aparţin României. De aceea, după ce i-am citit mai multe din cărţile dedicate acestui subiect, am ajuns la concluzia, că el face o mare operă astăzi, o desăvârşeşte, o continuă. MIHAI PREPELIŢĂ ESTE, DE FAPT, UN VICTOR

CĂDERE AL ZILELOR NOASTRE, chiar dacă nu i-a dat nimeni nici un fel de mandat s-o facă... Şi l-a luat singur, aşa cum şi este natural, din partea unui intelectual, care, în plus de cele spuse aici, a suferit din cauza regimului, în care s-a născut şi, mai ales, în care s-a dezvoltat. Pe mine mă impresionează latura aceasta, să-i spun, culturală, să-i spun, de pregătire şi canalizare a acestei opere spre cei, care mai pot să influienţeze, în bine, pe atât de mulţi români, care şi astăzi duc o viaţă nu tocmai fericită, datorită faptului, că au rămas în ţinuturile, cum le numea cineva, glaciale şi de care foarte puţini dintre noi ne interesăm..." ***Ion Porojan, Bucureşti (România).***

„La 27 martie s-au împlinit 91 de ani de la Unirea Basarabiei cu Ţara-Mamă, eveniment trecut prea repede cu vederea de politicieni şi de presă. Există, totuşi, destui români, care nu pot uita acest Act extraordinar, Basarabia fiind prima provincie înstrăinată, care, în anul 1918, s-a unit cu România. În amintirea evenimentului de atunci, un român de peste Prut, scriitorul Mihai Prepeliţă, şi-a lansat acum câteva zile, la CASA TITULESCU din Bucureşti, volumul „DINCOLO ŞI DINCOACE DE SÂRMA GHIMPATĂ", cu genericul „Românii uitaţi în Imperiul Răului", apărut la Editura „PRINTECH". Cel mai interesant, chiar foarte spectaculos capitol al cărţii este de departe cel intitulat „Prizonierii români din Siberia", semnat de diplomatul Victor G. Cădere şi reprodus PENTRU PRIMA OARĂ ÎN ÎNTREGIME de Mihai Prepeliţă. Diplomatul s-a implicat activ în salvarea românilor din fosta armată austro-ungară şi din Basarabia, aflaţi în îndepărtatul şi puţin ospitalierul pământ al Siberiei...

Cartea lui Mihai Prepeliţă ar trebui intens mediatizată nu numai pentru acest raport al activităţii excepţionale, profund patriotice, a lui Victor G. Cădere, ci şi pentru celelalte materiale prezentate în paginile ei. Se poate spune, că apariţia volumului „Dincolo şi dincoace de sârma ghimpată", din serialul „Românii uitaţi în Imperiul Răului" este un eveniment cultural".

Adrian Bucurescu,
cotidianul „România Liberă", 3 aprilie 2009, p. 14 (ALDINE).

„Beznă în scenă. Întuneric în sală. Lacrimi de catran în sufletele spectatorilor"... respectiva soluţie regizoral-scenografică sugerată de dramaturgul Mihai Prepeliţă la începutul piesei sale „DOI PLUS UNU ŞI UN CAL" e oarecum anticipativă: lacrimile – poate că într-adevăr de catran, dar jinduindu-şi decantarea imperioasă – vor surveni ceva mai târziu, senzaţia de tângă în spectacolul omonim realizat de Gheorghe Mândru la Dramatic-Muzicalul „B. P. HASDEU" din Cahul (Republica Moldova) devenind persistentă, iar uneori – sfâşietoare. Şi purificatoare, însă. „Tu-i râsul şi plânsul mă-sii!", această sudalmă a ţăranului „adesea plouat", Gheorghe, e semnificativă în sensul dat: constituind, în ultima instanţă, un principiu al existenţei respectivului, o modalitate de abordare a relaţiilor sale cu realităţile ce l-au defavorizat întotdeauna, RĂSUL - PLÂNSUL a fost şi rămâne pivotul ce-l ajută să suporte ordinara-i situaţie dificilă şi să-şi înfrunte destinul, spectacolul „Doi plus unu şi un cal" ce valorifică un episod ilar – doi ţărani, soţul şi soţia, surprinşi în flagrant cu o „haraba de rumeguş de stejar" recoltat, pe ascuns, în toiul nopţii, la o exploatare forestieră criminală din Codrii Cosminului ai Bucovinei – Monument al Naturii, dezvăluind drama unor oameni, care, trecuţi timp îndelungat prin valţurile unui sistem al inechităţii şi minciunii, încearcă să-şi apere propria fiinţă, propria identitate".

Alexandru Manoil,
Cahul (Republica Moldova).